PARAPHRASIS
POETICA
PSALMORVM
DAVIDIS.

Auctore

ARTVRO IONSTONO,
SCOTO.

Accesserunt ejusdem

CANTICA EVANGELICA,
SYMBOLVM APOSTOLICVM,
ORATIO DOMINICA,
DECALOGVS.

ABERDONIÆ,
Imprimebat Edwardus Rabanus,
ANNO 1637.

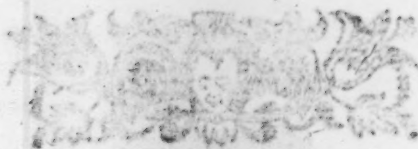
PARAPHRASIS POETICA PSALMORVM DAVIDIS.

Auctore

ARTVRO IONSTONO, SCOTO.

Accesserunt ejusdem

CANTICA EVANGELICA;
SYMBOLVM APOSTOLICVM,
ORATIO DOMINICA,
DECALOGVS.

ABERDONIÆ,
Imprimebat Edwardus Rabanus,
ANNO 1637.

AD MARIAM ERESKINAM,

Illustrissimam Comitissam MARESCALLANAM,

EPIGRAMMA.

NYmpha, pari quæ sola cares, et Regibus orta,
Luce tuâ plus quàm nobilitate nites;
Cui collata potest elinguis Suada videri,
Iuno levis, Cypris fusca, Minerva rudis;
Cui domus heredem debet Kethæa, *coævis*
Qui præit, & magnos æquat epheb' avos;
Non ego te Phrygii pastoris munere dono,
Vna licet vincas tres sine lite Deas.
Accipe pastori Solymæ quos tradidit hymnos
Sacra Trias, cujus te pius urit amor.
Accipe quod nostrũ est, Clariæ tutela cohortis,
Cui vectigales sunt Heliconis aquæ.
Tu pondus lucemq; dabis, vitamq; Camænæ,
Quæ levis & squallens mox peritura fuit.

ARTURUS IONSTONUS.

AD

MARIAM ERSKINAM,

Illustrissimam Comitissam

MARESCALLANAM,

EPIGRAMMA.

Nympha, pari [illegible] splendore & regibus orta,
Luce tuâ plus quàm nobilitate nites;
Cui collata potest [illegible] videri,
[illegible] Cypris [illegible], Minerva [illegible];
Cui domus heredem debet Keithæa, [illegible]
[illegible] præit [illegible] avos;
Non ego te Phœbi pastoris munere donem,
[illegible] licet [illegible] Deæ.
Accipe pastori [illegible] quas [illegible]
Sacra Trias [illegible].
Accipe quod nostri est, Clarie [illegible],
[illegible] Heliconis aquæ.
Tu [illegible] Camenæ,
Quæ [illegible] sunt.

ARTURUS IONSTONUS.

Ad Lectorem.

FOrtè quod hic stupeas, (quid enim manifesta nege-
Et quod reprendas, candide Lector, habes. [mus?)
Iliadem magni nemo tentavit Homeri,
    Nemo retractavit grande Maronis opus.
Finxit Alexandrum Lycippus, pinxit Apelles,
    Artificum reliquas respuit ille manus.
Cur ego Grampigenæ relego vestigia vatis?
    Cur Buchananææ fila resumo lyræ?
Hanc neque quam pulsat numerosâ Pindarus arte,
    Teïa nec superet, nec Venusina chelys.
Hinc mihi nec laudem quæro, nec præmia capto;
    Est Musæ potiùs pœna timenda meæ.
Dum Iove prognatam solers imitatur Arachne,
    De trabe sublimi triste pependit onus.
Dumque puer Clymenes currus agitare paternos
    Non dubitat, cœli pronus ab arce ruit.
Stultus & Æolides, dum non imitabile fulmen
    Arte refert, misso desuper igne perit.
Et Satyrus Phœbum, Musas dum provocat amens
    Evippæ soboles, crimen uterque luit.
Non ego cum Superis contendo: sed area vates
    Quam terit hic, nostris est minùs apta rotis.
Ne pete, quæ fuerit tam vani causa laboris.
    Sæ Clario quisquis proluit amne, furit.
Ah liquor hic populos, qui Phœbi castra sequuntur,
    Fascinat, & memores non sinit esse sui.
Si tamen haud meruit veniam furor, accipe causam,
    Invida quæ Momo forsitan ora premet.

Cinxit

Cinxit Ießiaden Buchananus veste, pyropis
Quæ simul & cocco nobiliore nitet.
Hæc, ego quam dono, nec gemmis picta, nec auro est,
Tota sed, ut cernis, stamine texta rudi.
Rex erat & vates hic cui servimus; amictus
Et regi & vati non satis unus erat.
Apta paludato Buchanani purpura regi est,
Regibus aut si quid grandius orbis habet.
Nil mihi cum sceptris; ego do velamina vati;
Hunc decuit cultu simpliciore tegi.
Induit Abiades Tyrio pro murice setas,
Seque gregis nivei vellere texit Amos.
Adde quòd hâc nostrâ vivet Buchananus opellâ,
Clarius & solito sparget in orbe jubar.
Splendidiùs stellas nitet inter Luna minores,
Et violæ lappis, & rosa juncta rubis.
Non ego dedignor, victus si dicar ab illo,
Qui radiis implet Solis utramque domum.
Cui gens Ausoniæ priùs & cum Teutone Gallus
Cessit, ab hoc vinci cur ego turpe putem?
Quem pudet Æacidæ fatali cuspide, magni
Quem piget Æneæ succubuisse manu?
Hoc ego me solor, me quòd post terga relinquat
Musa Caledonii nata sub axe poli.
Quo fulget mihi terra parens, patriaque Camœnæ,
Non mea dedecorat plectra, sed ornat honos.

PSALMUS I. *fol. 1.*

Beatus vir, qui non abiit, &c.

FElix, consilio qui nec seductus iniquo
Per scelus impuro cum grege carpit iter:
Nec, quibus impietas insistit, passibus hæret,
Nec postica tuum sanna sedile premit;
2 Mente sed ætherei meditatur jussa parentis,
Seu nox est, roseo seu micat axe dies.
3 Arboris in morem surget, felicibus auris
Quæ viret ad ripam lenè fluentis aquæ,
Cui tempestivis curvantur brachia pomis,
Nullaque vernantes decutit aura comas.
Illius adspirans votis clementia coeli
Omnia propitio sidere coepta reget.
4 Non ita gens exlex, paleæ sed solibus ustæ
Instar erit, voluci quam rotat orbe Notus.
5 Iudicis hæc solium fugiet, cœtumque piorum,
Vltima cum dirimet fasque nefasque dies.
6 Nam probat astrorum rector vestigia justi,
Diraque cum domino fraus peritura suo est.

PSAL. II.

Quare fremuerunt gentes? &c.

CVr populus sine lege fremit? Cur mente volutat
Non profecturas turba nefanda minas?

2 In Dominum, regemque caput cui tinxit olivo
 Dextra patris, bellum gens trabeata parat.
3 Eia alacres aiunt, nodos rumpamus ahenos,
 Nos quibus hi ſtringunt, impediuntq; pedes.
4 Hæc pater æthereus ſuperâ ridebit ab aulâ,
 Accedent ſannis ira furorquè comes.
5 Frœnaque dans iræ trepidos Deus obruet hoſtes,
 His & corripiet pectora cæca modis.
6 Sacra meo regi ſucco viridantis olivæ
 Tempora perfundens ſceptra ferenda dedi,
Sceptra dedi regnique decus, ſanctæque Sioni
 Impoſui, ſacris præpoſuique jugis.
7 Eloquar edictum, Tu filius es mihi, luce
 Hac ego te genui, munera poſce patrem.
8 Hæredi tibi regna dabo, genteſque ſubibunt
 Imperium tellus ultima quotquot habet.
9 Has tua vis olim ſceptro ferroque potenti
 Franget, ut è vili vaſcula ficta luto.
10 Eia agedum, quæ regna tenes, quæ jura miniſtras
 Natio, quam fas eſt carpere, diſce viam.
11 Iuſſa faceſſe Dei, mens hoc lætetur honore,
 Temperet obſequium, lætitiamque timor.
12 Oſcula da Nato, ſubitam ne colligat iram,
 Quæ tibi pernitiem quantulacunque feret.
Felicem nimium quiſquis ſecurus in illo
 Spem locat & ſolam Numinis ambit opem.

Psal. III.

Dmine quam multiplic, &c.

AH. Deus, hoſtiles quantùm crevere phalanges!
 Agmina me contra quàm numeroſa ruunt!

2 Quem colis infelix, aiunt, tibi conditor orbis
Non feret optatam, cùm premet hostis, opem?
3 Tu tamen umbo mihi es, Deus, & largiris honorem,
Tu caput erectum ferre sub astra jubes.
4 Te petii supplex, auditæ rebus in arctis
Supplicis è sacrá rupe fuere preces.
5 Sunt mihi securo sub noctem membra quieti
Tradita, securo mane soluta quies.
7 Tu Deus adstabas ; non te custode timebo,
Me licet invadant tela quot orbis habet.
7 Surge parens, dextraque juva, quæ cæde madentûm
Innocuâ malas fregit & ora ducum.
8 Tu gregis es tutela sacri, semperque benignus
Indulges populo tempora læta tuo.

Psal. IV.

Cum invocarem exaudivit, &c.

LVce tuâ qui pura facis, qui candida cernis
Pectora, quæ fundo suscipe vota Deus.
Quamque mihi duris in rebus sæpe tulisti,
Nunc prece susceptâ mitte benignus opem.
2 Gens hominum quid te pascis mendacibus umbris?
Opprobrio nostrum quò decus usque petes?
3 Elegit fulcitque pios pater ætheris alti,
Ne dubita, questus audiet ille meos.
4 Hunc metuens desiste malis, & nocte silenti
In mentem tacitus facta diurna refer.
5 Victima sit pectus sine fuco, teque malorum
Fluctibus in mediis & tua crede Deo.
6 Quas sitit, optet opes vulgus, tu lumine coeli,
Ore tuo nobis da, pater alme, frui.

7 His ego plus lætor, quàm gens addicta saginæ,
Cui penus est locuples, dolia plena mero.
8 Ergo thoro recubans placido dabo lumina somno,
Et secura tuo Numine tecta colam.

Psal. V.

Verba mea auribus percipe, &c.

MAgne parens, tellus Dominum quē suspicit, audi
Quæque premo tacitus, queq; sub astra fero.
2 Annue quęsitis, Deus & rex, perpete voto
Tu mihi præ cunctis sollicitandus eris.
3 Mane novo supplex oculos ad sidera tollam,
Mane novo facili quę loquar aure trahes.
4 Tu noxam refugis, quâ delectantur iniqui,
Gentis & impuræ crimina ferre nequis.
5 Grande supercilium te coram fastus inanis
Exuet; odisti tu Deus omne nefas.
6 Ibit in exitium mendax, invisaque turpis
Fraus erit, & socii tincta cruore manus.
7 Sed patre te fretus sacras ego volvar ad aras
Cernuus, illustres sternar & ante pedes.
8 Hostibus expositum, fons omnis & arbiter æqui,
Dirige, suspectæ duxque, comesque viæ.
9 His pariunt mellita dolos labra, putre sepulchrum
Guttur olet, pectus carnificina mali est.
10 Perde reos, pereatque suis gens impia technis,
Quæ furit & præceps in scelus omne ruit.
11 Gestiat interea te qui securus in uno
Spem locat, & numeris mulceat astra novis.
Gaudia concipiat cœlesti Numine tutus
Vir pius, & quisquis flagrat amore tui.

12 Tu Deus objecto clypeo, tutabere justos,
Hostis & à furiis insidiisque teges.

Psal. VI.

Domine, ne in furore tuo, &c.

NE, rerum Deus alme sator, me corripe, frœno
Dum furor excusso sævit & ira fremit.
2 Parce laboranti, dextramque salutifer ægro,
Porrige, dum mentem lassat & ossa dolor.
3.4 Quo trahis usque mora? Lethum pulsurus, amoris
Si memor es patrii, te mihi redde pater.
5 Sensus abest tumulis, nec te cantare Silentes,
Dicere nec laudes flebilis umbra potest.
6 Flens ego defeci toties, noctemque fatigans,
Implevi lachrymis triste cubile meis,
7 Ex oculis fugitivam aciem, cava lumina, risus,
Prô dolor, hostiles inter & arma vides.
8.9 I procul impietas, me, qui regit ætheris axes
Audiit, & porrò spes jubet esse ratas.
10 Hostica gens perculsa metu, suffusa rubore,
Versa dabit subitæ terga pudenda fugæ.

Psal. VII.

Domine, Deus meus, in te, &c.

SPes mihi tu vitæ, vitam Deus eripe letho,
Impia de jugulo tela repelle meo.
2 Affer opem, ne me lanient impunè tyranni,
Sanguineus miseram ceu leo frangit ovem.

3 Si clandestini deprendar criminis autor,
Vel mihi, te vitæ judice, dextra rea est,
4 Si malè mulctavi socios mihi fœdere junctos,
Et nisi sensit opem gens inimica meam,
5 Me premat hæc, captoque ferox, stratoq; triumphet,
Et calcet pedibus, turpet & ora luto.
6 Vltor ades, tandemque suos furor exerat ignes,
Hostica frange vigil spicula, frange dolos.
7 Tum tua majestas populis cingetur, & alto
Aureus è solio jura tremenda dabis.
8 Me tibi jam sisto, famulum, Deus, adspice, causa
Si bona, si nullo fulta querela dolo est.
9 Pectora qui penetras & lynceus abdita cernis,
Iuste Deus justos erige, perde malos.
10 Es mihi tu clypeus, vacuas tu crimine mentes
Protegis, odisti tu sine fine nefas.
11.12 Inque reluctantes acuis, quo cingeris, ensem,
Lævaque fert arcum, missile dextra tenet.
13 Tela necem stragemque dabunt, his turba peribit
Impia, quæ fastu me petulante premit.
14 Parturit hæc noxam, sterili sed credidit arvo
Semina, nec præter somnia vana metet.
15.16 In foveam molita dolum se condidit audax,
Vlta sed est subitò facta ruina nefas.
17 Ergò canam justumq; Deum, dominumq; potẽtem,
Carminis hæc semper summa futura mei est.

Psal. VIII.

Domine Dominus noster, &c.

Qvàm tua, Cœlicolum rex, implet gloria terras!
Sidereas quantùm transvolat illa domos!

2 Ipsa

2 Ipsa tuum passim lactens infantia robur,
Hostis vt obstupeat, quo licet, ore canit.
3 Dum digitis cœlata tuis laquearia cœli
Conspicor, & Lunam, sidereasque faces.
4 Quantula gens hominũ res est, quam mente recon-
Quantula quam visas gens oriunda luto? [das ?
5 Hunc tua cœligenis æquavit penè ministris
Dextera & illustri cinxit honore comas.
6 Illjus, omnipotens quidquid manus intulit orbi,
Iussisti nutus imperiumque sequi.
7 Accepere jugum pecudes, armentaque passim
Bucera, quæque colunt invia lustra feræ,
8 Quæque viam supra carpit per inane volucris,
Quique sub hac gaudet findere piscis aquas.
9 Quam tua, Cœlicolûm rex, implet gloria terras!
Sidereas quantùm transvolat illa domos!

Psal. IX.

Confitebor tibi Domine, &c.

PEctore te toto recolam, te voce canorâ,
Factaque per populos suspicienda feram,
2 Gaudia te, spectans, carpam fine fine, modoque,
Exultans cytharâ te, pater alme, canam.
3 Territà, te coram, verso gens hosticà tergo
Corruit, & gelidam cæsa momordit humum.
4 Te coram lis acta mihi est, te judice vici,
Sunt comites solij jusque fidesque tui.
5 Increpuit gentesque furor tuus obruit, ipsa
Iussit & æternâ nomina nocte premi.
6 Nunc eat & populi clades gens hostica, versa
Mœnia, de fastis oppida rasa canat.

7.8 At solium sine fine Deo est, qui legibus æquis,
Semper & augusto Numine cuncta regit.
9 Rebus in afflictis hic murus aheneus, arcûs
Hic inopi, noxam cum timet, instar erit.
10 Ergò, Deus, te qui noscet, te fidet amico,
Qui renuis nulli, quam prece poscit, opem.
11 Pangite, quos meruit Solymâ qui protegit hymnos,
Gestaque per populos fama loquatur anus.
12 Ille memor fuso repetit pro sanguine pœnas,
Nec miseri surdâ respuit aure preces.
13 Tu, Deus, affer opē, quib⁹ implicor, adspice fluctus;
Mors priùs est, memini, te duce, victa mihi.
14 Sic ego te, laudesque tuas, partamque salutem
Sublimi Solymæ lætus ab arce canam.
15 Scilicet ipsa suis gens subdola cassibus hæsit,
Et scrobe, quam fodit contumulata jacet.
16 Hæc recolenda Deus raræ monimenta reliquit
Iustitiæ, prendi dum jubet arte dolum.
17 Numinis immemores populos, scelerûmq; ministros
Præcipites tellus sub pede rupta trahet.
18 Nulla sed afflictos mergent oblivia, nunquam
Successu miserûm spes caritura suo est.
19 Surge Deus, victor ne tollat homuncio cristas,
Imperii populos sub juga coge tui.
20 Incute terrorem vindex, cœloque rebellis
Progenies fictam se sciat esse luto.

PSAL. X.

Vt quid Domine recessisti? &c.

QVò, Deus, abscedis? Rerum tutela mearum,
Cur, pater, in mediis subtrahis ora malis?

2 Impius, ah, tenuem fastu premit usque nefando,
Consiliis pereat qui, precor, ipse suis.
3 Quod cupit hoc jactat scelus, & dum palpat avarū,
Hunc in deliciis, quem Deus odit, habet.
4 Dumque supercilio cœlestia despicit alto,
Nec quærit tumidus, nec putat esse Deum.
5 Ex voto dum cuncta fluunt, & criminis ultor
Stat procul, hostiles non timet ille manus.
6 Quas, ait, incurrunt alii ridebo ruinas
Incolumis, rerū despiciamque vices.
7 Os dolus & fraudes armant, convitia linguam,
Mille sub hac pestes, mille venena latent.
8 Sueta latrocinio passim per opaca viarum
Sævit, & innocuo sanguine dextra rubet.
9 Quemque voret fixis oculis designat egenum,
Inque suos casses, insidiasque trahit.
Sic leo, quam torvo conspexit lumine, prædam
Involat, & laceram sævus in antra rapit.
10 Sæpe necem, cladem que parans blanditur & atram
Ingluviem, miseros dum vorat, arte tegit.
11 Te, Deus, immemorem gens hæc & lumine cassum,
Et vacuum curâ pectus habere putat.
12 Exorere & validâ miseros, pater, assere dextrâ,
Eluat hos animo nulla senecta tuo.
13 Impietas impunè tuas cur provocet iras?
Numinis ultrices cur neget esse manus?
14 Quæ patimur tu damna vides & mente recondis,
Aptaque vindictæ dextera tela gerit.
Præsidio tenuem, tutelâ protegis orbum,
Sentit uterque tuam, dum furit hostis, opem.
15 Perde truces, scelerum cæsis autoribus, ipsum
Perde nefas, sceleri ne sit in orbe locus.
16 Tu sceptrum sine fine geris, gens impia pessum
Ibit, & ex imâ stirpe recisa ruet.

[illegible] exaudis gemitus & pectora firmas,
[illegible] miseri suscipis aure preces.
[illegible], afflictos, patribus tu protegis orbos,
[illegible] nec quisquam, te duce, tela timet.

Psal. XI.

In Domino confido, &c.

NVmine cur fretus jubeor juga linquere nota,
Vt volucris trepido cùm fugit icta metu?
2 Impius en arcum sinuat, sociataque nervo,
Per scelus, insontem cæca sagitta petit.
3 Legibus extinctis, quo se mens condida vertet?
Heu pietas quid se quo tueatur habet?
4 At pater omnipotens solio sublimis ab alto
Adamidûm vigili lumine facta notat.
5 Dum probat insontes, odio sectatur iniquos,
Quosque juvant fraudes, bella, rapina, neces.
6 Sulphur in hos & turbo ruent, vibratus & ignis
Desuper; hæc merces impietatis erit.
7 Nam pater æthereus fons jugis & arbiter æqui
Ius amat, & placido despicit ore pios.

Psal. XII.

Salvum me fac Domine, &c.

FEr, Deus, auxilium; pietas, en adspice, terras
Sanctaque simplicitas liquit & alma fides.
2 Quisque per insidias socium fallacibus umbris
Lactat, & indignis mancipat ora dolis.

Candor

Candor abest omnis, nec menti consona vox est,
Hæc ubi blanditur, concipit illa nefas.
3 At Deus exscindet dulci lita labra veneno,
Quæ fera jucundo toxica melle tegunt.
Eruet & linguam vano quę grandia typho
Efflat, & ampullis ambitiosa tumet.
4 Obruet artificem sceleris, qui frena pudoris
Excutiens, linguas nunc acuamus, ait,
Nos penes imperium est linguę, vocisque potestas,
Libera quis duros mittat in ora lupos?
5. At Deus excitus miserûm clamoribus, ultor
His ego suppetias, inquit, opemque feram.
Quamque dolis armata premit violenta tyrannis,
Auxilio pietas tuta futura meo est.
6 Pura Dei vox est, argenti fusilis instar,
Igne quod admoto septima testa probat.
7 Hostis ab insultu, rerum pater, assere justos,
Excubiasque sacro pro grege semper age.
8 Impia progenies nos obsidet undique, viles
Dum sinis & fęcem plebis honore frui.

PSAL. XIII.

Vsque quo Domine oblivisceris, &c.

QVò Deus, usque mei capient te oblivia? Vultum
Durus & aversus quò, pater, usque teges?
2 Quò miser usque ferar dubius? Lucesque fatigans
Quò dolor, hostilis quò premet usque furor?
3 Adspice res lapsas, facilem da planctibus aurem,
Luce retrospectans da propiore frui.
Optatum mox redde jubar, mihi lumina somno
Perpetuo ne mors invidiosa premat.

4 Ne

4 Ne sine fine meis insultet cladibus hostis,
Et me prostrato gens fera cantet Io.
5 Es mihi tu vitæ spes & tutela salutis,
Et tuus afflicti pectora lenit amor.
6 Ergò tuas laudes referam coelestibus hymnis,
Et mihi te facilem, propitiumque canam.

PSAL. XIV.

Dixit insipiens in corde, &c.

NVminis extincto sensu gens stulta virorum,
In cœlo nullum somniat esse Deum.
In scelus omne ruens confundit fasque, nefasque,
Perdita, nec justum quem vocet orbis habet.
2 Desuper æthereo prospexit lumine terras
Rerum opifex, famulā qui pede calcat humum.
Lustravitque genus mortale, ut disceret ecquis
Sensus in orbe foret Nnminis, ecquis amor.
3 Sed simul in præceps omnes lymphaticus error
Egerat, & scelerum perniciosa sitis.
Fugerat hinc pietas, nec qui sine crimine vitam
Transigeret de tot millibus unus erat.
4 Plebis an ignorant proceres se sanguine pasci,
Ceu dape, nec superûm solvere vota patri.
5 At Deus insontes clypeo qui protegit, olim
His quatiet subito corda prophana metu.
6 Hei mihi, consilium ridet gens impia justi,
Nempe quod in Domino spem locat ille suo.
7 O precor, auxilium sacrâ de rupe Sionis
Fulgeat, & prisco foedere pacta salus.
Vincla Deus reduci populo cum dempserit, hymnos
Tollet in astra Sion, Abramidumque domus.

Psal.

PSAL. XV.

Domine quis habitabit in tabern. &c.

TElluris, Cœlique ſator, tentoria tecum
Quis tua, quis montis culmina ſacra colet?
2 Cui mens labe vacans, legi cui conſona vita eſt,
Pectora perfidiæ neſcia, lingua doli.
3 Felle caret, nec obeſt ſocio, nec dulcis amici
Nomen in opprobrium, ludibrium que trahit,
4 Deprimit oſorem, cultorem Numinis effert,
Nec ſua ſollicitant fallere damna fidem,
5 Nec premit uſurâ tenuem, nec prodere cogit
Innocuos auri perniciosa fames.
Hæc quicunque poteſt, ſtat nullo mobilis ævo,
Et colet æternùm templa ſacrata DEO.

PSAL. XVI

Conſerva me Domine, &c.

PRæſidio dextrâque tuâ me protege, rerum
Conditor, in te ſpes certa repoſta mihi eſt.
2 Te, Deus, agnoſco dominum, nullius egenum,
Quem nequeo cultu demeruiſſe meo.
3 Si qua tamen ſtudioſa tui gens luminis aurâ
Veſcitur, hanc ſtudio proſequor uſque pio.
Altiùs humanis ſi quis caput extulit, illum
Dulce mihi eſt famulâ ſuſtinuiſſe manu.
4 At ſpreto quicunque DEO ſimulachra Deorum
Muta colunt, pœnas quas meruere luent.
Abſit ut his ſociem captis immanibus aras,
Noſtra vel infando dextra cruore litet.

Abſit

Absit ut hæc memorans os se contaminet, aures
Absit ut offendant nomina læva meas.
5 Summa meæ sortis Deus est, custosque fidelis,
Sufficit hic largâ præmia læta manu.
6 Hæredi mihi signat agrum, qui mille renidens
Lautitiis. domino gaudia mille parit.
7 Tolletur me vate Deus super ætheris orbes,
Hujus ego nutu, consilioque regór.
Hujus & afflatu sacras præcordia flammas
Concipiunt, pulsâ nox ubi luce redit.
8 Hunc oculis, hunc mente fero sine fine, ruina,
Hic modò sit dexter, nulla timenda mihi est.
9 Gestiet ergò mihi mens & cum pectore lingua,
Nec deerit tumulo spes animosa meo.
10 Nam neque permittes animâ, pater alme, tenebras
Inter in infernâ ducere valle moras.
Nec tibi dilectum tumuli sub fornice putres
Pulveris in sordes durus abire sines.
11 Ad tua securum me duces atria, passus
Tu face coelesti per loca senta reges.
Mille tuos vultus comitantur gaudia, vitæ
Delicias omnes dextra perennis habet.

Psal. XVII.

Exaudi Domine justitiam, &c.

SAncte parens, aurem justis adverte querelis,
Votaque suspecti suscipe pura doli.
2 Quod jus fasque jubent tandem decerne, sereno
Æquus & è solio desuper æqua vide.
3 Tu, Deus, egisti censuram, noctis in umbrâ
Pectoris & judex interioris eras.

Nil

Nil tamen hîc acies tua noxæ repperit, ori
Scilicet injeci stricta lupata meo.
4 Legis ad obsequium satago dum flectere mores,
Quas teneant didici visque dolusque vias.
5 Ne mihi quam monstras linquatur semita vitę,
Ne pede vacillem, tu Deus usque prai.
6 Te, Deus, oravi, te tangent vota precantis,
Auscultans famuli fac rata vota tui.
7 Da mihi te facilem, famulos qui vindice dextrâ
Protegis, hostiles cùm cecinere tubæ.
8 Me tege pupillam veluti, me conde sub alis,
Præsidii tutum præstet ut umbra tui.
9 Vndique me cingit crudelis & ingruit hostis,
Hic gazas, jugulum per scelus ille petit.
13 Omnibus ora nitent, turgent abdomine ventres,
Ipsaque dum spirant funera, verba tument.
11 Quà feror, observant gressus, instantq; premuntque,
Vtque vorent sævo lumine facta notant.
12 Sic cervum vestigat hians immanè leæna,
Sic oculo passus insidiante legit.
Non aliter capream de rupe leunculus altâ
Signat & observat, quà fugit illa, viam.
13 Surge, Deus, præverte nefas, quod parturit hostis
Impius, hunc misso fulmine dede neci.
14 Eripe me dextris, quas castigare nocentes,
Aptaque vindictæ spicula ferre jubes.
Da, precor, imbellem me ne premat improba mundi
Colluvies, nimias quæ natat inter opes.
Das illi tellure frui, dapibusque saginas,
Quas tibi de cornu divite fundit humus.
Succedit loculis proles numerosa paternis,
Arvaque discinctus sulcat avita nepos.
15 Ast ego cùm surgam redivivus, fæce sepulchri
Depositâ, vultu perfruar usque tuo.

Hæc

Hæc lucem de luce traham, radiosque perennes,
Hic fructus, merces hæc pietatis erit.

Psal. XVIII.

Diligam te, Domine, &c.

TV mihi delicium es, Rex ô cœlique, solique,
Me tua cœlesti dextera fulcit ope.
2 Tu Deus & vindex & plusquam adamantina rupes,
Tu columen vitæ præsidiumque meæ es.
Spes mea te clypeo, te solo fidit asylo,
Durabitque tuo robore fulta salus.
3 Te precibus, votisque colam, cui debita laus est,
Hostis ab insidiis sic ego tutus ero.
4 Me dolor obsedit lethi, me terruit ingens
Gurges & infandis Lerna referta malis.
5 Vndique terrificus tumuli circumstetit horror,
Et laqueis hæsi mors truculenta tuis.
6 Fluctibus è mediis & lethi faucibus atris,
Ad Dominum supplex vota Deumque tuli.
Ille preces humiles superâ suscepit ab aulâ,
Et facili planctum supplicis aure bibit.
7 Mota fuit tellus, nutarunt vertice montes,
Imaque cum summis plena tremoris erant.
8 Naribus efflavit nebulas Deus excitus irâ,
Cunctaque flammantes volvit ab ore faces.
9 Æthere deducto, solio descendit ab alto,
Nubila sidereos implicuere pedes.
10 Ventorum volucres humeris circundedit alas,
Scandit & ætherei flammea terga chori.
11 Quaque volat nubes glomerans se cōdidit umbris,
Et circumfusis undique texit aquis.

Vt jub

12 Vt jubar admovit cœperunt hiscere nubes,
Igne micare polus, grandine terra quati.
13 Ore Deus sacro tonuit, mox grandine mista
Fulmina cœlesti desiliere domo.
14 His jaculis pavidos disjecit & obruit hostes,
Vltrici geminans ignea tela manu.
15 Vt Deus increpuit, pelagi se pandit abyssus,
Aruit & refugas alveus inter aquas.
Vt rutilos patulis efflavit naribus ignes,
Icta metu latebras ima reclusit humus.
16 Desuper auxilium tulit, & me mille sepultum
Fluctibus exertâ sustulit ille manu.
17 Cumque calens irâ premeret me fortior hostis,
Hic mihi de coeli vertice misit opem.
18 Straverat incautum gens impia rebus in arctis,
Hic baculo nixum surgere jussit humo.
19 Carceris obseptum tenebris eduxit in auras
Ætheris, hoc patrii pignus amoris erat.
20 Præmia concessit recti moderator & æqui,
Quæ meruit pietas & sine labe manus.
21 Præbuit obsequium legi sincera voluntas,
Conscia nec sceleris mensvé manusvé fuit.
22 Ante oculos lex semper erat, nec in æquoris undas
Sculpta Dei digitis jussa tulere Noti.
23 Mens mihi pura fuit, nec cùm suaderet iniquum,
Indulsi genio libera frœna meo.
24 Grata Deo pietas mercedem retrulit, insons
Dextera munificâ mox cumulata manu est.
25.26 Te, Deus, agnoscit sanctum pius, integer æquum,
Purus es & puris, tetricus usque malis.
27 Tu, pater omnipotens, humilem de pulvere tolles,
Ardua coelesti tu pede colla premes.
28 Tu mihi depelles tenebras & luce serenâ,
Sedibus è superis te radiante fruar.

29 Te duce perrumpam validos, quibus implicor, ho-
Mœnia transiliens, te duce, victor ero. [stes,
30 Recta via est, quamcunque teris, vox fusilis auri
Æmula, tu clypei protegis ære pios.
31 Alme parens, quid te semoto Numinis usquam est?
Te nisi quid magni maximus orbis habet?
32 Tu mihi das vires & cingis robore lumbos,
Tu sternis faciles per loca cæca vias.
33 Tu cursu superare levis vestigia cervæ,
Et juga securum scandere summa jubes.
34 Tu dextram bellare doces; mihi ferreus arcus
Rumpitur, est impar viribus ille meis.
35 Texisti clypeo, fulcisti robore dextræ,
Meque tuus pavit semper & auxit amor.
36 Pandit iter tutum bonitas tua, nevè labaret,
Nevè vacillaret pes mihi, cura fuit.
37 Hostibus indixi bellum, capique fugaces,
Nec nisi prostratis patria visa mihi est.
38 Vulnera vulneribus cumulans tota agmina ferro
Mactavi, pedibus mox subigenda meis.
39 Robore me valido tua cinxit dextra, rebelles
Hæc eadem domitos in mea vincla dedit.
40 Te duce cervices mihi submisere, tyrannos
Impia jussisti dedere colla neci.
41 Vota Deo strictas inter fudere secures,
Ille sed aversâ respuit aure preces.
42 In cineres versos Notus abstulit, inque plateis
Hostica calcavi corpora, more luti.
43 Tu, Deus, ampla mihi pacato regna dedisti,
Serviet & sceptris gens peregrina meis.
44 Offeret obsequium nostris excita triumphis
Turba frequens, tellus ultima dona dabit.
45 Fama mei ignotas quatiet formidine gentes,
Quasque colunt latebras, sepositosque lares.

46 Vivat honos, nomenque Dei, qui robore mentem
Firmat, & æternum vivere posse dedit.
47 Ille mihi vires reparans pessundedit hostes,
Subdidit & sceptris colla superba meis.
48 Tu Deus es vindex humilem tu tollis in altum,
Impia tu populos ponere tela jubes.
49 Ergò tuos titulos nunc audiet ultima tellus,
Et mihi perpetuum laus tua carmen erit.
50 Quem tibi sacrasti, tua servat dextera regem,
Hęc eadem sobolem cum patre porrò reget.

Psal. XIX.

Cæli enarrant gloriam Dei, &c.

NUminis inscriptæ titulis sunt ætheris arces,
Et rerum dominâ regia picta manu.
2 Lux lucem, noctemque premens nox altera laudes
Artificis memorant nocte dieque sui.
3 Non tam seposita est, nec gens tam barbara, voces
Illarum quæ non jugiter aure trahat.
4 Omnibus astriferâ radii mittuntur ab aulâ,
Et bibit æthereos ultima terra sonos.
Adspicis ut solidis surgant palatia gemmis,
Sol ubi purpureum fundit ab axe jubar.
5 Sponsi more novi thalamo se tollit Eoo,
Carpit & exultans more gigantis iter,
6 Littus in Hesperium roseo dum fertur ab ortu,
Omnia vivifico, quà volat, igne fovet.
7 Sed magè flexanima est Domini lex, nescia labis
Expolit hæc mentes fida magistra rudes.
8 Æquius hac nihil est, nil est hâc purius unâ,
Hæc cor letitiâ, lumina luce beat.

Huic pietas est pura comes, lucesque perennes,
Nil habet erroris, nil tegit illa doli.
10 Vilius hâc aurum est, quod septimus eliquat ignis,
Dulcia nec tam sunt condita mella favis.
11 Lex monet & mentem famuli præmunit, & ampla
Præmia fert quisquis, quod jubet illa, facit.
12 Hei mihi caligat mens ad sua crimina, dele
Tu, pater, arcano quæ fovet illa sinu.
13 Ne tumeat, sceleri fac ne se mancipet, hydris
Mille repurgatis, sic ego purus ero.
14 Suscipe quæ promo, tacitâ vel mente voluto,
Quod vivo & vigeo, munus id omne tuû est.

PSAL. XX.

Exaudiet te Dominus in dieb. tribul. &c.

REbus in angustis pateant tibi Numinis aures,
Magnus & placidûm sit tua parma Deus.
2 Advolet ex adytis cinctus victricibus armis,
Et ferat è sacrâ rupe Sionis opem.
3 Sitque memor, donis quoties cumulaveris aras,
Donaque promisso desuper igne probet.
4 Mollibus aspiret Zephyris & vota secundet,
Sitque ratum quidquid mens sine labe petit.
5.6 Sic ubi tu voti compos servabere, passim
Vindicis extabunt læta trophæa tui.
Annuet optatis Deus, &, me vate, ministri
Quem sibi sacravit proteget ille caput.
Illius è superæ sacris penetralibus aulæ
Auris erit votis pervia, prompta manus.
7 Ille rotis, hic fidat equis & fortibus armis,
Supplice nos domino fundimus ore preces.

8 Illa jacet gens strata solo, nos robore firmo
Numinis erexit, sustinuitque manus.
9 Magne parens rerum, patriæ tu protege patrem,
Et populi votis annuat ille sui.

Psal. XXI.

Domine in virtute tuâ, &c.

QVàm, pater alme, tuo Rex plaudet Numine fultus!
Clamabit quoties, te duce, victor Io!
2 Tu rata fecisti tacitâ quæ mente poposcit,
Vana nec alipedes verba tulêre Noti.
3 Prævertere preces opulentæ munera dextræ,
Gemmiferum cinxit cùm diadema comas.
4.5 Vt vitam petiit, vitam sine fine dedisti,
Et te perpetuus vindice crevit honos.
6 Hoc tu fælices fecisti rege tribules,
Luce tui vultûs gestiit ille frui.
7 Quaque priùs fidit tua semper gratia præsto est,
Dirigit & gressus, nec titubare sinit.
8 Præda cadent odiis armati tristibus hostes,
Induet & manicas gens scelerata tuas.
9 Te, Deus, accenso, scintillans sulphure fornax
Hauriet hanc, fervens & teget ora cinis.
10 Arva suas messes, fœtus quoque subtrahet arbor,
Et genus ex isto semine nemo trahet.
11 Scilicet occultâ gens hæc te fraude petivit,
Versa sed in fumum fraus truculenta fuit.
12 Ergò sequestratam meritâ tu cuspide figes,
Strictaque jam vindex spicula nervus habet.
12 Exere tu vires, æquata potentia cœlo
Carmen erit nobis, laudis & ampla seges.

Deus, Deus respice in me, &c.

AH, Deus, ah me cur liquisti? Vlulatibus aures
Cur, procul abscedens, subtrahis usque meis?
2 Te noctu, te luce voco, sed nocte dieque
Tu famuli durâ negligis aure preces.
3 Ad pia vota, Deus, pelagi tu surdior undâ es,
Sanctus es ipse tamen, templaque sancta colis.
4 Numine fulta tuo Solyme stetit, inter & hostes
Te domus Isacidûm vindice tuta fuit.
5 Admovere preces, tua juvit dextra precantes,
Nec spes erubuit Numine nixa tuo.
6 Nulla mihi jam forma viri est, Ah reptilis instar
Calcor & opprobriis undique mille petor.
7 Qui spectator adest, ridet, ringitque, caputque
Quassat & hæc in me sannio probra jacit.
8 Ille Deo fidit, nunc, cui se credidit, illi
Sit Deus auxilio, si quid amoris habet.
9 Me tamen, alme parens, traxisti matris ab alvo,
Tu quoque lactenti spes mihi dulcis eras.
10 Me tua suscepit nascentem dextera, cunas
Texit ab insidiis mox tua cura meas.
11 Ne procul abscedas; cervicibus imminet hostis;
Ah, nisi tu dederis, nil mihi restat opis.
12 Mille truces cingunt & limant cornua tauri,
Quos dape Basanis lauta saginat humus.
13 Rictibus horrendi pandunt immanibus ora,
Trux leo balantes sic rugit inter oves,
14 Instar aquæ fluitant artus, compage solutâ,
Liquitur & ceræ cor mihi more novæ.
15 Arescit ceu testa vigor, vox faucibus hæret,
Et mihi jam tumulum jussa recludit humus.

16 Infesti

16 Infesti cinxere canes & sanguine gaudens
Turba, manus fossas ære pedesque vides.
17 Ossa miser numerem: tamen his fera lumina pascit,
Cladibus insultans gens scelerata meis.
18 His spolium cessit, quo qui velabar, amictus,
Et lis de tunicâ sorte dirempta fuit.
19 Spes vitæ, columenque meæ, ne longiùs absta,
Quam potes affer opem, nectere parce moras.
20 Ensibus infandis, quibus impetor, eripe vitam,
Circumlatrantes undique pelle canes.
21 Dextera fulmineo tua comprimat ora leoni,
Exuat & cornu munocerota truci.
22 Fratribus ergò meis, populi spectante coronâ,
Vt decet, invicti Numinis acta canam.
23 Facta Dei laudent quibus est reverentia cœli,
Isacidumque tribus, Abramidumque genus.
24 Ille nec afflictos est dedignatus, egenis
Ora nec avertit, clausa nec auris erat.
25 Illius attollam laudes, & dulce putabo
In medio populi solvere vota choro.
26 Se saturabit inops, factum mens Numine freta
Efferet, æternis mox fruitura bonis.
27 Accurrent populi memores à finibus orbis,
Seque simul sternent illius ante pedes.
28 Ille manu forti rerum moderatur habenas,
Sceptraq; quot Vesper, quotquot & Ortus ha-[bet.
29 Hunc colet autorem rebus qui floret opimis,
Expletus dapibus, lautitiisque meris
Proximus & tumulo supplex dabit oscula plantis,
Hoc sine nam frustra languida membra leves,
30 Serviet & soboles cœlo devota, Deoque
Sub duce, militiæ pars erit una sacræ.
31 Discet & ex illâ proles ventura favorem
Numinis & dextræ cuncta regentis opus.

PSAL. XXIII.

Dominus reget me, &c.

BLandus ut upilio me pascit conditor orbis,
Ne mihi quid desit, providus ille cavet.
2 Dat satur ut recubem pratorum in gramine molli,
Ducit & ad rivos lenè sonantis aquæ.
3 Cor recreat, rectique viam mihi monstrat & æqui,
Illius ut laudes lætus in astra feram.
4 Non ego degeneri quaterer formidine, lethi
Ante oculos quamvis vallis opaca foret.
Tu, Deus, es præsto, baculo vestigia firmans
Ne titubem, vires restituisque meas.
5 Hoste palam tu das plenis accumbere mensis,
Et mihi regales porrigis ipse dapes.
Tu caput irroras succo fœlicis olivæ,
Sufficis & largâ pocula plena manu.
6 Me tua defendet bonitas, dum lumine vescar,
Per salebras gressus diriget illa meos.
Inque tuis adytis, rerum pater alme, morabor,
Hic ubi perpetuò gaudia lœtus agam.

PSAL. XXIV.

Domini est terra & plenitudo, &c.

TErra Dei est, terramque sinu qui suscipit orbis,
Quidquid & indigenûm terra vel æquor habet.
2 Illius æquoreis terram stabilivit in undis
Dextera, flumineas fixit & inter aquas.
3 Quem colit hic, ecquis nitatur in ardua montis?
Ecquis sacratâ sistet in æde pedem?
4 Cui

4 Cui manus est insons, cor purum, nescia fastûs
Mens, nec perjura est lingua, nec usa dolo.
5 Hunc Deus autor opis donis cumulabit opimis,
Et dabit electo cum grege recta sequi.
6 Numinis ore frui quisquis sic ambit & ardet,
Solus hic Abramidûm se putet esse genus.
7 Pandite jam valvas, princeps & gloria Regum
En subit, æternas pandite templa fores.
8 Ecquis hic est regum decus ingens? Robore pollens
Ille triumphali ventilat arma manu.
9 Majestas sublimis adest, se sponte perennes
Recludant aditus, excutiantque seras.
10 Ecquis adest tantâ rex majestate coruscus?
Hoc rex, qui bello fulminat, ore nitet.

PSAL. XXV.

Ad te Domine levavi animam meam, &c.

TE, Deus, observo, mens te mea suspicit unum,
Præsidioque tuo res ego credo meas.
2 Numine te fido, nec sit te fidere turpe,
Nec recreet mentes nostra ruina truces.
3 Spes te nixa probro sit nulli: dedecus orbis
Sit gens, quæ nullo crimine læsa fremit.
4 Alme parens, da nosse viam, vestigia fulci,
Et face prælatâ pande salutis iter.
5 Dux mihi sis & recta doce, spes unica vitæ
Quâ fruor, eripiet spem mihi nulla dies.
6 Ante oculos sit prisca tibi clementia, priscus
Hęreat ęternùm pectore fixus amor.
7 Exoret tua te bonitas, delicta juventæ
Hęc tegat, & cæcâ crimina nube premat.

8 Est justus, comisque Deus; gens discit ab illo
Devia, quod fugiat, quodque sequatur iter.
9 Mens quibus est humilis, mansuetaq; pectora, tutas,
Hoc duce, corripient, expedientque vias.
10 Illius obsequio vitam qui mancipat, illi
Vallat iter fas hinc, Numinis inde favor.
11 Da mihi, da fœdæ veniam, pater optime, culpæ,
Te rogo per patrii quidquid amoris habes.
12 Quantus hic est qui mente Deum timet? Auspice [cœli
Præside, securam seliget ille viam.
13 Gens ignara mali gaudebit pace serenâ,
Incolet & patrios stirps numerosa lares.
14 Fœdera sancta piis Deus & mysteria cœli
Pandet, & his mentes erudit ipse rudes.
15 Iugiter hunc oculis tueor, mihi porriget ille
Promptus opem, laqueis expedietque pedes.
16 Me, Deus, adspecta placidus, miserere jacentis,
Et desolato mox mihi tende manum.
17 Ah, mala creverunt & curis mille fatigor,
Tu mala, tu mentis nubila pelle meæ.
18 Hos quibus infestor, quibus obruor adspice fluctus,
Et veniam famulo da, pater alme, tuo.
19 Mille pharetratas oculis circumspice turmas,
Turgentes odiis, terrificisque minis.
20 Eripe me turbis; te solo vindice nitor,
Ne sit dedecori spes mea nixa Deo.
21 Me mea defendat pietas & candida virtus,
Et, tua quæ solùm respicit ora, fides.
22 Tu pater Isacidis, tu murus aheneus esto,
Et sacri clypeus præsidiumque gregis.

Iudica me Domine, &c.

TE, Deus, appello, vitam qui puriter egi,
Te fidi, ftabilis pes mihi femper erit.
2 Nunc age cenfuram, cum moribus excute pectus,
Quidquid & arcanæ pectora labis habent.
3 Fixus amor menti tuus eft, benefacta putanti
Omne fuit ftudium, te duce, recta fequi,
4 Nec balatro, nec vappa levis, nec dedita technis
Turba fodalitii pars fuit ulla mei,
5 Hunc ego, flagitiis vitam qui polluit, odi,
Nec mihi vir nequam fœdere junctus erat.
6 Ergò ubi me purâ luftravi fluminis undâ,
Ante tuas aras, cum prece, thura dabo.
Hîc ego perfolvam grates, miracula pandens
Hîc tua, te dominum præco fub aftra feram.
8 Traxit amore fui tua me domus, æmula coelo,
Quæque tuâ femper regia luce nitet.
9 Ne me, quâ pereunt fontes, involve ruinâ,
Nec tumidis, fęvo cum grege, merge vadis.
10 Eft illi fcelerata manus, corruptaque donis
Dextera venalis per fcelus auget opes.
11 Hunc ego declinans incedam tramite recto,
Tu modò fer, quam te pofco, mifertus opem.
12 Legis ad obfequium flectam veftigia, laudes
Et coram populo vox canet alta tuas.

Dominus illuminatio mea, &c.

CVr ego formidem? Lux & ſpes certa ſalutis
Eſt Deus & vitæ firma columna meæ.
2 Barbara gens in me dum rictibus irruit atris
Poplite ſucciduo lapſa momordit humum.
3 Non ego ferratas acies, nec ſtricta timebo
Spicula, cœleſtis ſpem mihi fulcit amor.
4 Ore Dei, temploque frui, dum vita manebit,
Summa fuit voti, ſumma futura mei eſt.
5 Ille ſacris adytis bonus & penetralibus altis
Me teget, & rupis, cum premar, inſtar erit.
6 Ille, quibus cingor ducibus me præferet ipſis,
Hunc celebrans aris debita thura feram.
7 Te, Deus, inclamo, facilis, Deus, annue votis,
Meque ſalutiferâ protege fortis ope.
8 Reſpice me ſolum dixiſti, juſſa peregi,
Noſtra tuo ſolùm mens avet ore frui.
9 Lumina deflectens famulum ne reſpue, triſtem
Ne fuge, qui vitæ ſpes mihi ſemper eras.
10 Me licet horreret pater & patris æmula mater,
Dextra tamen, ſpero, me tua collet humo.
11 Tu, quod iter ſubeam, monſtra, facilemque clienti,
Hoſtis ut evitem ſpicula, pande viam.
12 Subtrahe me populi furiis, qui crimine ficto
Me premit, immani ſpirat & ore minas.
13 Spem mihi tu reparas, venturæ gaudia vitæ
Dum recolo, & cœli quæ bona civis habet.
14 Fide Deo, firmaque fidem, ſunt præmia præſto,
Erigit & mentes ſuſtinet ille pias.

Psal. XXVIII.

Ad te Domine clamabo, &c.

TE, Deus, imploro mea vita, silentia rumpe
Ne peream, ceu qui se propè busta videt,
2 Annue quæsitis, ferio dum sidera planctu,
Ad tua dum supplex porrigo templa manus.
3 Sint procul artifices fraudum, qui blanda loquuntur,
Dum sociis laqueos mens scelerata parat.
4.5 Redde parem meritis mercedem, crimine dignas
Fac Deus ut pœnas mensque manusq; luant,
Corruet æthereæ quisquis miracula dextræ
Non stupet & nullà restituetur ope.
6 Gloria sit superûm regi, qui sæpe vocantem
Audiit & memori condidit aure preces.
7 Hic rupes, clypeusque mihi est, hoc freta revixit
Languida mens, numeris hunc canet illa novis.
8 Attulit hic quoties regi quotiesque salutem?
Hic sociis quoties turris ahena fuit?
9 Custodi populumque bea, pater, instrue mensas,
Et soboli lauru perpete cinge comas.

Psal. XXIX.

Afferte Domino filii Dei, &c.

NVminis, Heroes, sacras agnoscite vires,
Et quod siderea fundis ab arce jubar.
2 Quas sacra promeruit majestas pandite laudes,
Quæque decet templi figite dona tholis.
3 Eminus auditur Deus inter nubila, latè
Dum tonat, effusis dum sata mergit aquis.

4 Alta

4 Alta Dei quantâ vox majestate coruscat!
Fulminis in morem quàm violenta ruit!
5 Frondeus hac Libani vertex nudatur & ingens
Dissilit horrisono verbere fracta cedrus,
6 Hac juga subsultant, veluti stimulante juventâ
Bucula per sylvas, munocerosque levis:
7 Hujus & imperio rutilat polus igne minaci,
Crebraque disruptâ fulmina nube volant.
8 Icta metu deserta tremunt, nemorumque recessus,
Tesquaque montanis vix habitanda feris.
9 Mollibus hæc damis sobolem, sylvisque decorem
Excutit; his templum laudibus omne sonat.
10 Frænat aquas pelagi Deus & dominatur in vndis,
Nec decus imperii terminat ulla dies.
11 Ille suo populo vires, pacisque beata
Hostibus elisis ocia lęta dabit.

PSAL. XXX.

Exaltabo te Domine, &c.

QVi mea victrici velasti tempora lauru,
Te pater omnipotens & tua facta canam.
More triumphantis, nostris ne cladibus hostis
Nequiter insultet, muneris omne tui est.
2 Te, Deus, implorans implevi questibus auras,
Nec mora, coelesti sum relevatus ope.
3 Me tuus è tumulo favor & pallentibus umbris
Eruit, optatum restituitque diem.
4 Dic laudes, gens sancta, Deo, dic supplice grates
Pectore, sidereos ante voluta pedes.
5 Illius hybernâ fugit ira citaciùs horâ,
Vnius & est vitę perpetis ille parens.

Me quibus involvunt nocturna crepuscula, tristes
Curarum nebulas discutit orta dies.
6 Cùm freta sulcarem ventis foelicibus, alnum
Concutiet, dixi, nulla procella meam.
7 Spem mihi firmasti, muri, Deus, instar aheni,
Spes abiit vultûs te retrahente jubar.
8 Rebus in accisis tensis ad sidera palmis,
Hęc mihi, nam memini, fusa querela fuit.
9 Quid juvat exitio caput hoc deposcere? Nostrę
Quis necis & fusi sanguinis usus erit?
Tene, fidemve tuam cineres cantare repositi,
Solvere vel grates muta sepulchra queunt?
10 Me pater exaudi, famuli bonus annue votis,
Et pactam propera ferre benignus opem.
11 Tu facis ut lachrymis succedat risus, amictu
Tu pro lugubri, coccina ferre jubes.
12 Ergò, poli dum luce fruar, tibi carmina pangam,
Factorumque recens gratia semper erit.

Psal. XXXI.

In te Domine speravi, &c.

ARx mea, te fidi, facto pudor absit, & ęqui
Arbiter, alme parens, dum premor, affer opem.
2 Eia age rumpe moras, inclina leniter aurem,
Vnica tu rupes, turris & una mihi es.
3 Spes vitę, columenque meę, tu dirige gressus,
Et majestatis da documenta tuę.
4 Exue me pedicis, mea vis, quibus implicor insons,
Et clandestinis eripe quęso dolis.
5 Tutelę me credo tuę, dextręque fideli
Hanc animam, vitę fons & origo meę.

6 Hunc

6 Hunc ego qui fraudes concinnat abominor, unum
Te sequor, in te spes certa reposta mihi est.
7 Me tua solatur bonitas, tu lumine justo
Adspicis ærumnas, quas sine fine tuli.
8 Solvit & hostiles tua rupit dextra catenas,
Ensibus obsessas explicuitque vias,
9 Mitis ades, fractumque malis bonus erige, mentem
Torpor habet, macies viscera, ruga genas.
10 Vita mihi gemitu, lachrymis consumitur ætas,
Dissipat & vires rodit & ossa dolor.
11 Hostibus opprobrium, vicinis fabula vixi,
Et quibus occurri civibus horror eram.
12 Non magis extinctos mergunt oblivia, vilis
Nec magis est testæ lamina ficta luto.
13 Ossa tremunt, proceres dum cerno dira minantes,
Et conjuratas in mea fata manus.
14 Te tamen adspecto, Deus, & mens arma minasque
Despicit hostiles Numine nixa tuo.
15 Lubrica tu fragilis dispensas tempora vitæ,
Hostica nunc jugulo spicula pelle meo.
16 Prome jubar, vultusque tui me luce serena,
Et fer opem, per te, te, pater alme, rogo.
17 Ne mihi sit probro pietas aut vota vocanti,
Bustaque perversis ora pudenda premant.
18 Mutescat gens fraudis amans, quæ turgida fastu
Sævit, & insontes dente proterva petit.
19 Quanta sequestravit bonitas tua præmia justis!
Quam fuit & famulis dextra benigna tuis!
20 Dum fastu, dum felle tumens furit impius hostis,
Hos arcana tuæ protegit umbra domûs.
21 Hæc tua laudetur bonitas, mirabilis orbi,
Quæ mihi præsidium, turris & instar erat.
22 Mentis inops vultum te subtraxisse querebar,
Sed famuli votis auris aperta fuit.

23 Ergò

23 Ergò Dei vos urat amor, pia pectora, merces
Ampla pios, fastum debita pœna manet.
24 Perdurate Deo spem qui fixistis in uno,
Viribus & mentes instruet ille novis.

PSAL. XXXII.

Beati quorum remissæ sunt, &c.

Fœlix cui scelerum nævos Deus eluit, umbrá
Cui superinductá facta nefanda tegit.
2 Fœlix cui noxas non imputat arbiter æqui,
Cujus & est nullo mens maculata dolo.
3 Vulnera dum celans fremerem sine fine, modoque,
Ossibus obrepsit sicca senecta meis.
4 Me manus afflixit tua, seu sol promeret orbi,
Seu premeret roseum nox revoluta diem.
Squallebant resides venis marcentibus artus,
Vt Canis arenti sidere tosta seges.
5 At simul ac morbumque tibi culpamque retexi,
Et scelerum tortas multiplicesque vias,
Desuper affulgens omnem clementia labem
Sustulit & veteris semina prima mali.
6 Gens igitur te sancta colet, stata tempora servans,
Tu quibus, alme parens, inveniendus eris.
Hæc quoque, ne dubites, stabit secura ruinæ,
Tota licet tellus obrueretur aquis.
7 Tu mihi præsidium es, mala tu quibus impetor, arces,
Lætus & auxilio fulcior usque tuo.
8 Quin, ais, & cæcæ depellens nubila mentis
Luce tuos gressus præradiante regam.
9 Absit equi, vel te muli stupor occupet, una
Quos, cùm judicium desit, habena domat,

10 Mille neces scelerum, superi clementia regis
Iustitiæ merces & pietatis erit.
11 Exulta, cui pura manus, cui candida mens est,
Et dominum spectans gaudia lœtus age.

Psal. XXXIII.

Exultate justi in Domino, &c.

Sancta cohors, fer læta Deum super æthera grato
Carmine, grata decet pectora ferre pios.
2 Illius & cytharæ celebrent & nablia laudes,
Et quod bis quino stamine tinnit ebur,
3 Ede novos cantus & Io ter voce sonorâ
Ingeminans Domino pange perenne melos.
4 Facta Dei fas labe vacans comitatur & æquum,
Verbaque sunt ipsâ candidiora nive.
5 Ius amat hic, pectusque legit sibi criminis expers,
Illius & donis tota redundat humus.
6 Ille poli volucres verbo contexuit orbes,
Quotquot & igne micans agmina campus ha- [bet.
7 Illius ad nutum pelagus confluxit, & alto
Gurgite collectas clausit abyssus aquas.
8 Hunc metuant quos sol oriens, quos lumina condens
Adspicit, & gemino terra sub axe tremat.
9 Os Deus ut pandit, se mundi sustulit ingens
Machina, quam dextrâ sustinet usque suâ.
10 Impia sacrilegæ difflat molimina turbæ,
Quosque pius nectit mens scelerata dolos.
11 Quod statuit, sanxitque semel vis nulla revellet,
Nullaque mutabit disjicietve dies.
12 Est fœlix populus, cœli scribetur & hæres,
Sincera Dominum qui pietate colit.

13 Qui regit imperio terras & sidera nutu,
Humanum superâ spectat ab arce genus,
14 Spectat ab astriferæ sacris penetralibus aulæ,
Qui terras habitent Oceanique sinus.
15 Ille opifex rerum mortalia pectora finxit,
Excutit & quidquid mens latebrosa tegit.
61 Densa nec armatos defendunt agmina reges,
Nec stat turba potens viribus ipsa suis.
17 Futilis est sonipes expirans naribus ignes,
Illius incassum robore fidit eques.
18 Fert Deus unus opem, placido dum lumine justos
Adspicit, & sanctis undique vallat iter.
19 Ille pias animas medio de gurgite lethi
Eripit, infestam pellit & ille famem.
20 Quidquid inest animi nobis huic serviat uni;
Hic clypeus vitam quo tueamur erit.
21 Gaudia concipiet mens quæ jactata periclis
Semper ab illius læta pependit ope.
22 Nunc precor, alme parens, adspira mitibus auris,
Nostra tuo siquidem pendet ab ore salus.

Psal. XXXIV.

Benedicam Domino, &c.

NVminis attollam laudes, gratesque rependam,
Hac ego dum coeli, quam traho, luce fruar.
2 Freta Deo mens læta Deum jactabit amicum,
Gestiet exemplo gens pia docta meo.
3 Coelestes animæ, devotaque pectora mecum
Illius unanimi tollite voce decus.
4 Supplicis ille preces suscepit promptus, & omnem
Cor ubi diriguit, depulit ille metum.

5 Vir pius hunc spectans accurret & obvius ulnis
Excipiet, pudor huic & procul omnis erit.
6 Sedibus è superis miseri, quem conspicis, ille
Audivit gemitus, auxiliumque tulit.
7 Agminis aligeri cingit custodia justos,
Et sacra coelesti castra tuentur ope.
8 Cerne oculis, devota cohors, & sensibus imis
Percipe quam vestri flagret amore Deus.
O ter fœlicem, Dominum qui suspicit unum,
Præter & hunc nullum, quem veneretur, ha- [bet.
9 Flecte genu gens sancta Deo: nil deficit illi,
Hunc dominum quisquis supplice mente colit.
10 Sæpe fames ipsos domat importuna leones,
Plena tamen justis copia semper adest.
11 Huc ades, ausculta soboles mihi chara, vereri
Vt discas domini, me duce, jussa tui.
12 Dulcibus illecebris longi qui duceris ævi,
Qui cupis auratos & sine nube dies.
13 Os fræno cohibe, validis preme labra lupatis,
Lubricus ingenuo sit procul ore dolus.
14 Pone modum sceleri, tantùm sectare quod æquum [est,
Et niveâ studium sit tibi pace frui.
15 Rerum opifex placido dignatur lumine justos,
Et castas facili suscipit aure preces.
16 At scelerum socios sic fulmine dissipat iræ,
Nullus ut his toto restet in orbe locus.
17 Prona Deo est semper justorum questibus auris,
Inque repentinis dextera prompta malis.
18 At Deus huic præsto est, vitæ quem turpiter actæ
Poenitet, occulto torret & igne dolor.
Hunc teget & mediis vindex servabit in undis,
Cui mens est humilis, vitaque fracta malis.
19 Mille pium clades circumstant, mille pericla,
Sed tegit huic superi provida cura patris,

20 Est Deus huic custos & tutelaribus armis
Vim prohibens omnem non sinit ossa teri.
21 Artifici damnosa suo fraus fraude peribit,
Quæque pios odit turba repente ruet.
22 Devotas animas rerum sator asseret olim,
Deque sacra nullum gente perire sinet.

PSAL. XXXV.

Iudica Domine nocentes, &c.

O Cyus affulgens pro me, pater optime, litem
Suscipe, cum sævo confer & hoste manum.
2 Indue te clypeo, cinctusque potentibus armis,
Sta propè, meque tua protege victor ope.
3 Hostis & tu furiis obsistas, sume bipennem,
Dic mihi, dic animæ, me duce sospes eris.
4 Fabula sit nostri sitiens gens dira cruoris,
Tergaque det turpi turba dolosa fugæ.
5 Dissipet hanc summi missus de vertice cœli
Angelus, ut paleas ventilat ira Noti.
6 Lubrica cingantur tenebris vestigia cæcis,
Quaque fugit, vindex Spiritus ense premat.
7 Hæc foveam, cassesque mihi nil tale merenti
Struxit & occulto vim peritura dolo est.
8 O precor incautum mors cassibus implicet hostem,
Inque suas foveas cernuus ipse ruat.
9 Tunc ego gaudebo cœlesti vindice tutus,
Ille voluptatis fons mihi jugis erit.
10 Mens secum, Deus, ecquis ait par est tibi, fortem
Pulso, prædonem, te duce, vincit inops.
11 In me surrexit atrox, acuitque calumnia dentes,
Fincta & ignoti criminis esse reum.

12 Pensavit benefacta malis gens hostica, vitæ
Struxit & insidias, perniciemque meæ.
13 Hac tamen ægrota junxi jejunia votis,
Et caput obstipum, vestis & atra fuit.
14 Non magè lugubris mors expirantis amici,
Funera nec fratris nec genitricis erant.
15 Sed damnis gavisa meis gens sæva minaxque
Clam colit & vulgi rictibus usque petor.
16 Subdola mordaces inter convivia risus,
Ah movet & dentem sannio dente terit.
17 Quò Deus usque premi famulum patiere? Leoni
Ecqua dies animam subtrahet, ecqua malis?
18 Mille tibi grates, populo spectante, rependam,
Audiet & laudes foemina virque tuas.
19 Absit ut insultet nostris injuria damnis,
Impia gens oculo vel petulante notet.
20 Illius alloquiis amor & pax exulat omnis,
Et struit in placidos mens mala mille dolos.
21 Oraque me contra pandens scurriliter, euge,
Euge, ait, optatâ nunc ego luce fruor.
22 Hæc, pater, adspectas; taciturna silentia tandem
Rumpe, patrocinio meque tuere tuo.
23 Eripe te stratis, oculos, Deus exue somno,
Meque tuo vindex & mea siste foro.
23 Subjice censuræ mores; hoc deprecor unum,
Me victo ne gens hostica cantet Io.
25 Ne secum sic jactet ovans; Mens læta triumpha,
En jacet eversus viribus ille meis.
26 Quem mea delectat clades, qui prælia mecum
Conserit, huic turpet conscius ora pudor.
27 Gestiat insonti quisquis favet, oraque solvens
Prædicet hunc famuli cui pia cura sui est.
28 Te, pater alme, canam, qui servantissimus æqui es,
Nullaque non laudes efferet hora tuas.

Dixit injustus ut delinquat, &c.

AVctibus immensis scelerum dum crescere fibras
Conspicor & miris luxuriare modis,
Mens ait, excusso legum gens impia freno
Se prodit vacuam Numinis esse metu.
2 Ipsa sibi plaudit, dum tandem nequiter acte
Poeniteat vitę, displiceatque sibi.
3 Impia vox illi est, fucataque, nescia veri,
Mens stupet & rectum devia linquit iter.
4 Nocte nefas animo versat, nec crimina terrent,
Dumque meat lęvo tramite, recta fugit.
4 Magne opifex rerum, tua te clementia coelo
Inserit, & nubes transvolat alma fides.
6 Vastius Oceano solium est, & montibus altis
Firmius, hoc homines, quadrupedesque regis.
7 Quàm tuus eximius favor est! Tu mollibus alis
Protegis Adamidas, incubituque foves.
8 Te pandente manum dapibus saturantur opimis,
Restinguunsque sitim flumine dulcis aquę.
9 Sunt tibi vitales latices, tu lumine cinctus
Sidereo, roseo pectora luce reples.
10 Qui te nosse cupit, lenem te sentiat opto
Iustitięque tuę protegat umbra pios.
11 Absit ut ambitio pedibus me proterat, absit
Sedibus excutiat me fera turba meis.
12 Autores scelerum subitam traxere ruinam,
Nec proclinatos eriget ulla dies.

Noli æmulari, &c.

NE freme, fulgorem gentis dum cernis iniquæ,
Candida nec cruciet pectora livor edax.
2 Concidet illa brevi, succisi graminis instar,
Defluet & teneræ flaccida more rosæ.
3 Tu modò fide Deo, recti sectator & æqui,
Ille larem, lautas conferet ille dapes.
4 Arbiter æthereus tibi sit mellita voluptas,
Et desideriis annuet ille tuis.
5 Hoc duce, carpe viam, mediis in fluctibus unum
Hunc specta, portum, quem petis, ille dabit.
6 Illius auspiciis probitas tua lumina solis
Æquabit, medio cum secat axe diem.
7 Mente Deum specta placidâ, speraque, nec urat
Cor tibi, perversis cùm nimis aura favet.
8 Iræ pone modum, ruptis ne forsan habenis
In vitium præceps hâc stimulante ruas.
9 Ibit in exitium gens impia, Numine fretus
Vivet & huic sedes terra perennis erit.
10 Parva mora est, gens prava ruet, frustraq; nefandi
Vestiges ubi sint rudera prisca laris.
11 Incolet interea terras, qui pectore miti est,
Hic ubi gaudebit divite pace frui.
12 Dum struit occultas justo gens impia technas
Infremit & dentem perfida dente terit.
13 Ridet at æthereâ recti Deus autor ab aulâ
Exitii cernens non procul esse diem.
14 Impius eduxit gladium, lunavit & arcum,
Quo pius occumbat, quo juguletur inops.
15 Sed Deus hoc illi transfiget viscera ferro,
Franget & ultrici cornua tensa manu.

16 Sors justi tenuis pompam superemines aulæ
Divitis & famulas ambitionis opes.
17 Hostibus elidet coelestis dextera vires,
Sinceræ vindex hæc pietatis erit.
18 Adspicit ærumnas sancti gregis arbiter orbis,
Illius & dempto fine tuetur opes.
19 Ora pio nullus tinget pudor, affluet idem
Deliciis, reliquos dum premit atra fames.
20 Improba vanescet gens & difflabitur, agnæ
Sic abit in fumos igne perustus adeps.
21 Mutua dum sumit, persolvit debita nulli,
Impius, est justo semper aperta manus.
22 Quem beat & placidùm Deus adspicit, incolet or-
Sed premet exosos fœda ruina lares. [bem.
23 Sternit iter justo rerum qui sceptra gubernat,
Et probat hanc unam quam terit ille viam.
24 Labitur ille quidem, sed sic ut surgere possit:
Nam Deus infirmis porrigit ipse manum.
25 Ante puer charæ pendebam matris in ulnis,
Nunc arat exangues plurima ruga genas.
Non tamen affligi vidi sine vindice justos,
Poscere vel natos ore tremente dapes.
26 Larga piis semper manus est, & dapsilis, olim
Sors quoque ter fœlix posteritatis erit.
27 Ergò animum vitiis mox exue, recta sequutus,
Stare diu in terris qui tua tecta cupis.
28 Iuris amans Deus est, nec justum deserit, illi
Semper adest, præceps cætera turba ruet.
29 Sors erit his tellus quibus est reverentia legum,
Obruet & patrias nulla ruina domos.
30 Iugiter os illis rectum spirabit & æquum,
Et pia justitiam lingua sub astra vehet.
31 Sancta Dei lex est imis infixa medullis,
Hæc vacillantes sustinet una pedes.

32 Sęvus in excubiis latitans his imminet hostis,
Et stricto jugulum cominus ense petit.
33 Sed Deus affulgens famulos tutabitur, Vmbris
Devotos miserę subtrahet ille neci.
34 Tu spera, pareque Deo, sic stabis in altum
Evectus, coram dum ruet hostis atrox.
35 Vidi ego, nam memini, scelerum florere ministros,
Vt viret in pingui laurus amęna solo,
36 In fumos abiere tamen, vestigia nulla,
Vmbraque quærenti nulla reperta mihi est.
37 Sedulus observa justos & respice finem;
Pax illis niveos claudet amica dies.
38 Impia colluvies hominum simul occidet omnis,
Et simul ex ipsâ stirpe recisa ruet.
39 Vna salus justo Deus est, hoc pendet ab uno
Vir pius, hoc clypeo seque suosque tegit.
4 Muniet hoc pectus, sceleratâque tela retundet,
Hanc sibi mercedem vendicat alma fides.

Psal. XXXVIII.

Domine in furore, &c.

NE famulum reprende, Deus, dum fervidus iram
Colligis & justus ventilat arma furor.
2 Tu mea lethiferis fixisti pectora telis,
Et gravis afflictum jam tua dextra premit.
3 Fax iræ violenta tuæ depascitur artus,
Nec locus est plagis vulneribusque novis.
Ossa quatis luxasque mihi, compage solutâ,
Scilicet hæc sonti debita poena fuit.
4 Obruor illuvie scelerum, seu vortice sorptus,
Quoq; premor nimium, pro dolor, urget onus.

5 Vulnera tabe fluunt & ſpargitur undique virus,
Stultitiæ merces, juſtaque pœna meæ.
6 Curvus in inviſam defigo lumina terram,
Lumina perpetuo quæ mihi rore madent.
7 Vlcere corroſos urunt incendia renes,
Nullaque pars morbo, nulla dolore vacat.
8 His fractus, merſuſque malis, ululatibus, unum
Quod ſupereſt, terras laſſo polumque meis.
9 Telluris cœlique ſator, tibi nuncupo vota,
Tu mala quæ patior vix toleranda vides.
10 Cor trepidat, languent tremuli ſine viribus artus,
Nox oculis, acie deficiente, natat.
11 Me fugiunt quos junxit amor vel ſanguis amici,
Et ſpectatores non levis horror habet.
12 Imminet & jugulo ſtrictis manus impia telis,
Et petor opprobriis, compoſitiſque dolis.
13.14 Aſt ego ſurdus adhæc, ceu qui ſtupet auribus or-
Et ceu nulla foret vox mihi, mutus eram. [bus
15 Nempe, parens rerum, ſpes in te noſtra recumbit,
Suſcipies famuli tu pia vota tui.
16 Annue, dicebam, votis, ne forte vacillem
Hoſtibus & fiam fabula læta meis.
Annue ne noſtrâ quiſquam de clade triumphet,
Et proclinatus prociduuſque premar.
17 Succiduo jam penè miſer ſum poplite, præſens
Semper & ærumnę triſtis imago meę eſt.
18 Iudice te coram vitæ delicta fatebor,
Et tepido cernes imbre madere genas.
19 Hoſtica ſed numero ſuperans & robore pollens
Turba meis vivit læta vigetque malis.
20 Inſontem premit hæc odiis, benefactaque pœnis
Compenſat, ſtudiis ſemper iniqua piis.
21.22 Ne me linque Deus, nec te mihi ſubtrahe, vitæ
Sed columen famulo porrige promtus opem.

PSAL.

Psal. XXXIX.

Dixi custodiam vias, &c.

Cautiùs incedam, dixi, ne forte vacillans
Audeat effari lingua proterva nefas,
Os mihi compescam frœno, præsentibus illis,
Quos juvat obliquo tramite prava sequi.
2 Lingua diu siluit, justas nec protulit iras,
Quod mihi majoris causa doloris erat.
3 Ignis ut inclusus tacitum cor arsit, in auras
Mox dolor erumpens talia dicta dedit.
4 Da, Deus, annorum numerum, momentaque vitæ
Futilis, extremum da mihi nosse diem.
5 Vita brevis, tecum si confers, æmula palmi est,
Et nihil, & nihilo si quid in orbe minus.
6 Horret iter tenebris, curarum mole gravatur
Pectus & hæredem nescit avarus opum.
7 Quid mihi restat opis? Te fido maximè rerum,
Anchora tu nostræ, cum furit unda, rati es.
8 Eripe me noxæ, nævos, pater, elue, lædi
Ludibrio stolidi ne patiare gregis.
9 Cura fuit rigidis linguam frœnare lupatis,
Tu quia fortunæ, quâ premor, autor eras.
10 Tolle quod infestat, moderatiùs exige pœnas;
Ah perii plagis, vulneribusque tuis.
11 Crimina dum plectis, formam, ceu tinea, rodis.
Ah quam mortales lubrica turba sumus!
12 Suscipe vota, meis aures adverte querelis,
Nec tetricus, lachrymas dum tibi fundo, sile
Scilicet extorrem patriis me cernis ab oris,
Et proavis tellus hæc peregrina fuit.
13 Pone tuas iras, & fractum robore pectus
Instrue supremum funeris ante diem.

Expectans expectavi Dominum, &c.

SPe mihi non vanâ mentem fulcivit, & aures
Indulsit precibus qui regit astra meis.
2 Illius ex altâ bonitas me traxit abysso,
Iussit & in solidâ figere rupe pedem.
3 Ille novos numeros famulo dictabit & hymnos,
Facta quibus superi sunt celebranda patris.
Audiet hos mundi gemino sub cardine tellus,
Fidet ut autori tacta timore suo.
4 O fœlix Domino quisquis spe firmiter hærens
Despicit elatos, artificesque doli.
5 Quis miracla, Deus, tua quis benefacta retexat?
Mens hebet hæc versans, promere lingua nequit.
6 Nec tibi cæsa placet, nec tosta piamina flãmis,
Hoc tacitè vulsâ me, pater, aure mones.
7 En, Deus, en adsum, dixi, quo jusseris ibo,
In tabulis prostant nomina nostra tuis.
8 Mens jubet obsequium rerum præbere parenti,
Æternumque animo lex tua fixa manet.
9 Iustitię monimenta tuę cantata per orbem
Sunt mihi, nec, memini, vox taciturna fuit.
10 Tu mihi testis ades, non hæc ego pectore clausi,
Sed fidei & partæ prxco salutis eram.
Non ego celavi populum benefacta, nec illa
Fœdera quæ nullo sunt violanda die.
11 Ne mihi te subduc, sed dum nitet ignibus æther,
Hinc tua me bonitas protegat, inde fides.
12 Obruor ærumnis, scelerum dum perfero pœnas,
Lumina nec fas est tollere victa malis.
Verticis ista pilos superant tormenta crucesque,
Liquitur & nimiis mens superata vadis.

13 Sit vitæ tibi cura meæ, dulcissime rerum,
Et pede, ne peream, mox properante veni.
15 Omnibus opprobrio sit, qui mihi dira minatur,
Hostis & obscænæ det citò terga fugæ.
15 Opprimat hunc clades, qui dentem dente fatigans
Nequiter, ah, risu me petulante petit.
16 Gestiat exultans te qui sibi quærit amicum,
Signaque lætitiæ det manifesta suæ,
Quisquis & auxilium te poscit voce canorâ
Dicat, Io Domino sit sua laus & honos.
17 Sum miser, ah fateor, tamen est tibi cura clientis,
Lenis ades, segnes ducere parce moras.

Psal. XLI.

Beatus vir qui intelligit, &c.

O Fœlix inopem trutinâ qui pensitat æquâ,
Huic feret afflicto conditor orbis opem.
2 Hunc Deus incolumem rebus servabit in arctis,
Et dabit innubes & sine nocte dies.
3 Hostibus eripiet, viresque resarciet ægro,
Ponet & in molli languida membra thoro.
4 Affer opem, dixi, Deus, ablue vulnera mentis,
Heu, tua majestas crimine læsa meo est,
5 Me petit opprobriis fera gens, & terminus illi
Ecquis, ait, vitæ, nominis ecquis erit?
6 Mellea vox illi est, ægrum dum visit, at intus
Quæ coquit, abscedens dira venena vomit.
7 Turba calens odiis inter se murmure cæco
Mussat & insontem tollere fraude parat.
8 En, ait, ille jacet, morbo confectus acerbo,
Occidet, & nullâ restituetur ope.

9 Qui socius vitæque fuit mensæque jacenti
Imminet, & stratum calce subinde ferit.
10 Fer, Deus, auxilium, da posse resurgere, digna
Hostibus ut referam præmia, parque pari.
11 Hoc, ubi sacrilegis spes intercepta triumphi est,
Quem mihi vovisti, pignus amoris erit.
12 Me mihi tu reddens cœlesti Numine fulcis,
Æternumque tuo das, pater, ore frui.
13 Tu, Deus Isacidûm, tibi, quas decet, affere laudes,
Sitque dies titulis nulla suprema tuis.

Psal. XLII.

Quemadmodum desiderat cervus, &c.

CErvus ut in medio celsis de montibus æstu
Actus in algentes fertur anhelus aquas,
2 Sic mea vitali satiari Numinis undâ
Mens avet & domini languet amore sui.
Gaudet & optat amans vitæ se jungere fonti,
His mihi diliciis quæ dabit hora frui?
3 Dum sine fine petunt ubi sis cui servio Numen,
Sunt misero lachrymæ nocte dieque dapes.
4 Scandere me quoties memini penetralia sacra,
Et longo populos ordine ponè sequi
Aureæ dum recolo missas ad sidera voces,
Et plausum festis quem decet esse choris,
In lachrymas totos miser & suspiria solvor,
Inter & ærumnas est mihi dulce queri.
5 Cur ita turbaris? Cur te mens dejicis expes?
Cur ita me torques anxia? Fide Deo,
Scilicet hic placido recreat mihi lumine pectus,
Et mihi materies unica laudis erit.

6 Dum

6 Dum queror, in mentem liquidis Jordanis ab undis,
Sepositisque jugis tu mihi sæpe redis,
7 Gurgitis est gurges, rauci comes æquoris æquor,
Fluctibus infœlix obruor usque novis.
8 Luce sed in media bonitas tua fulget abysso,
Nocte parens vitæ tu mihi carmen eris.
9 Tunc ego cur, dicam, capiunt te oblivia nostri,
Rerum opifex, animæ portus & aura meæ?
Cur propè confectum curis, lachrymisque sepultum,
Me sinis immani durus ab hoste premi?
10 Hic petit insultans ubi sis, ego vulneror inde,
Ensis & in morem permeat ossa dolor.
11 Cur ita turbaris? Cur te mens dejicis exspes?
Cur ita me torques anxia? Fide Deo.
Scilicet hic placido recreat mihi lumine pectus,
Et mihi materies unica laudis erit.

PSAL. XLIII.

Iudica me Deus, &c.

SIs mihi tu judex, Deus, & crudelibus obsta,
Subdola ne me gens, ne scelerata premat.
2 Es mihi tu rupes. Ah me cur rebus in arctis
Ablegas? Ah cur victus ab hoste gemo?
3 Prome jubar, quo cuncta foves, hoc dirige gressus,
Scandere da templi limina sancta tui.
4 Tum mea te referet chelys & prosternar ad aras,
Lætitias animæ deliciasque meæ.
5 Cur ita dejecta es? Cur te mens anxia torques?
Cur gemis? Ætherei posce parentis opem.
Huic ego festivo persolvam carmine grates,
Nec Deus hunc præter, quem sequar, alter erit.

Deus auribus nostris audivimus, &c.

ARrectâ, Deus, aure tuæ miracula dextræ
Hausimus, antiqui quæ cecinere patres.
2 Gentibus expulsis simul & te vindice cæsis
Indigenis, tellus hostica cessit avis.
3 Non suus hos ensis fœlicibus intulit arvis,
Nec fuit humano robore parta salus.
Hos pater armorum peperit tua dextra triumphos,
Dilectique gregis lux tua rexit iter.
4 Te rerum dominum, te regem agnoscimus unum,
Fer Deus Isacidis, quam potes unus, opem.
5 Te duce cogemus subitò dare terga rebelles,
Et pedibus populos subdere colla truces.
6 Non ego vel gladio, levibus vel fido sagittis,
Nil gladius, nil me missa sagitta juvet.
7 Tu, Deus, hostiles fœdasti pulvere vultus,
Imperioque tuo libera turba sumus.
8 Ergo tuas laudes omni celebrabimus ævo,
Et fons tu nostri carminis unus eris.
9 At, procul abscedens, tu nos hostilibus offers
Opprobriis, solito more nec arma regis.
10 Terga fugæ trepidos nos cogis vertere, nostris
Auctus & exuviis impius hostis ovat.
11 Præda sumus velut agna lupis, patriisque relictis
Sedibus, in toto quærimus orbe fugam.
12 Et minimo vænire jubes, & subjicis hastæ
Captivos, lucri nil tamen inde legis.
13 Objicis opprobriis, & nos vicinia risu
Excipit, indignis persequiturque jocis.
14 Fabula sic vulgi sumus, & dum nubila sors est,
Vertice nos moto turba profana notat.

15 Nec modus est vel meta malis, semperque fatiscit
Obruta mens curis, turpat & ora pudor.
16 Stringit in insontem truculenta calumnia dentes,
Armat & ultrices gens scelerata manus.
17 Hæc licet infestent, animo tu firmiter hæres,
Et tibi quam dedimus stat sine labe fides.
18 Nec te deseruit mens tot vexata procellis,
Nec quod signasti devia liquit iter.
19 Hauserunt miseros habitata draconibus antra,
Mortis & ante oculos vallis opaca fuit.
20 Si tamen inde tui mens est oblita favoris,
Si cui te præter sunt data vota Deo.
21 Hocne tuos oculos fugiet scelus, intima cordis,
In tenebris acie qui penetrante vides?
22 Te propter luimus, te propter jugiter, eheu,
Cædimur, imbelles sic laniantur oves.
23 Surge; quid ignavo conduntur lumina somno?
Evigila, miseris ne procul esse velis.
24 Cur fugis oppressos immani pondere? Nostræ
Immemor ærumnæ cur, Deus, ora tegis?
25 Viribus extinctis animas in pulvere mersas,
Membraque jam cernis tabida fixa solo.
26 Eripe te stratis, pacti memor assere servos,
Et bonus hostili subtrahe colla jugo.

PSAL. XLV.

Eructavit cor meum verbum, &c.

DIcere fert animus Regem, nova carmina Regi
Lingua parat, calamo par erit illa levi.
2 Forma viros superans, affusaque gracia labris
Te beat & Domini non periturus amor.

3 Eia

3 Eia age, Rex, humeris apta ſtellantibus enſem,
Quem decus & bello partus adornat honos.
4 Macte novis titulis, niveos clementia currus
Cingat & auratas faſque fideſque rotas.
Sic tua perculſæ diſcent miracula gentes,
Intremet & gemini terra ſub axe poli.
5 Hoſtica lethiferis transfiges corda ſagittis,
Corruet & telis gens numeroſa tuis.
6 Quoque ſedes ſolium ſtans nullo mobile ſæclo,
Cuncta reget, populis & pia jura dabit.
7 Sunt tibi jus & fas & candida pectora cordi,
Impietas odio, menſque referta dolis.
Ergò tibi Superûm rector perfudit olivo
Tempora; præ ſociis hic tibi ceſſit honos.
8 E thalamis quoties procedis lætus eburnis,
Myrrham, aloen, caſiam regia veſtis olet.
9 Regia progenies te cingit mille miniſtras
Inter honoratas & tua juſſa ſubit.
A dextris Regina ſedet, ſpectabilis auro,
Quod legit in patriis gens Ophyræa jugis.
10 Tu mihi, purpureæ decus Heroina cohortis,
Auſculta, monitis obſequioſa meis.
Dele animo populoſque tuos, charoſque propinquos;
Nec patris aut patrii ſit tibi cura ſoli.
11 Blanda tuæ Regem ſuccendat gratia formæ,
Hunc quoque tu dominum relligioſa cole.
12 Se tibi turba frequens populi proſternet, & ipſæ
Sponte ferent Tyriæ regia dona nurus.
13 Tota nites intus, veſtis tibi texitur auro,
Pallaque Sidoniis ter ſaturata cadis.
14 Ibis in amplexum Regis ſine compare virgo,
Cui niveus Phrygiâ pingitur arte ſinus.
15 Se jungent comites Regum de ſtirpe puellæ,
Lætaque virgineis perſtrepet aula choris.

16 Implebitque vicem soboles generosa parentum,
Omnibus hæc populis, te duce, jura dabit.
17 Ergo mihi nullo Regina taceberis ævo,
Concinet & laudes ultima terra tuas.

Psal. XLVI.

Deus noster refugium, &c.

VNa Deus miseris spes est & ahenea turris,
Nec procul est, populi cùm fremit ira trucis.
2 Non ego formidem, tellus licet ima dehiscat,
Vasta licet montes obruat unda maris.
3 Nec trepidem, pelagum spectans, dum murmure [rauco
Insultat scopulis & juga summa quatit.
4 Vrbs habitata Deo, jucundo flumine vitæ,
Sanctaque fœlici templa rigantur aquâ.
5 In medio Deus est &, ne ruat, vndique vallat,
Fertque citam, quoties ingruit hostis, opem,
6 Infremuere truces populi, cœlumque tremiscens
Intonuit, tellus & liquefacta fuit.
7 Sed Deus Isacidûm, bello qui præsidet, arcis
Instar erat nobis, auxiliumque tulit.
8 Huc ades & mecum specta miracla tonantis,
Regnaque cœlesti depopulata manu.
9 Bella Deus passim premit & vi conterit arcus,
Telaque, falcatas perdit & igne rotas.
10 Pone minas, inquit, dominum me suspice, fasces
Agnoscent olim terra fretumque meos.
11 Sed Deus Isacidûm bello qui præsidet, arcis
Instar erit nobis, auxiliumque feret.

Psal. XLVII.

Omnes gentes plaudite, &c.

PLaudite mortales, rerum celebrate parentem,
Voxque triumphantis ter geminetur Io.
2 Sedibus è superis nutu sceptroque tremendo
Ille regit vesper quidquid & ortus habet.
3 Ille feros populos gemino sub vertice cœli,
Ante triumphatos sub juga nostra trahet,
4 Et sibi dilectæ donabit prædia genti,
Hoc domus Isacidum gestit honore frui.
5 Ille triumphali superûm palatia curru
Scandit, & adventus signa dedere tubæ.
6 Psallite mortales & Io ter dicite Regi,
Plaudite victori terque quaterque Deo.
7 Illius occasus solium veneratur & ortus,
Hunc celebret mentis quidquid & oris habes.
8 Illius imperio tellus obtemperat omnis,
Et solii pietas cingit utrumque latus.
6 Abramidûm populis junguntur fœdere reges,
Quos regit hic, quib* & pręripit omne decus.

Psal. XLVIII.

Magnus Dominus & laud. &c.

MAjestas immensa Dei est, venerabilis urbi
Quam colit & sacris ter celebranda jugis.
2 Alma Sion Boream spectans pulcherrima rerum est,
Et domus augusti regis & orbis amor.
3 Omnibus hæc aperit portam, portumque salutis,
Nullus & in toto est tutior orbe locus.

4.5 Hæc conjurati visâ stupuere tyranni,
Protinus & turpi terga dedere fugæ.
6 Hos metus invasit trepidus, luctusque virorum
Æmulus angori parturientis erat.
7 Haud aliter puppes violentia dissipat Euri,
Ægæum tumidis cùm mare fervet aquis.
8 Hæc, quæ fama refert, in sacrâ vidimus urbe,
Numinis invicti quæ stabilita manu est.
9 Alme parens, festis quoties advolvimur aris,
Una tuæ cunctos spes bonitatis alit.
10 Par majestati laus est tua, nescia metæ,
Sanctaque justitiæ dextera lance nitet.
11 Gestiat alta Sion, celebrent & judicis æqui
Facta Palæstinæ quas habet ora nurus.
12 Mœnia circumiens Solymæ, quam suspicis, hosp[es]
Dinumera turres quas habet ille locus.
13 Adspice supremis insertas nubibus arces,
Quæque vides soboli regia tecta refer.
Qui colit hanc, dum luce fruar, dum stabit & orbi[s]
Machina, dux nobis & Deus unus erit.

Psal. XLIX.

Audite hæc omnes &c.

PAnde meis aurem monitis, quicunque virorum
Incolis Eoas, Hesperiasvè plagas.
2 Ausculent clari proceres, & futile vulgus,
Et qui divitiis pollet & ęris inops.
3 Quæ loquar, arcanos reserans sapientia fontes
Suggeret, hæc animo volvere dulce mihi est.
4 Seria res agitur, vates oracula plectro
Persequar, intentus cantibus ipse meis.

5 Cur

5 Cur ego formidem, cùm fluctibus undique vastis
Cingor & a tergo vindicis ense premor?
6 Spem locat in loculis animus mortalia curans,
Iactat & ingentes ambitiosus opes.
7 Non tamen his frater praevertit funera fratris,
Nec pretio flecti Numinis ira potest.
8 Vita nequit gazis redimi, pernicibus alis
Illa fugit nullo restituenda die.
9 Ære nec oblato seros mercaberis annos,
Dona nec admittit mortis avara manus.
10 Cum fatuo prudens moritur, cum paupere dives,
Nec mora quos linquunt occupat alter agros.
11 Nemo sibi non spondet opes titulosque perennes.
Sed titulos & opes mors inopina rapit.
12 Est fugitivus honos, & quotquot nascimur Adæ
Semine, quadrupedum more perire vides.
13 Vana sequi gens stulta solet, patrumque nefanda
Dicta probat soboles improba, pejor avis.
14 Strata jacent ritu pecudum sub mole sepulchri
Agmina lethali depopulata manu.
Vir pius hæc rectique tenax cum desuper Eos
Fulserit imperio vim prohibente premet.
Ora venusta priùs cernet manantia tabo,
Iunctaque marmoreo foeda sepulchra lati.
15 At mihi vim lethi depellet rector Olympi,
Et dabit ut secum gaudia lętus agam.
16 Ne trepida gazas subitò si congerit alter,
Et domus auratas explicat alta trabes.
17 Nudus opum busto tegitur, nec gaza, nec auro
Dives ad Infernas pompa sequetur aquas.
18 Ille cutem curat, fugitivaque gaudia vivus
Captat, & hunc laudat, quem juvat illa sequi.
19 Mors tamen hunc addet proavis, quę messuit illos
Non sinet hunc vitę perpete flore frui.

19 Hei mihi, gens hominū dum tangit vertice cœlum,
Se pecudum nescit claudere more diem.

Psal. L.

Deus Deorum Dominus loquutus, &c.

ARbiter æthereus, cui servit purpura regum,
Perculit, os pandens, orbis utrumque latu[s]
Ætheris excelsi solio se sistere jussit
Regna rubens quotquot vesper & ortus ha[bet.]
2 Ille Sionææ roseo de vertice rupis
Fulsit & auratum protulit inde jubar.
3 Hinc aderit, nec verba premet, præcurret euntem
Flamma vorax, circum vasta procella ruet.
4 Æthera testatus, terramque sub ætheris axe,
Discutiet populi facta sinistra sui.
5 Confluat huc, dicet, mihi gens dilecta, juvencis
Fœdera quam mecum pacta litare jubent.
6 Sidera justitiam narrabunt Numinis, ipse
Nam Deus officium judicis æquus obit.
7 Eloquar, Isacidæ trepidas advertite mentes,
Vos ego cœlesti postulo voce reos.
Vos Deus appello, Dominum me prædicat orbis,
Et sacra gens prisco fœdere juncta mihi es.
8 Non ego quòd nostras rarò pecus imbuat aras,
Parciùs offerri non holocausta queror.
9 Nec caper è caulis, nec me, spectante popello,
Vilibus è stabulis tracta juvenca juvat.
10 Quidquid habēt campi pecudū, saltusq; profundi,
Quidquid alunt rupes & juga mille, meum [est.]
11 Suntq; mihi notæ volucres in montibus altis,
Meque colit dominū quidquid inerrat agris.

12 Si

12 Si premar esurie, non vos solatia poscam,
Me penes est tellus quidquid & æther habet.
13 An mihi tosta famem depellant viscera tauri?
An levet hircini sanguinis unda sitim?
14 Solve tuo grates potiùs dominoque Deoque,
Votaque me quisquis simplice mente colis,
15 Tempestas cum sævit, opem me posce parentem,
Hanc ego depellam, tu mea facta refer.
16 Crimina sed spectans, his te, gens impia, judex
Arguet æthereus corripietque modis.
Quid tibi nobiscum est, cur tu mea fœdera pandis?
Cur memorat leges improba lingua meas?
17 Tu mihi reclamas, legum tu spernis habenas,
Et te cum moneo, littora bobus aro.
18 Tu prædatori comitem te jungere gaudes,
Te quoque consortem turpis adulter habet.
19.20 Ore paras fraudes, utero conceptus eodem
Te timet & linguæ spicula sæva tuæ.
21 Ad tua quod tacitus connivi crimina, rides,
Meque tui similem, gens scelerata, putas.
At mihi tu meritas scelerum dabis improba pœnas,
Nam tua sunt digitis facta notata meis.
22 Numinis immemores monitis advertite sacris,
Ne mea vos, nullo vindice, dextra terat.
23 Me colit hic, qui laude litat, sectator & æqui,
Pars erit electi, me tribuente, gregis.

Psal. LI.

Miserere mei Deus, &c.

Me, Deus, exaudi facilis, patriique favoris
Adspiret famulo mollior aura tuo.

Quique reis toties veniam totieſque benignus
Indulges, ſcelerum me quoque faſce leva.
2 Turpe nefas dele, fœdam, pater, elue noxam,
Obverſantem oculis nocte dieque meis,
3.4 In te deliqui, te ſolum crimine læſi,
Et ſcelus ulciſci jus tibi faſque foret.
5 Polluit auſpicium vitę mihi fœda libido,
Primaque lux miſerę conſcia labis erat.
Luce carens ipſâ contraxi matris in alvo
Triſte rudimentum, ſeminiumque mali.
6 Sed te pura juvat mens, quam tu, nube remotâ,
Erudies, leges diſcat ut illa tuas.
7 Hyſſopi me fronde, ſacro me flumine luſtra,
Sic ego mundus ero, candidiorque nive.
8 Mitto ſalutiferę qui gaudia nuntiet horę,
Vt redeat fracto priſcus in oſſa vigor.
9 Parce meo puros in crimine figere vultus,
De medio potius flebile tolle nefas.
10 Redde, quod amiſi, pectus ſine crimine, mentem
Tu reſtaurato pectore finge novam.
11 Nec me adytis exclude ſacris, & Spiritus olim
Quas tuus accendit, ne mihi adime faces.
12 Redde mihi vitę ſpirantes gaudia vultus,
Meque regat promptâ Spiritus ille manu.
13 Indicio tum verſa meo gens devia greſſus
Diriget & Solymę figet in ęde pedem,
14 Autor opis vitęque parens, ne cæde madentem
Lethiferi in pœnas poſce, ſed abde nefas.
15 Tunc ego te lætus tollam ſuper aſtra, reclude
Vocis iter, laudes ut canat alta tuas.
16 Nec te thuris odor nec victima cæſa, nec, ultrò
Quam tibi libarem, bucula toſta juvat.
17 Mens ſcelerum ſub mole gemens, fraudeſq́; peroſa
Vna placet, Numen placat & una tuum.

i Adſpice,

18 Adſpice, ſed facilis, turres, pater alme, Sionis,
Et Solymæ memori mœnia conde manu.
19 Tum tibi placato pecudum cruor imbuet aras,
Et cadet in ſacros hoſtia grata focos.

Psal. LII.

Quid gloriaris in malitia? &c.

TUrba potens, ecquid ſtolidè tua crimina jactas?
Numinis eſt conſtans, nec periturus amor.
2 Impia lingua tibi eſt, quam nulla novacula, lævi
Cote nitens acies vincere nulla poteſt.
3.4 Prava piis ſtudiis præfers, mendacia vero,
Oſque meras fraudes, perniciemque parat.
5 Te Deus exſcindet vindex, vitaque, boniſque
Exuet, & patriis ſedibus exul ages.
6 Vir pius hæc ſpectans dominum venerabitur orbis,
Illudenſque reis talia dicta dabit.
7 Divinam qui riſit opem, cui copia rerum,
Et mala mens olim dux fuit, ecce jacet.
8 Aſt ego qui Domino fidi conſtanter, olivæ
Inſtar in illius luxuriabor agro.
9 Te Deus obſervans dominum, tua dulce putabo
Iugiter in ſacro pandere facta choro.

Psal. LIII.

Dixit inſipidus in corde, &c.

STultus ait ſecum, non eſt Deus, inquinat omne
Cor ſcelus, & recto tramite nemo meat.

2 Deſpiciens

2 Despiciens terras Deus inquisivit an orbem
Incoleret prudens & pietatis amans,
3 Omnia pestis erant, omnes involverat error,
Virque pius toto nullus in orbe fuit.
4 Cæcane perversis mens est, ait, impete facto
Glubere qui populum non metuere meum?
Ceu dape dilectæ pascuntur sanguine gentis,
Nemo mihi toto de grege vota facit.
5 His ubi nulla fuit justę formidinis umbra,
Vidimus imbelli corda timore quati.
Et sacra cùm telis cinxerunt castra, per agros
Vindicis his spargi vidimus ossa manu.
Texit & ora pudor populo, quem conditor orbis
Spreverat & trepidę sunt data terga fugę.
6 Illa dies, lux illa veni, de rupe Sionis
Isacidis coeli quâ feret autor opem.
Tum domus Abramidûm celebrabit gaudia, duro
Cùm sacra gens cernet colla soluta jugo.

PSAL. LIV.

Deus in nomine tuo sal. &c.

ME fidei, pactique memor, Deus, assere, judex
Tu mihi, quâ polles, ne premar, affer opem.
2 Alme parens, moestis aures adverte querelis,
Et memori gemitus pectore conde meos.
3 Me fera barbaries premit & violenta tyrannis,
Et majestati gens inimica tuę.
4 Sed mihi tu pręsens, Deus, es, tutaris & illos,
Quorum ego consilio, subsidioque juvor.
5 Impia gens poenas te pendet vindice; tandem
Ah tua subverso luceat hoste fides.

6 Tunc ego thura ferens ultrò prosternar ad aras,
Teque colam quo nil mitius orbis habet.
7 Namque tuo ductu venti secutus & undę,
Sacrilegi vidi naufraga vela gregis.

Psal. LV.

Exaudi Deus orationem meam, &c.

DVm precor, exaudi, rerum pater optime, questus
Dum gemino, vultûs ne jubar abde tui.
2 Supplicis ausculta precibus, votisque benignus
Annue, dum querulis astra fatigo modis.
3 Ah fremit, ah odiis fera gens me vexat & iris,
Pro dolor, & famam de me proterva petit.
4.5 Cor micat & piceis mors dum circumvolat alis,
Horrifico nimiùm concutit ossa metu.
6 Obrutus his, dixi, misero trepidoque columbæ
O mihi quis pennas remigiumque dabit?
7 His ego libratis fugerem procul, otia quærens
Saltibus in mediis, sepositisque jugis.
8 Ocyus hinc celerans, tumidis, quibus obruor insons,
Fluctibus eriperer, nimbiferisque Notis.
9 Perde, Deus, lita labra dolis, & divide linguas,
Ne possint sociis consona verba loqui.
Litibus, heu, sacram lacerari vidimus urbem,
Iunctaque litigiis vis truculenta fuit.
10 Pallida seu nox est, seu lux micat aurea, muros
Occupat & mediâ regnat in urbe nefas.
11 Incolit hanc rabies & vis & dira libido,
Cernis & infandis compita plena dolis.
12 Non mihi vel linguis hostes nocuere vel armis,
Probra pati poteram, tela cavere fugâ.

13 Tu mihi causa mali es, nimium dilecte sodalis,
Duxque viæ, vitæ deliciumque meæ.
14 Vsus eram, memini, te consultore, mihique
Templa Dei tecum visere dulce fuit.
15 Mors domet hunc, vivumque voret telluris hiatus,
Impia cui mens est & scelerata manus.
16 Ast ego thure Deo supplex votisque litabo,
Meque salutiferâ proteget ille manu.
17 Audiet ille preces, quas fundam, lucida cœli
Limina, vel medias sole tenente vias.
18 Mille triumphantes acies mihi misit ab alto,
Inter & ipsa dedit spicula pace frui.
19 Me Deus æternis orbem qui frœnat habenis
Audiet & pœnas hostica turba luet.
Dum luces sine nube fluunt & mollia veris
Tempora, deponit Numinis illa metum.
20 Aurea tranquillæ violavit vincula pacis,
Fœderis & rupti mensque manusque rea est.
21 Balsama vox spirans superabat acumine ferrum,
Verbaque fundebat lactea pectus atrox.
22 Tu Domino te crede, pios sufflaminat ille,
Et ne vacillent dirigit ille pedes.
23 Ante diem sed fraudis amans cædisque peribit,
Et petet Infernas mœstus uterque domos.
Ast ego te fidam, Deus, autor & arbiter æqui
Anchora tu vitæ, spesque salutis eris.

Psal. LVI.

Miserere mei Deus quoniam, &c.

ME, Deus, adspecta facilis, quem viribus hostis
Obruit & miserum nocte dieque premit.

2 Nocte

2 Nocte dieque premit miserum, nec terminus iræ est.
Nec claudi numero gens inimica potest.
3 Corda metu quoties trepidabunt, porta salutis
Tu, Deus, & vitæ spes mihi solus eris.
4 Vox tua laudanda est, te nitor vindice, temnam,
Te duce mortali spicula missa manu,
5 Quæ loquor infoelix, interpres adulterat effrons,
Dum coquit hostiles mens scelerata dolos.
6 Clam coit, insidias meditans & noctis in umbrâ
Orservat gressus impia turba meos.
7 Fraude suâ fidens tutam se somniat, iræ
Hanc, Deus, incusso fulmine dede neci.
8 Tu tabulis gemitus, lachrymas tu colligis urnâ,
Et numeras nostræ tædia longa fugæ.
9 Terga dabunt hostes, quoties te posco salutem,
Nota loquor, famulo tu quia dexter ades,
10, 11 Vox tua laudanda est, te nitor vindice, temnam
Te duce, mortali spicula missa manu.
12 Sum tibi, dum spiro, devinctus perpete voto,
Teque piis hymnis & tua facta canam,
13 Vindice te vivo, mihi tu vestigia firmas,
Quaque feror vitæ lux tua monstrat iter.

Psal. LVII.

Miserere mei Deus, &c.

DA mihi te facilem, famuli miserere precantis,
Tu Deus es vitæ spes sine fine meæ.
Auspiciis me credo tuis, & fortibus alis,
His tegar, undosi dum cadat ira maris.
2 Vota tibi fundam supplex, qui foedera servas,
Cujus & inceptum dextra coronat opus.

3 Ocyus

3 Ocyus occurrens, tu, ne vorer, obvius hosti
Ibis, erunt comites candor & alma salus.
4 Cædibus assueti cingunt mihi tecta leones,
Turbaque ferales quę vomit ore faces.
Lingua refert gladium, telum penetrabile dentes,
Nec magis his jaculum, nec magis hasta ferit,
5 Quà Deus effulges effer super æthera lucem,
Terraque sit radiis tota corusca tuis.
6 Hostis iter stravit laqueis, me perculit horror,
Objecit foveas, captus at ipse dolo est.
7 Obsequiosa mihi mens est, tibi firmiter hæret,
Te mea vox dominum, te mea plectra canent.
8 Exoute segnitiem, numeris cane lingua decoris,
Psallite vocali nablia juncta lyræ.
9 Mane novo, super astra, Deus, te carmine tollam,
Et tua per populos grandia facta feram.
10 Magne parens, æquat tua te clementia coelo,
Transvolat & nubes intemerata fides.
11 Qua Deus effulges effer super æthera lucem,
Terraque sit radiis tota corusca tuis.

PSAL. LVIII.

Si verè utique justitiam, &c.

PVrpurei proceres, jus qui libratis & æquum,
Vosné putem fari justa vel æqua sequi?
2 Quisque neces animo versat, bellumque minatur
Sævus, & innocuo terra cruore rubet.
3 Quisque dolos secum materná traxit ab alvo,
A teneris omnes devius error agit.
4.5 Virus inest colubri, magicis qui cantibus aures
Subtrahit & vinci callidus arte nequit,

6 His

6 His malas, dentesque Deus confringe, leonum
Concute sanguineis ora cruenta lupis.
7 More fluant fugientis aquæ, fit inutilis illis
Arcus, & ultrici spicula frange manu.
8 Limacum vel more liquæ, fœtusque tenelli
Lumina cui solis mors rapit ante diem.
9 Dissipet hos turbo, flammas dum concipis, ante
Fervere subjectis quàm queat olla rubis.
10 Gestiet hæc spectans vir justus & hoste perempto,
Sanguineo niveos abluet amne pedes.
11 Vtilis est pietas, tum dicet conscia tellus,
Est quoque, qui toto regnat in orbe, Deus.

Psal. LIX.

Eripe me de inimicis meis, &c.

ERipe me telis, populum pater alme, rebellem
Protere, cui mens est prava, cruenta manus.
3 En petor insidiis insons, en agmine facto
Turba potens in me nocte dieque ruit.
4 Vndique conspirans in me nil tale merentem
Vim parat ; hæc spectans, fer, pater orbis, [opem,
5 Ocyus evigila, belli pacisque sequester,
Quo domus Isacidûm vindice sospes erat.
Quos regis adspecta populos, nec parce profanis,
Per scelus, audaci qui pede jura premunt.
6 Discurrunt, cinguntque feris ululatibus urbem,
More canum. Solis lux ubi mersa latet,
7 Ensis inest labiis, comes est jactantia linguæ,
Seque putant nullo teste nefanda loqui.
8 His, Deus, illudes, & qui mihi sæva minatur
Materies risûs devius orbis erit.

9 Viribus hostis ovat, sed te sequar, optime rerum,
Ne peream, vindex tu mihi semper ades.
10 Me tua prævertet levibus clementia pennis,
Dulcibus & votis, hoste cadente, fruar.
11 Ne tamen hostiles acies simul obrue, nacti
Otia dediscant ne tua facta pii.
Sparge sed obstantes, & sparsas demete sensim,
Sospite me, clypei quem tegit umbo tui.
12 Has meruit fastus simul, & perjuria pœnas,
Linguaque felle tumens & lita labra dolis.
13 Hos furor extinguat tuus, ut tibi subdita discant
Sceptra Palæstinæ, quotquot & orbis habet.
14 Discurrant, cingantque feris ululatibus urbem,
More canum, Solis lux ubi mersa latet,
15 Discurrant, quærantque dapes, cogantur at atram,
Dum redeat terris lux nova, ferre famem.
16 Tu mihi mane novo, Deus, & cantabere fortis,
Et bonus, afflicto tu quia lenis ades.
17 Tu mihi carmen eris, mea vis & ahenea turris,
Es mea tu rupes, unus & autor opis.

PSAL. LX.

Deus repulisti me, &c.

EN, Deus, extorres peregrinæ gentis in oris
Spargimur, hæc iræ sunt documenta tuæ.
Redde jubar solitum: Tellus tremit ima dehiscens,
Tu quassam repara, stringe quod intus hiat.
3 Turbarunt miseras à te data pocula mentes,
Sensibus & nimio pondere colla premi.
4 Nunc fidei, pactique memor vexilla piorum
Erigis & populi signifer ipse tui es.

5 Tu tibi dilectum superis de sedibus audi,
Dumq; vibrant hostes spicula, tende manum.
6 Vox hilarat me sacra Dei, quo vate Sucothi
Metiar, & Sichemæ partiar urbis agros.
7 Cum Giliadæis subdam mihi rura Manassæ,
Iuda dabit leges, gens Ephraima viros.
8 Iuncta Moabæis populis juga dives Idume
Induet, imperiis obsequiosa meis,
Quæque Palæstinæ pingues gens incolit oras
Victa gravi bello nostra trophæa canet.
9 Quo duce, munitæ succedam mœnibus urbis?
Gentis Idumææ quo duce regna petam?
10 Qui priùs exosas acies educere bello
Iure recusasti, tu, Deus, arma reges,
11 Fer bonus auxilium nos dum ferus obsidet hostis,
Te, Deus, excluso, nemo ministret opem.
12 Numinis auspiciis pugnabitur, hostica pubes
Concidet & pedibus colla premenda dabit.

PSAL. LXI.

Exaudi Deus deprecam, &c.

ÆTheris aurati rector, mea suscipe vota,
Et placidus pronâ, quæ loquar, aure trahe.
2 Orbis ab extremo te poscam limite, pectus
Dum miser, ah, curis sentio mille premi.
Tende manum fesso, securam scandere rupem
Da mihi, semotam quam nimis esse queror.
3 Tu mihi portus eras, fureret cùm fluctibus æquor,
Inter & hostiles turris ahena minas.
4 Æternùm loca sancta colam, te fretus, & alis
Rebus in angustis protegar vsque tuis.

 5 Audisti

5 Audisti miseri gemitus & vota, piisque
Debitus, hæredis jam mihi cessit honos.
6 Aurea tu regi produces tempora vitæ,
Multaque pro paucis vivere sæcla dabis.
7 Hic tua templa colet dum vescitur æthere, custos
Hinc tua sit bonitas, cingat & inde fides.
8 Ergò tuas, referam laudes & debita solvam
Vota, mihi donec spiritus ossa reget.

Psal. LXII.

Nonne Deo subjecta erunt, &c.

Mente Deum tacitâ veneror, spes omnis in illo est,
Ille salutiferam fert mihi promptus opem.
2 Arx Deus est, clypeusque mihi, portusque salutis
Vnicus, incutient nulla pericla metum.
3 Ecquis erit tandem scelerũ modus? Ecqua malorum
Meta, quibus nimiùm nocte dieque premor.
Mox ruet in præceps meus hostis, ut ariete pulsa
Mœnia, vel putri saxa soluta situ.
4 Deturbare gradu me dum parat æmulus, astu
Rem gerit, & fraudes nectere dulce putat.
Callidus incauto blanditur, & ore precatur
Prospera, dum diras pectore mille tegit.
5 Tu tamen has inter Dominum mens suspice turbas,
Spes ope cœlesti sustinet ille meas.
6 Arx Deus est, clypeusque mihi, portusque salutis
Vnicus, incutient nulla pericla metum.
7 Ille meæ rupes & fons & gloria vitæ est,
Illius arbitrio res ego credo meas.
8 Fidite mortales Domino, mentisque recessus
Pandite, spe mentes erigit ille pias.

9 Futile

9 Futile deprendes, nimiumque volatile vulgus;
Estque paludati purpura vana chori.
Lancibus impositos trutina ventosque virosque,
Gens hominum certè plus levitatis habet.
10 Nec populi spoliis, rebus nec fide caducis,
Nec jacta nimias ambitiosus opes.
11 Non semel est rerum dominus, me teste, professus,
Cuncta suo nutu consilioque regi.
12 Hunc penes est bonitas, hoc jus dicente viritim,
Digna suis meritis præmia quisque refert.

Psal. LXIII.

Deus, Deus meus ad te, &c.

TV mihi, rerum opifex, Deus es, te in vota vocabo,
Sol ubi purpureo reddit ab axe diem.
Te sitio, te membra fame tabentia poscunt,
Hic ubi nec seges est, unda nec apta siti
2 Inter tesqua tuas mens optat cernere vires,
Liminis & sancti luce priore frui.
3 Dulcior hic vitâ favor est tuus: Ergo rotundo,
Montibus in mediis te, Deus, ore canam.
4 Ad tua devotas attollens atria palmas,
Te recolam, terræ dum vagus hospes ero.
5 Hîc ego te spectans, epulis saturabor opimis,
Gestiet hîc laudes tollere lingua tuas.
6 Tu mihi carmen eris, furvâ seu noctis in umbrâ
Excubo, tranquillâ sive quiete fruor.
7 Me quia juvisti pridem, pater alme, sub alis
Blanda tuis posthac otia securus agam.
8 Te quoque ponè sequar, meaq; te mens deperit unum,
Me tua namq; validâ dextera fulcit ope.

 9 At

9 At mihi quæ fraudem struit & metuenda minatur,
Hostica gens imâ sorpta dehiscet humo.
10 Agminis infesti vindex latus hauriet ensis,
Membraque discerpent sanguinolenta feræ.
11 Gestiet interea Domino rex fretus, & illum
Pectore sincero quisquis & ore colit.
Sed Deus his linguam compescet perpete freno,
Quos certare dolis & dare verba juvat.

PSAL. LXIV.

Exaudi Deus orationem, &c.

ME, Deus, exaudi precibus dum sidera pulso,
Tu mihi de trepido pectore pelle metum.
2 Dexter ades, seu clam conspirat callidus hostis,
Impia seu demens explicat arma furor.
3 Ensibus assimiles acuit gens effera linguas,
Et lita mordaci spicula felle vibrat.
4 Clam pia lethifero recludit pectora ferro,
Nec tamen ætherei vindicis arma timet.
5 Dum coeunt, certantque dolis, animantque sodales
In scelus, his, aiunt, conscius ecquis erit?
6 Invenere novas excusso pectore technas,
Fixa nec est tacitis meta modusvé dolis.
7 Sed Deus his subito figet præcordia telo,
Claudet & extremum mors properata diem,
8 Ipsa bibet gens hæc sua toxica, turba popelli
Illius aspectu territa vertet iter.
9 Conscia tum tellus cœlestis fulmina dextræ
Efferet, ut totum discat adesse Deum.
10 Eriget his & se pia mens & Numine freta
Gestiet exultim, lætitiaque fremet.

Te decet hymnus Deus in Sione, &c.

TE laudes, pater alme, manent in rupe Sionis,
Huc tibi quæ vovit munera quisque feret.
2 Confluet huc gemino populus de cardine mundi,
Tu quia de sacro colle vocatus ades.
3 Me malè transactæ presserunt crimina vitæ,
Sed tuus hæc vitæ crimina tollet amor.
4 Fœlices nimiùm, rerum quos seligis autor,
Quosque sequestratos ad tua sacra vocas,
Sancta Sionæi gens hæc colet atria templi,
Mille voluptates afferet illa domus.
5 Autor opis, vitæque parens, dum concipis iras,
Iustitiæ promis tristia signa tuæ.
Numine te fidit, te suspicit ultima tellus,
Quisquis & extremum trans mare tecta colit.
6.7 Tu valido munis & firmas robore montes,
Tu maris & populi murmura vasta premis.
8 Cùm tua de cœlo funduntur spicula, passim
Vltima terrarum quassa pavore tremunt.
Tu simul Hesperium recreas & littus Eoum,
Solis ubi supero fundis ab axe jubar.
9 Tu bonus arva rigas & ditas flumine pleno,
Surgit & imperio messis ubique tuo.
10 Tu, Deus, humectas valles, saturataque vernis
Imbribus assiduo germine ridet humus.
11 Aureus annus erit, te fœcundante novales,
Farraque sub pedibus fundet opimus ager.
12 Te comes ubertas & pleno copia cornu,
Arida quæ læto pascua rore beat.
13 Tu gregibus colles operis, in vallibus imis
Tu segetum calmos luxuriare jubes.

 Te

Te sata, te domino lætantur mollia prata,
Laudibus hic cernas omnia plena tuis.

Psal. LXVI.

Iubilate Deo omnis terra, &c.

EIa age, læta Deum celebra gens incola terræ,
Factaque supremi fer super astra patris.
3 Dic, Deus ô quantis orbem terroribus imples!
Robore quàm validο colla proterva domas!
4 Te canat, & domino supplex tibi serviat Eos,
Solis & occiduis subdita terra rotis.
5 Discite mortales superi miracula regis,
Tota quibus rerum machina testis erit.
6 Illius imperio refugi maris aruit unda,
Pressaque sunt hilari flumina sicca pede.
7 Despicit hic terras, & mundi sceptra gubernat,
Altaque sidereo sub pede colla premit.
8.9 Voce Deo clarâ mortales solvite grates,
Sospitat ille animas, dirigit ille pedes.
10 Sorte, pater, variâ tua nos exercuit olim
Dextera, sic aurum septima flamma probat.
11.12 Pes hæsit laqueo, cinxerunt vincula lumbos,
Hostis & immissis tempora pressit equis.
Nec vada, nec flammæ deerant; post mille pericla,
Tu tamen optatâ das statione frui.
13 Ergò tuis, magni rex & pater ætheris, aris
Vota soluturus debita dona feram.
14 Dona feram promissa priùs, sors aspera vitam,
Dum quateret, miseris obrueretque modis.
15 Agna tibi vitulusque cadent, & corniger hircus,
Nec deerunt sacris mascula thura focis.

16 Huc

16 Huc ades, ætherei quisquis colis atria regis,
Accipe quàm rebus consulat ille meis.
17.18 Hunc ego compellans laudavi voce canorâ,
Impia qui mandat vota ferenda Notis.
19 Audiit ille preces & verba carentia fuco,
Et captus voci simplicitate fuit.
20 Laudibus hunc omnes celebrent; favet ille precâti,
Nec tetricus famulo ferre recusat opem.

Psal. LXVII.

Deus misereatur nostri, &c.

Mitis ades, cęptisque fave, mentisque tenebras,
Alme parens, vultus discute luce tui.
2 Nos tua securos duc per vestigia, tutum
Omnibus & populis pande salutis iter.
3 Te plebs, te proceres, sexus te prędicet omnis,
Et puer impubes, invalidusque senex.
4 Dicat Io populus, justus tu jura gubernas,
Paret & imperio terra fretumque tuo.
5 Te plebs, te proceres, sexus te prędicet omnis,
Et puer impubes, invalidusque senex.
6 Auspice te, fœlix omnis dabit omnia tellus,
Audiet & domini vota benignus ager.
7 Nos, Deus, adspicies placidus, tremet ultimus orbis,
Omnibus & populis tu venerandus eris.

PSAL. LXVIII.

Exurgat Deus & dissip. &c.

ÆTheris exurgat Dominus, turbentur & hostes,
Et citò dent trepidę turpia terga fugę.
2 Impius hoc coram vanescit, fumus in auras
Sic abit, & minimo cera calore fluit.
3 Gaudia sed versans animo, vaga sidera cantu,
Et pede festivo gens pia pulset humum.
4 Efferet exultans tellus venerabile Numen
Iudicis, auratis qui premit astra rotis.
5 Patribus hic orbam sobolem, viduasque maritis
Providus è coeli protegit arce nurus.
6 Prole beat steriles, captivis vincula demit,
Et premit hirsutis hostica tecta rubis.
7 Tu, Deus, Isacidis olim per inhospita tesqua,
Invia tu, memini, per loca ductor eras.
8 Intremuit tellus, sudarunt sidera, Sinę
Ardua nutarunt culmina, tacta metu.
9 Gentis at electę ditasti rura quotannis,
Dulcis & in siccos depluit imber agros.
10 Has tibi dilectus populus nunc incolit oras,
Hic bonus afflictis hospita tecta paras.
11 Hic tua matronę cecinerunt bella pudicę,
Armaque virgineus vexit in astra chorus.
12 Foeda paludati verterunt terga tyranni,
Dives & imbelli prȩda fuere gregi.
13 Membra tuo piceâ quamvis fuligine tincta
Sint populo, veniet priscus in ora nitor.
Sic micat argenti radians candore columba,
Aurea quam jaculis ocyus ala rapit.
14 Hic, ubi coelestis dispersit dextera reges,
Par nivibus rupes sacra Sionis erat.

15 Non

15 Non ita Zalmonis candent juga tempore brumæ,
Non ita Bazanis sidera lambit apex.
16 Quid juga turgetis? Deus unâ rupe Sionis
Gaudet & hîc figet tempus in omne larem.
17 Mille Deo parent cœli stellantis alumni,
Cum lubet innumeris imperat ille rotis,
Cingitur his Dominus, quà fert vestigia, Sinæ
Non secus in sacris constitit ante jugis.
18 Ille triumphali scandit sacraria pompâ,
Ponè catenatos jussit & ire duces
Munera nec pompæ deerant, ex hoste receptas
Exuvias adytis intulit ille sacris.
19 Rerum opifex, opiferque Deus tollatur in astra,
Nos cumulat donis jugiter ille suis.
20 Protegit ille pias cœlesti Numine mentes,
Ille tuas claudit mors aperitque fores.
21 Hostica sed certo transfiget tempora ferro,
Gentis & impuræ sanguine tela linet.
22 Rursus, ait, populum spatiosa per æquora ducam,
Arvaque, quæ parent legibus, Oge, tuis.
23 Crura triumphantes sua tingent sanguine regum,
Et lambent avidi vulnera cruda canes.
24 Vidit & obstupuit populus, comitante catervâ
Cum peteres niveis aurea templa rotis.
25 Cantores præeunt, sequitur lyra tinnula, pulsant
In medio teneræ tympana rauca nurus.
26 Quisquis ab Isacidis generis primordia ducis
Numinis in sacro pande trophæa choro.
27 Hæc quoque Benjamini referent, Iudæque nepotes,
Et Sabolonæi Nephthalidæque duces.
28 Hæc tua, rex Superum, stabilivit dextera, forti
Macte animo & dextræ facta tuere tuæ.
29 Ex adytis vim prome sacris, opulenta tyranni
Vt tibi curvato poplite dona ferant.

30 Perde truces acies, quas passim robore vasto,
Tristibus & jaculis sternere cuncta vides.
Hos dele, qui bella crepant; argentea coge
Hos tibi submisso munera ferre genu.
31 Æthiopum tunc ora tuas venerabitur aras,
Et vectigalis barbara Memphis erit.
32 Tollite rectorem coeli super ęthera reges,
Queque decet, domino solvite vota Deo.
33 Ille triumphali transcendit sidera curru,
Et prior est sęclis, & sola voce quatit.
34 Cuncta Dei vires celebrent, his nubila coeli
Froenat & Isacidûm protegit ille domum.
35 Rupe sedens sacrâ quàm formidabilis orbi
Est Deus Isacidûm, Coelicolûmque parens!
Ille suo populo fons est & roboris autor;
Illius excluso fine perennet honos.

Psal. LXIX.

Salvum me fac Domine, &c.

FEr, Deus auxilium, dum fluctibus obruor altis,
Deficit & medias spiritus inter aquas.
2 Verticis extremum gurges supereminet, hęrent
Intricata putri crura, pedesque luto.
3 Dum clamo, speroque miser meliora, fatiscit
Mens mihi, vox aret, lumina torpor habet.
4 Impia gens odiis me quæ nil tale merentem
Opprimit, est numero verticis æqua pilis.
Viribus & superans mihi nullo crimine partas
Per scelus extorquet barbarus hostis opes.
5 Simplicitas tibi nota mea est, delictaque vitæ,
Quidquid & in cæco pectore labis inest.

6 Ne nostri pudeat castæ pietatis amantes
Da, Deus, Isacidûm qui bonus arma regis.
7 Tu mihi caussa mali es, te propter perfero clades
Prô dolor, indignus turpat & ora pudor.
8 Me fratres odere mei, peregrinus & illi,
Heu, videor cui lac præbuit una parens.
9 Me populi, templique tui dispendia torquent,
Quæque vibrantur in te, me quoque tela petunt.
10 Fletibus indulsi, lachrymis jejunia junxi,
Opprobrii pietas sed mihi caussa fuit.
11 Lugubri quoties velavi corpus amictu,
Crudeli petiit me fera turba joco.
12 Me quoque qui leges dat in urbis limine judex
Sibilat & nimio rauca taberna mero.
13 Tempestiva Deus, tibi fundo vota precanti;
Annue, te bonitas cingit & alma fides.
14 Pelle truces hostes, me ne vorer, eripe cœno,
Et fer opem vasti dum furit ira maris.
15 Absit ut infandæ tenebris involvar abyssi,
Et peream tumidas naufragus inter aquas.
16 Me bonus exaudi propius, totiesque probatus
Pristinus in tenero pectore perstet amor.
17 Rebus in afflictis famulo ne tetricus ora
Subtrahe, sed positis suscipe vota moris.
18 Dexter ades, propiusque veni, vitamque tuere
Ocyus, hostiles dum timet illa manus.
19 Turpia te coram miscens opprobria sannis,
Cladibus insultat gens inimica meis.
20 Hæc mihi sexcentis lacerarunt pectora curis,
Hæc mihi tabifici caussa doloris erant.
Quæsivi frustra qui solarentur amicos,
Nec socii nostris ingemuere malis.
21 Inter & ærumnas quibus intricabar, aceto
Mixta propinarunt pocula, felle dapes.
22 Hæc

22 Hæc, precor, implicitos epulis gens devoret hamos,
Et pereat gazis illaqueata suis.
23 Lumina, ne videant, picea caligine fusca,
Occupet & gelidus crura soluta tremor.
24 Quem meritis indomiti fluctus effunde furoris,
Et semel ardescens nesciat ira modum.
25 In dominos everte lares & prædia vasta,
Nullus & hæc hæres tecta vel arva colat.
26 Scilicet hi famulo quem tu premis, acrius instant,
Irritantque tuâ vulnera facta manu.
27 Crimina criminibus cumula, nec judice quisquam
Te speret placido, propitioque frui.
28 Hos tabulis erade tuis, vitæque perennis
Absit in archivis nomina læva notes.
29 At, pater, oppressum curis & sorte malignâ
Me tua coelesti dextera servet ope.
30 Tunc ego de læto depromam pectore grates,
Et mihi tu, rerum conditor, hymnus eris.
31 Gratius hoc certe est, vitulus quam corniger aras
Ante cadens bifido cùm pede pulsat humum.
32 Gestiet hæc spectans humilis, cœtusque piorum,
Omnibus & veniet priscus in ora vigor.
33 Est inopum tutela Deus, nec despicit illos
Compede quos vinctos carcer opacus habet.
34 Illius attollant laudes polus, æquora, tellus,
Quidquid & arx coeli, cærula, terra fovent.
35 Ille manu forti reparabit mœnia Judæ,
Tectaque Sionææ proteget ille domus.
36 Hic figet gens sancta larem, seriique nepotes
Qui pede devoto ponè sequuntur avos.

Psal. LXX.

Deus in adjutorium meum, &c.

HVc, Deus, adproperans me tutelaribus armis
Assere, nec patriam, quam peto, differ opem.
2 Terga precor, vertat, qui vim, qui tela minatur,
Inquinet & turpis, dum fugit, ora pudor.
3 Huic fuga sit merces, me qui petulante cachinno
Excipit & damnis pascitur usque meis.
4 Sed quisquis te poscit opem, te Numine fretus
Gestiat, in laudes solvat & ora tuas.
Quique tuae fidit dextrae, speratque salutem,
Optet ut in terris sit tibi perpes honos.
5 Ah premor adversis, te solo vindice nitor,
Nunc ades, invisas & mihi pelle moras.

Psal. LXXI.

In te Domine speravi, &c.

ALme parens rerum, spes te mea respicit unum,
Ne mihi sit dominum te coluisse pudori.
2 Eripe me telis, qui jus tutaris & aequum,
Nec mea da rapidis vota ferenda Notis.
3 Sis mihi tu rupes, dum saevit & ingruit hostis,
Sis, Deus, in mediis turris ahena malis.
Tu quibus incolumis server mandata dedisti,
Arx quia tu vitae praesidiumque meae es.
4 Ah, Deus, ah famulum populi trucis eripe dextris,
Et scelerum socios me procul esse jube.
5 Vindice te nitor, teneris qui semper ab annis,
Vnus eras vitae portus & una salus.

6 Matris

6 Matris ab uberibus ſervaſti, matris ab alvo
Me quia tractaſti, tu mihi carmen eris.
7 Me fugiunt ſocii ceu formidabile monſtrum,
Spe tamen auxilii tu mea vota foves.
8 Da, Deus, ut coelo meritis te laudibus æquem,
Sintque meo tituli ſemper in ore tui.
9 Ne mihi te ſubduc, capulo vicina ſenectus
Dum ſubit, & periit, qui fuit oris honos.
10 Aſpicis ut, dentes acuens, conſpiret in unum,
Meque petat tacitam gens inimica dolo.
11 Hunc, ait, inviſum Domino quin prope te facto
Obruimus? Quis enim criminis ultor erit?
12 Sis mihi tu præſto, ſeu opem placatus, opemque
Dum, pater, quam fers mihi, rumpe moras.
13 O precor, ut pereat me qui petit impius hoſtis,
Et pudor obſequiis inquinet ora probris.
14 Aſt ego te nitar, vox te mea jugiter unum
Efferet, è coelo viribus aucta novis.
15 Teque tuamque fidem, benefactaque limite nullo
Clauſa canam, terras dum rota Solis obit.
16 Clara tuæ vates referam miracula dextræ,
Vnius & ſolium fons mihi laudis erit.
17 Hactenus hæc docui populos, feſſuſque ſenectâ
Iam cano, quæ didici, te præeunte, puer.
18 Ne mihi te, vetulo, ſolitum ne ſubtrahe vultum,
Dum tegar ingrato lumine caſſus humo.
Ante tuas populis fas ſit mihi pandere laudes,
Vltima quas tellus poſteritaſque legat.
19 Iuſtitiæ qui laude nites & robore polles,
Magne parens, ecquid par tibi mundus habet?
20 Me manus oppreſſit licet, ſed clementia vitæ
Reſtituit, mediis eripuitque malis.
21 Auſpice te feriam ſublimi vertice coelum,
Et ſpes in dubiis tu mihi rebus eris.

22 Ergò

22 Ergò tuam, Rex magne, fidem mea concinet usque
Barbitos, & teneræ nablia juncta lyræ.
23 Gaudia concipiet pectus, partâque salute
Gestiet in laudes lingua soluta tuas.
24 Iustitiam lux nulla tuam non evehet, hostes
Namque mei totis erubuere genis.

Psal. LXXII.

Deus judicium tuum Regi, &c.

DA regi tua jura, Deus, da natus ut olim
Regius hæc possit, te præeunte, sequi.
2 Ille tuo populo leges feret arbiter æquus,
Imperio tenues proteget ille suo.
3 Montibus ex ipsis, palmâ redimita capillos,
Pax aderit, populis & pia jura dabit.
4 Ille patrocinio legum defendet egenos,
Hostis & infensi colla proterva premet.
5 Omnia te metuent illo sub principe sæcla,
Orbita dum Lunæ, Solis & axis erit.
6 Ver dabit hic terris. sic misso desuper imbre
Prata simul rident & modò tonsus ager.
7 Candida tum probitas florebit & optima rerum
Pax, vario donec lumine luna nitet.
8 Huic vagus Euphrates, huic serviet æquor utrúque,
Imperii tellus ultima limes erit
9 Hunc colet Æthiopum soboles, populusque rebellis
Hoc coram nudo vertice verret humum.
10 Dona ferent Cilices & gens circundata Ponti
Fluctibus, & sitiens Indus & ustus Arabs.
11 Procumbent tumidi submisso poplite reges,
Nullaque non illi terra tributa feret.

12 Fortibus hic armis teget & defendet egenos,
Et populum, cui spes nulla refulget opis.
13 Et parcet miseris, tenues & muniet, enses
Franget & hostiles, discutietque dolos.
14 Carus erit justi sanguis; fœliciter ergò
Ducet inauratos & sine nube dies.
15 Dona dabunt Arabes, & fausta precabitur orbi
Vltimus & famæ præco perennis erit.
16 Montibus in summis, parcâ semente peractâ,
Nascetur domino luxuriosa seges.
Sic Libani vestitur apex conterminus astris,
Cum levis aëreas ventilat aura cedros.
Vtque viret gramen pratis in mollibus, illi
Subdita florebunt oppida, fœta viris.
17 Illius in regnis fulgebit gloria, donec
Purpureo nitidum Sol vehet axe diem.
Audiet hic fœlix, fœlices reddet & urbes
Et populos vastâ quos ditione tenet.
18 Ergò Dei, qui mira potest & perficit unus,
Crescat in immensum non fugiturus honos.
19.20 Qui regit Isacidas titulis illustribus orbem
Impleat & famâ Solis utramque domum.

Psal. LXXIII.

Quam bonus Israel, &c.

QVàm favet Isacidis Rex qui rotat ætheris orbe
Ille sacri quanto flagrat amore gregis!
2 Me tamen implicuit non extricabilis error,
Pesque vacillavit, mens quoque cæca fuit.
Indolui spectans scelerum florere ministros,
Et dare propitiis impia vela Notis.

4 His

4 His ſuperant vires & inexpugnabile robur,
Et manet in ſenibus, qui fuit ante vigor.
5 Dura premunt alios & nubila tempora, puri
His redeunt ſoles & ſine fœce dies.
6.7 Corda tument faſtu, vis armat pectora, turgent
His oculi, nec mens, quas habet, æquat opes.
8 Excutit os frœnum, ſpirans fraudeſque, neceſque,
Audet & in circo grandia verba loqui.
9 Nec ſcelerum modus eſt; acuunt in ſidera linguas
Nequiter, inque homines dira venena vomũt.
10 Hæc ſpectans huc vertit iter, ſua caſtra relinquens,
Vir pius, irati quem rapit unda freti.
11 Ecquis, ait, ſuperâ Deus hæc deſpectat ab arce?
Ecquis in æthereo pectore ſenſus ineſt?
12 Ecce Dei gens hæc cultum dum proterit omnem,
Floret & immenſas per ſcelus auget opes.
13 Quid mea me juvit pietas? Quid pectus honeſtum
Profuit, aut inſons & ſine labe manus?
14 Vndique me lethi ſepſit gravis horror, & omnis
Lux fuit in pœnas ingenioſa meas.
15 Hæc ego ſi promam, pater orbis & arbiter, aures
Offendet populi vox minùs æqua tui.
16 Ah ego dum rerum cauſas exquiro latentes,
Deficio, & caſſum lumine pectus hebet.
17 Tu tamen è ſacris adytis pater ætheris alti,
Me gregis iſtius fata futura doces.
18 In juga tu ſontes duxiſti lubrica, pronos
In caput hinc volvi præcipiteſque jubes.
19 Quàm gravis eſt lapſus, quàm triſtis & aſpera cla-
Quãq; repẽtino fulmine corda quatis! [des!
Sors gregis iſtius vaneſcit, imaginis inſtar,
Quæ fugit, ignavus mox ubi ſomnus abit.
20 Tu Deus evigilans faſtum calcabis, & illas
Quas nimium jactat faſtus inanis opes.

21 Ante miser tacitâ torquebar mente, cucurrit
Et mihi tabificus fracta per ossa dolor.
22 Ast ego desipui, nec me levis error habebat.
Mensque sub insipido pectore bruta fuit.
23 Te tamen assiduè fruor & ne fortè vacillet
Pes dubius, dextrâ fulcior usque tuâ.
24 Consilio tu cæca tuo vestigia flectis,
Et cinges, posthac perpete fronde comam.
25 Quis mihi te præter superâ succurret ab aula ?
Quid quod amê, nisi te, summa vel ima dabunt
26 Membra mihi quoties animâ fugiente fatiscunt,
Tu vigor es vitæ deliciumque meæ.
27 Ibit in exitium tua quisquis signa relinquit,
Gaudet & alterius transfuga castra sequi.
28 Ast ego te solum sectari dulce putabo,
Et tua, sis cum spes tu mea, facta canam.

Psal. LXXIV.

Vt quid Deus repulisti, &c.

CVr, Deus, æternum nos diseris ? Acribus iris,
Cur tibi dilectas depopularis oves ?
2 Te populi veteris, te sacri cura peculi,
Tangat & ante oculos sit tibi sancta Sion.
3 Ocyus adproperans, sceleratas obrue gentes,
Sacrilegâ violant dum tua templa manu.
4 Pró pudor, in medio feralis buccina cætu
Clangit & in muris fixa trophæa vides.
5 Claruit hic olim qui cæsis undique sylvis
Intulit arboreas in tua templa trabes.
6 Nunc operosa ruit luxata bipennibus ædes,
Et cælaturæ nobilioris opus.

7 Ignibus

7 Ignibus injectis fœdarunt atria templi,
Quod colis, æquarunt culmina summa solo.
8 Fana quot his restant, dicebant, perdite flammæ,
Cuncta simul jussæ corripuere faces.
9 Nulla quibus fidam superant oracula, nemo
Cernitur hic vates, nemo futura videt.
10 Quò, Deus, usque truces acuet gens hostica dentes?
An tuus æternùm prostituetur honos?
11 Cur tua se nobis subtraxit dextera? Vires
Exere, deque sinu deside prome manum.
12 Tu mihi rex olim, rerum & tutela mearum,
Tu populi columen spesque salutis eras.
13 Te dominũ agnoscens tumidum se diffidit æquor,
Obruit & pharios unda reversa duces.
14 Cautibus illisus periit cum milite ductor,
Et data sunt avidis ossa voranda feris.
15 Dura silex latices effudit, & alveus alti
Fluminis attonitas aruit inter aquas.
16 Tu jubar auratum Solis diffundis in orbem,
Et stabili noctem lege diemque regis.
17 Imperioque tuo medio stat in aere tellus,
Septa vadis, æstas ardet & alget hyems.
18 Adspice sacrilegi populi convitia, laudes
Qui premit & stulto deterit ore tuas.
19 Turturis, ah, vitam ne milvis objice, curam
Nec gregis afflicti deleat ulla dies.
20 Vive memor pacti: nequidquam quærimus umbras,
Scilicet hostilis regnat ubique furor.
21 Absit ut afflicto turpis pudor inquinet ora,
Da potiùs laudes ut canat ille tuas.
22 Evigila, causamque tuam ne desere, probri
Vive memor, quo nos stulta caterva premit.
23 Hostiles expende minas; en prurit in arma,
Inque dies crescit seditiosa manus.

Psal. LXXV.

Confitebuntur tibi Deus, &c.

Lingua, Deus, te nostra canet, tibi solvere grates,
Perque tuas laudes barbitos ire parat.
Te tua præsentem monstrant miracula terris,
Et tuus hinc orbi fit manifestus amor.
2 Mox, ait, assumam gentem mihi fœdere vinctam,
Legibus & sanctis justitiaque regam.
3 Cum populis luxata licet, liquefactaque tellus
Diffluat, illa mea restituetur ope.
4 Vana cohors dixi, scelerum quid frœna relaxas?
Stulta quid elatis cornibus astra feris?
5 Desine, gens exlex, cœlo, Dominoque min ari,
Desine præfracto gutture verba loqui.
6 Nec Notus aut Boreas dat opes, fascesque, nec Eos,
Nec plaga se vitreis Sol ubi mergit aquis.
7 Iura dat humanis Divina potentia rebus,
Hunc levat, hunc pedibus, cùm lubet, illa pre-
8 Tu, Deus, undantē pateram fers vindice dextrá [mit.
Mixtaque purpureo sunt aconita mero.
Hos meritæ devota neci gens impia succos
Ebibet, & quidquid pocula fœcis habent.
9 Te pater Isacidûm sublimi carmine tollam,
Dum stabilis tellus, mobilis æther erit.
10 Colla premam tumidis; sed cultor juris & æqui,
Surget humo, merito cinctus honore comas.

Psal.

Notus in Iudaea Deus, &c.

SAncta Deum Iudæa colit, virtutis & ille
Isacidûm populo dat documenta suæ.
2 Ille sacro solio Solymam delegit amœnam,
Ille Sionæa gaudet in æde coli.
3 Hic clypeos, ensesque ducum confregit & arcus;
Et bellatrici tela vibrata manu.
4 Tu, Deus, immanes superas virtute leones,
Quos tegit in tetricis sylva remota jugis.
5 Hostibus obrepsit sopor, & te vindice, dextras
Diriguere metu, prædoque præda fuit.
6 Vox simul intonuit cœli de vertice, currus
Impetus, & volucres vis sua liquit equos.
7 Te tremit accenso tellus; Vltricibus iris
Quis queat & telis obvius ire tuis?
8 Cum tua de cœlo populis mandata dedisti,
Conticuit sacro terra retenta metu.
9 Vidit & obstupuit, lex cum cœlestis egenis
Attulit optatam, dum premerentur, opem.
10 Te canet hostili nuper quæ ferbuit irâ
Turba ferox, reliquis protinus ora premes.
11, 12 Concipe vota Deo, qui terret fulmine terras,
Quodque voves posito, gens pia, solve dolo.
Munera fer Domino, qui colla tumentia fastu
Proterit, & regum sceptra pavore quatit.

PSAL. LXXVII.

Vocemeâ ad Dominum, &c.

VOta meo supplex fudi Dominoque, Deoque,
Audiit ingenuas impiger ille preces.
2 Æger opem petii, sed nocte recruduit atrox
Vulnus, & auxilium respuit omne dolor.
3 Sidera suspiciens implevi questibus auras,
Et mens curarum mole sepulta fuit,
4 Tristibus ex oculis somnum, Deus, excutis omnem,
Et dolor infestus non semel ora premit.
5 Sæpe quod exegi subit irreparabile tempus,
Et pede qui volucri præteriere dies.
6 Plectra miser recolo, longæ solamina noctis,
Et mecum vigili sic ego mente queror.
7 An Deus afflictis æternùm subtrahit ora?
An solitam posthac ferre negabit opem.
8 Illius an sumptis fugit clementia pennis?
An data sunt agili vota ferenda Noto?
9 Priscus an ex animo favor est erasus? Amoris
An teneri famulis obstruit ira fores?
10 Hæc ego: sed mentem querulo malus abstulit error,
Nunc recolam dextræ facta priora tuæ.
11.12 Hęc mihi succurrent annalibus eruta priscis,
Jugiter hæc repetet mens pia, lingua canet.
13 Sunt operum, fideique tuæ sacraria testes,
Nec tibi par superâ regnat in arce Deus.
14 Inclyta fulmineam comitant miracula dextram,
Et majestatis conscia terra tuę est.
15 Tu Deus Isacidis, invicto robore cinctus,
Dempsisti Pharii barbara vincla soli.
16 Te mare conspecto tremuit, fluctusque profundi,
Protinus & positis obstupuere minis.

17 Nubibus

17 Nubibus è ruptis imbres cecidere sonori,
Actaque præcipiti turbine grando ruit.
18 Fulmina terrebant & mixta tonitrua flammis,
Et tremuit subito concita terra metu.
19 Tu mare calcasti, tua sed vestigia delens
Obruit hostiles vnda reducta rotas.
20 Auspice te sacras Moses cum fratre phalanges
Duxit, ut errantes per juga pastor oves.

Psal. LXXVIII.

Attendite populus meus, &c.

SAcra cohors, monitis refera cœlestibus aures,
Et memori voces mente reconde meas.
2 Mersa diu tenebris populis oracula pandam,
Omnibus & prisci temporis acta canam.
3 Auribus acceptas & quas bene novimus omnes,
Res loquar, & sancti quæ memorastis avi.
4 Absit ut hæc seros celemus facta nepotes,
Miraque pollenti parta trophæa manu.
5 Iura suo populo Dominus, legesque perennes,
Pactaque perpetuo commemoranda dedit.
6 Iussit ut hæc soboli pietas & cura parentum
Proderet, & seclis sæcla priora novis.
7 Sic Deus agnosci, sic spem fulcire piorum,
Sic populum voluit, quò jubet, ille sequi.
8 Cura fuit, legum detrectans frœna rebelles
Æmula posteritas ne sequeretur avos.
Mens illis distorta fuit, nec cura, nec ullus
Numinis in bruto pectore sensus erat.
9 Cur tribus Ephræmi, gravidis incincta pharetris,
Terga dedit, primæ cùm cecinere tubæ?

10 Scilicet infandis violarat foedera dextris,
Spreverat & domini jussa tremenda sui.
11 Merserat & tenebris superi miracula regis,
Totque triumphatos, hoc praeeunte, duces.
12 Quem fugiunt coram proavis, quae conditor orbis
Edidit ad portas, barbare Nile, tuas?
13 Hic mare dissecuit, cumulataque murmure sacro
Æquora securum pandere jussit iter.
14 Sol jubar ut pandit, rexit vestigia nubes,
Noctis & in tenebris prævia flamma fuit.
15.16 Fluxit & è silicum venis arentibus humor,
Cotis & è medio flummina dulcis aquæ.
17 Non tamen abstinuit scelerum gens impia, rupes
Inter inaccessas & loca senta situ.
18 Mente nefas meditans accendit Numinis iras,
Ingluvies epulas dum petit atra novas.
19 Inque Deum linguas acuens, in finibus istis
Delicias populo quas, ait ille dabit?
20 Elicuit saxis latices; an munera farris
Et quas appetimus proferet inde dapes?
21 Talibus accensus rerum Deus arbiter, iræ
Strinxit in Isacidas tela timenda suæ.
22 Scilicet hæc Superum gens est diffisa parenti,
Illius & nihili perfida duxit opem.
23 Ille tamen nubes reseravit & horrea coeli,
Vnde pluit liquidis æmula manna favis.
24 Desuper irrorans messes sufficit Olympus,
Omnibus Angelicas præbuit ille dapes.
25 His epulis populum Dominus cumulavit ab alto,
Quæque liguriviit fercula quisque tulit.
26 Illius imperio volucres hinc impiger Auster
Ponè ruens castris intulit, inde Notus.
27 Si numeres, non tot vallatur littus arenis,
Plura nec æstivus corpora pulvis habet.

28 Agminis

28 Agminis aligeri circum tentoria nubes
Decidit & patulas texit ubique vias.
29 Talibus ingluviem gens hæc devota sagine
Pavit, & optatus venit in ora cibus.
30 Crescebat scelerata fames, semesaque frusta
Faucibus hærebant, cùm Deus ultor adest.
31 Ille saginatos odio stimulatus & irâ
Obruit Isacidas, Isacidumque duces.
32 Non tamen hæc populi mutant miracula mentes,
Nempe sacris monitis derogat ille fidem.
33 Ergò Dei jussu gens hæc evanuit omnis,
Inter & ærumnas concidit ante diem.
34 Tot mala perpessus rediit, vigilique labore
Divinam populus poscere cœpit opem.
35 Tum subiit, quoties cœlesti tectus asylo,
Spreverit instantem depuleritque necem.
36 Impia sed blandæ demens mendacia linguæ,
Verbaque fundebat byssina texta dolo.
37 Blanditias inter medias mens nescia recti,
Immemor & sancti fœderis usque fuit.
38 His tamen ignovit Deus, & quas sumpserat iras
Exuit, ultrices abstinuitque manus.
39 Scilicet humanæ subiit sors lubrica vitæ,
Æmula quæ venti non reditura fugit.
40 Irritata Dei quoties patientia victa est,
Invia dum populus per loca ferret iter ?
41 Crevit & impietas brevibus comprendere metis
Cum majestatem Numinis ausa fuit.
42 Mentibus exciderant superæ miracula dextræ,
Et libertatem quæ dedit alma dies.
43 Nec subeunt animos Phariis quæ nuper in oris
Inque Soanæo gesta fuere solo.
44 Hic Pelusiaco manarunt sanguine rivi,
Nec latices usquam qui biberentur erant.

45 Alta.

45 Alta veneratis squallebant atria muscis,
Scandit & auratos lurida rana thoros.
46.47 Bruchus edax segetes, vastarant arva locustæ,
Deciderant uvæ grandine, mora gelu.
48 Grandine percussi validi cecidere juvenci,
Fulmine lanigeri disperiere greges.
49 Numinis incaluit furor, invisosque Canopi
Tristibus est Geniis depopulatus agros.
50 Ira ferox sibi fecit iter, discrimine nullo,
Omnibus erosit viscera pestis atrox.
51 Mors cita primitias sobolis, floremque juventæ
Abstulit, & vires, maxime Nile, tuas.
52 At Deus Isacidas Phariis eduxit ab oris,
Pandit & insolitas per loca sola vias.
53 Perdius & pernox, inter deserta ferarum,
Sic solet imbelles ducere pastor oves.
54 Carpsit iter tutum populus, formidine pulsâ,
Cum Pelusiacos obruit unda duces.
55 Appulit huc tandem sacras ubi cernimus aras,
Et juga cœlesti sub juga missa manu.
56 Gentibus ejectis Deus illi tecta, laresque,
Et distincta suis finibus arva dedit.
57 Illa tamen rursus tentavit Numinis iras,
Fallere jurati fœderis ausa fidem.
58 Rursus ad ingenium rediit, moresque priores,
Et perjuratis æmula vixit avis.
Cornibus adductis oculos sic decipit arcus,
Et facies subitò quæ fuit ante redit.
59 Stulta superstitio celsis in collibus aras
Struxerat & pictos est venerata Deos.
60 His Deus incensus populum sibi fœdere junctum
Odit, & exuperans nescit ira modum.
61 Nec mora, Silonis fugiens sacraria, dixit
Chara priùs tellus, nunc odiosa, vale.
61 Numinis

62 Numinis & testis locuples & foederis index
Prçda peregrinis arca sacrata fuit.
63 Dumque suam contra sobolem Deus asperat iras,
Telaque, sacrilego sanguine tinxit humum.
64 Ignibus extincti juvenes cecidere, puellæ
Festa novis thalamis carmina nemo dedit.
65 Ense sacerdotes periere, nulla superstes
Funera quæ fleret conjugis uxor erat.
66 Mox Deus evigilans æstum convertit in hostes,
Sic fremit à nimio militis ira mero.
67 Fossaque sunt illis inhonesto vulnere terga,
Turpis & æternùm venit in ora pudor.
68 Non tamen indulsit Siloni foederis arcam,
Sacra nec Ephræmo sceptra ferenda dedit.
69 Prætulit his Iudæ sobolem, sanctæque Sionis
Culmina, divini captus amore loci.
70 Sic sibi templa Deus posuit contermina coelo,
Et duraturo tecta coæva solo.
71 Iessiadenque legens famulum sibi linquere caulas
Iussit, & hirsutos lanigerosque greges.
72 Protinus huic sceptrum tribuit, moderator ut esset
Ductor & Abramidûm qui modò pastor erat.
73 Præfuit hic regno, vigil & prudentia fasces,
Et solii candor cinxit utrumque latus

Psal. LXXIX.

Deus venerunt gentes, &c.

TElluris coelique parens & rector, agellum
En tibi devotum barbarus hostis habet.
En tua flagitiis incestat templa nefandis.
Et ruit arx Solymes & jacet æqua solo.

2 Ah,

2 Ah, gregis electi depascitur ilia vultur,
Dantur & infestis membra voranda lupis.
3 Moenia cæde madent, undat per compita sanguis,
Ossa legit nemo, cespite nemo tegit.
4 Interea nostras ridet gens accola clades,
Orbis & opprobrium, ludibriumque sumus.
5 Ecqua tuas, rerum genitor, lux finiet iras?
Ignis an in morem perpetis usque fremes?
6 Numinis ignaros et te qui poscere votis
Detrectant, iræ fac documenta tuæ.
7 Segregis in populi jugulum manus impia ferrum
Mersit, & est sacros depeculata lares.
8 Mille modis premimur; tu quæ patravimus olim
Dele animo, promptam lenis & affer opem.
9 Assere femineces, & nævos elue, laudes
Nominis ut celebrent terra, fretumque tui.
10 Cur mala progenies sic secum mussitat, illud
Quod colit Abramidum natio, Numen ubi [est?
Vltor ades, populoque tuo spectante, rebelles
Obrue, qui nostro sanguine tela linunt.
11 Suscipe captivi gemitus, mortisque propinquæ
Impia pollenti vincula solve manu.
12 Te quibus aspersit sacræ gens accola terræ
Probra, parens rerum, multiplicata refer.
13 Hoc tibi solennes reddet pro munere grates
Grex pius, & laudes concinet usque tuas.

Psal. LXXX.

Qui regis Israel intende, &c.

Affer opem Solymæ pastor, cui luce coruscâ
Spiritus hinc ales cingit & inde latus.

2 Prome

2 Prome jubar viresque tuas, spectante Manassa,
Et patris Ephræmi Benjaminique tribu.
3 Arbiter armorum, palantes collige, vultum
Redde tuum, vitam protinus ille dabit.
4 Quo furor usque tuus, belli, pater optime, præses
Nostra dabit levibus vota ferenda Notis?
5 Tu lachrymis epulas, lachrymis tu mixta dedisti
Pocula, nec fuit his meta, modusve malis.
6 Impia, quas patimur, risit vicinia clades,
Motaque de spoliis rixa molesta fuit.
7 Arbiter armorum, palantes collige, vultum
Redde tuum, vitam protinus ille dabit.
8 Gentibus excisis hic vinea floruit, arvis
Quam tua de Phariis transtulit ante manus.
9 Auspice te, Solymæ radices fixit in oris
Altiùs, & multo palmite texit humum,
10 Pampinus apricis induxit collibus umbras,
Sic viret in Libani cedrus amœna jugis,
11 Hinc erat Euphratis gelidæ contermina ripæ,
Æquoreis illinc brachia junxit aquis.
12 Cur, Deus, hanc septis viduas? Cur sepibus altis
Orba viatorum carpitur illa manu.
13 Sævus aper vites violavit dente novellas,
Et rabidis uvæ præda fuere feris.
14 Ergò redi, vitesque tuas de sede supremâ
Protege, victrici qui regis arma manu.
15 Quam tua consevit, quam fovit dextera, curæ
Sit tibi votivo vinea fœta mero.
16 Hanc populant ignisque vorax, ferrumque, furoris
Præda sumus miseri materiesque tui.
17 Tu tibi selectos ultrici protege dextrâ
Viribus in victis quos tuus auxit amor.
18 Redde tuis vitam, sic quò tu jusseris omnes
Ibimus, & laudes vox canet una tuas.

19 Arbiter

19 Arbiter armorum, palantes colligo, vultum
Redde tuum, vitam protinus ille dabit.

Psal. LXXXI.

Exultate Deo adjutori, &c.

QVisquis es, autorem vitæ super æthera lætus
Effer, & Isacidûm carmina pange Deo.
2 Sidera vox feriat, jungantur nablia voci,
Et fidibus tenerę plectra canora lyrę.
3 Clange tubâ, dum Luna silet contermina Soli,
Festus erat sanctis patribus ille dies.
4 Hanc tulit Isacidis legem Deus ipse Sionis
Nec populo lux hâc sanctior ulla fuit.
5 Illa dies indicta fuit, cùm sancta propago
Liquisset Pharii barbara regna Soli.
6 Huic ego succurri Nili, Deus inquit, ad undas,
Fasce levans humeros, fictilibusque manus.
7 Obscurâ de nube tonans ego rebus in arctis
Respondi votis auxilumque tuli.
Hujus at ingenium populi, moresque probavi,
Cum Meribæ querulis ora rigavit aquis.
8 Quisquis es Isacidûm memori mea dicta reconde
Pectore, jurato nec mihi deme fidem.
9 Si mihi das aurem, me præter vana Deorum
Nulla tibi finges Numina, nulla coles.
10 Te Pelusiaci duxi de carceris umbrâ,
Compede detracto; plus pete, plura dabo.
11 Hæc ego: sed pelagi soboles mea surdior undis
Aversâ monitus respuit aure meos.
12 Ergo libidinibus jussi dare frœna, suoque
Quemque rapi genio consilioque regi.

13 O utinam nostris auscultans vocibus Hebri,
Me duce, posteritas instituisset iter,
14 Obvius ivissem cuncteis hostilibus, ipsos
Et mea jussissem vincula ferre duces.
15 Hostibus illa meis, omnis secura ruinę
Calcasset domino colla superba pede.
16 Terra ferax illi messes fudisset opimas,
Dulcibus undassent aspera saxa favis.

Psal. LXXXII.

Deus stetit in Synagoga, &c.

CVm pater æthereus solio consideret alto,
Purpureos inter, sceptrigerosque choros:
2 Vestra cohors, inquit, quò leges proteret usque,
Et pendet trutinâ fasque nefasque pari.
3.4 Legibus armentur tenues & patribus orbi,
Nec premat imbelles tincta cruore manus.
5 Sic ait; ast illis cęcâ caligine pectus
Cingitur, & lucem mens male sana fugit.
Hos ultrix scelerum luxato cardine tellus
Obruet, in priscum sponte relapsa chaos.
6 Hos ego quos sceptris decoravi, voce benignâ
Sæpe Deos dixi, progeniemque Dei.
7 Regia sed rastris æquabit sceptra; tyrannis
Et vos cum reliquis mors violenta metet.
8 Tu, Deus, exurgens telluri jura ministra,
Quos habet hęc populos tu, pater alme, regis.

PSAL. LXXXIII.

Deus quis similis erit tibi, &c.

REbus in adversis vocem ne supprime, rebus
In deploratis, ne, Deus, usque sile.
2 Gens inimica tibi, furiis immanibus acta,
En fremit, & cristis cominus astra ferit.
3 En coit, utque pios solâ caligine tutos
Opprimat, insidias subdola mille parat.
4 Quin, ait, eruimus recutitę germina gentis,
Ne qua Iacobæos natio jactet avos.
5 Te dominum contra conspirant nequiter omnes,
Et feriunt tacito foedera sæva dolo,
6 Cum Nabathæorum populis conjurat Idume,
Cumque Moabæâ gens Agarena coit.
7 Gabala se Tyriis jungit, crudelis & Ammon,
Cumque Palæstinis fert Amalecus opem.
8 Advolat Assyriæ populus, Lothique nepotes
Impiger auxilio, consilioque juvat.
2 Hos, Deus, exstirpa; pereant Cissontis ad undas,
Vt cecidit telis gens Madiana tuis.
Vtque ruit subito transfixus Sisera ferro,
Quod tibi perniciem, sæve Iabine, tulit.
10 More fimi campos texere cadavera, cladis
Hujus, & Endoræ conscia terra fuit.
11 Vt Zebus, & Zebeas, & Zalmana junctus Orebo,
Sic pereant, populus quos habet iste duces.
12 Ad sacra, dixerunt, properemus limina templi,
Limina victrici mox subigenda manu.
13 Hos age, rerum opifex, & versa vindice dextrâ,
More levis paleæ, præcipitisque rotæ.
14 Vt vaga piniferas vastant incendia sylvas,
Vt furit in summis stridula flamma jugis.

15 Sic

15 Sic tu sacrilegum populum crepitante procella,
Et fera fulmineo turbine castra quate.
16 Inquinet ora pudor, mens dum stupefacta malorum
Mole, tuam tandem poscere discat opem.
17 Turpibus opprobriis & fluctibus obrue vastis,
Et pereant, mersos nec levet ulla dies.
18 Vltor ades, qui jura regis, sic maximus orbis
Te Dominum, Solum te sciet esse Deum.

Psal. LXXXIV.

Quàm dilecta tabernacula, &c.

O Quibus illiciis, belli, Deus, inclyte præses,
O quibus imperiis me tua templa trahunt!
2 Cor micat, exultant fibræ, vox infremit, illis
Dum simul & sacro Numinis ore fruar.
3 Ponè tuas habitat, belli, Deus, arbiter, aras
Passer, & hic cunas pascit hirundo suas.
4 O fœlix nimiùm tua qui colit atria, laudes
Ille tuas jugi voce sub astra feret.
5 Audiet & fœlix te quisquis fidit, & ille
Qui comes it populo, dum tua templa petit.
6 Qua feret hic gressum, fontes dabit arida vallis,
Inque cavas fossas depluet agmen aquæ.
7 Instaurabit iter vires, & Numinis ora
Visurus, Solymæ figet in æde pedem.
8 Tu qui bella regis, Solymam qui protegis armis,
Cœli opifex, famuli fac rata vota, precor.
9 Adspice nos placidus, clypei quos protegis umbrâ,
Et simul in Christum lumina fige tuum.
10 Quàm domus, alme parens, tua me delectat, in illâ
Mille mihi sæclis gratior una dies. [est

Aurea purpurei sibi servent atria reges,
Hic potiùs custos liminis esse velim.
11 Te fas est clypeum, te fas est dicere Solem;
Tu decus & vitæ præmia certa dabis.
Candida cui mens est & purum crimine pectus,
Hunc honor, ingentes hunc comitantur opes.
12 O pater armipotens, te quisquis nititur uno,
Hic mihi fœlices inter habendus erit.

Psal. LXXXV.

Benedixisti Domine terram, &c.

TV, Deus, Isacidûm ditasti messibus arva,
Te duce, Niliaci liquimus antra soli.
2 Agminis electi tua quondam gratia nævos
Texit & æquoreis crimina mersit aquis.
3 Quâ priùs ardebas, tandem deferbuit ira,
Et minus antiquæ jam feritatis habet.
4 Da reduces tua castra sequi; custosque fidelis,
Quod superest iræ perpete nocte preme.
5 Nullanè conceptam restinguent sæcula bilem?
Nullané fulminei meta furoris erit?
6 Nec solitas unquam vires, vitamque reduces,
Gestiat ut vultu mens animata tuo.
7 Affer opem, patriique jubar diffunde favoris,
Pace, Deus, niveâ te comitante veni.
8 Desuper expecto vocem: si turpia vitant,
Mentibus illa piis nuntia pacis erit.
9 Vicinam promittet opem metuentibus iras
Numinis & Solymę clara trophæa jugis.
10 Ibit in amplexus alacris Clementia veri,
Oscula Iustitiæ pax quoque blanda dabit.

11 Altiùs è terris Verum caput efferet, Æquum
Exeret os cœlo, despicietque solum,
12 Pandet & astriferi rerum pater horrea cœli,
Et satis cum multo fœnore reddet ager.
13 Prævia Cœlicolûm regi pax aurea passim
Ibit & optatas pandet ubique vias.

Psal. LXXXVI.

Inclina Domine aurem, &c.

TEnde meis aurem, cœli rex optime, votis,
Advolvor genibus pauper inopsque tuis.
2 Protege nunc vitam famuli non digna ferentis,
A te, quam posco, spes mihi pendet opis.
3 Fer, Deus, auxilium, semperque salutifer adsis,
Te dominum supplex nocte dieque voco.
4 Tu famulum recrea, dum cingunt undique Syrtes,
Spes mea te solum, quem tueatur, habet.
5 Supplicis, abjectâ quâ mens excanduit irâ,
Te miseret, bonitas & tua fine caret.
6 Te precor, exaudi gemitus & vota precantis,
Ne pereat pelagi spes mea mersa vadis.
7 Cùm premar adversis, te poscam supplice voce,
Aure, Deus, facili tu mea verba leges.
8 Par tibi nemo Deûm est, nec sunt miracula, Divi
Quæ reliqui jactant, æquiparanda tuis.
9 Te, Deus, autorem rerum canet ultimus orbis,
Seque sui sternet principis ante pedes.
10 Majestas immensa tibi est, miracula captum
Exuperant, Solus tu, Deus, astra regis.
11 Tu mihi pande viam, tu gressus dirige, firma
Pectus, ut intrepidus, te duce, gesta sequar.

12 Sic ego te toto celebrabo pectore, carmen
Et mihi perpetuum tu, Deus, unus eris.
13 Fine carens bonitas tua me defendit, opaco
Me tuus è lethi carcere traxit amor.
14 Ah, quoties in me vesano turgida fastu,
Contemptrixque tui gens violenta ruit!
15 Sed tibi Coelicolûm rector, mens segnis ad iram,
Et memor est pacti, pollicitique tenax.
16 Respice me famulum, letho, Deus, eripe vernam,
Neve ruam, vires jugiter adde novas.
17 Hostis in opprobrium, veteris da pignus amoris,
Et patrocinii lucida signa tui.

Psal. LXXXVII.

Voce mea ad Dominum, &c.

Ecce Sioneas insertas nubibus arces,
Et Solymæ sacris moenia nixa jugis.
2 Vrbibus hanc prefert quot habet stirps inclyta Iud
Hanc in deliciis conditor orbis habet.
3 Fama tuos titulos totum diffundit in orbem,
Vrbs sacra, Divinâ quæ fabricata manu es,
4 Civibus addentur Solymæ Babylonis alumni,
Confluet huc populus, barbara Memphi, tuu
Iuncta Palæstinæ Tyrus huc concedet, & ipsi
Æthiopes, sacri pars aliquanta gregis.
5 Nobilis hic Solymæ civis dicetur, & ille,
Hanc Deus imperio muniet ipse suo.
6 Et populum quoties superâ censebit ab aulâ,
Dicet, hic est urbis civis & ille meæ.
7 Efferet hanc linguis populus, fidibusque canoris,
Et mea victurum vox canet alta melos.

Domine Deus salutis meæ, &c.

FOns opis & vitæ, supplex tibi nuncupo vota,
Pallida seu nox est, seu nitet orta dies.
2 Iugibus inclina facilem clamoribus aurem,
Nec famuli tetricâ despice fronte preces.
3 Cladibus indignis, & fluctibus undique cingor,
Iamque meas pulsat mors inopina fores.
4 Manibus adscribor gelidis, & inanibus umbris,
Pristinus & liquit flaccida membra vigor.
5 Sic jacet exanguis tumuli sub fornice, cuspis
Quem fera legitimum messuit ante diem.
Hunc, ubi concessit fatis, de pectore deles
Protinus, extincti cura nec ulla subit.
6 Ah, miser Inferni speluncâ condor in imâ,
Et tenebras inter vita trahenda mihi est.
7 Fluctibus innumeris miserum caput obruis; iræ
Dum nimis indulges libera frœna tuæ.
8 Me fugiunt socii, me detestantur amici,
Squallida dum duri carceris antra colo.
9 Tristibus ora madent lacrymis, ad sidera palmas
Dum levo, te dominum dum sine fine voco.
10 Tunć tuas famuli promes in funere vires?
An post exequias te canet umbra redux?
11 An fidei tumulus putris, & sine nomine corpus,
An cinis extinctus pignus amoris erit?
12 Iustitiamné tuam celebrabunt carmine Manes,
Fortia vel tenebræ facta sub astra ferent?
13 Te tamen oravi supplex, semperque vocabo,
Orta dies croceis dum fugat astra rotis.
14 Ah, Deus, ah, animam mediis cur linquis in undis?
Cur tua jactatæ subtrahis ora rati?

15 Me mala, me teneris mors circumſepſit ab annis,
Et tua me trepido perculit ira metu.
16.17 Obrutus his perii, dejectus ab æthere nimbus
Intempeſtivis ſic fata mergit aquis.
18 Quos mihi junxit amor ſocii fugere, tribules
Et ſimul in tenebris deſtituere mei.

Psal. LXXXIX.

Miſericordias Domini in, &c.

TE dominū, pater alme, canam fidumq́, bonumque,
Audiet & numeros ultima terra meos.
2 Certus amor, dixi, tuus eſt, bonitaſque perennis,
Et fidei coeli regia teſtis adeſt.
3 Cum tibi dilecto pepigiſti Davide foedus,
Summaque jurati foederis illa fuit.
4 Progenies, ſoliumq́ue tuum durabit, in orbe
Semita dum Lunæ, dum via Solis erit.
5 Sancte parens, tua facta polus, tua foedera tellus
Efferet & populi quos tuus urit amor.
6 Par tibi quid Superûm ſublimia tecta, ſecundum
Quem tibi purpureo de grege terra dabit?
7 Grex ſacer attonitus te ſpectat & agmina coeli
Poplite curvato te venerantur herum.
8 Arbiter armorum, quis te vel viribus æquat,
Foedera vel ſervat candidiore fide?
9 Te penes imperium eſt pelagi, tua juſſa capeſſens
Sponte proceloſi ſternitur unda maris.
10 Foſſa tuis cecidit pubes Mareotica telis,
Tergaq́ue nudavit gens inimica fugæ,
11 Te dominum tellus, autorem ſuſpicit æther,
Et quidquid tellus, quidquid & æther habet.

12 Vox

12 Vox tua sublimi Boream deduxit ab Arcto,
Et pluvios humili misit ab axe Notos.
Gestit ovans Hermon, te gestit principe Tabor,
Hic Zephyris, Euro proximus ille levi.
13 Est tua per cunctas diffusa potentia terras,
Cunctaque pollenti robore dextra regit.
14 Sunt comites jus fasque tui, solioque perenni,
Hinc sine labe fides adstat & inde salus.
15 O fœlix, tua quem delectat buccina, vulcus
Ille tui fretus lumine carpet iter.
16 Nocte dieque tuas solenni carmine laudes
Dicet ovans, & te vindice surget humo.
17 Tu decus æternum, tu vires sufficis unus,
Et tuus è cœno tollit in astra favor,
18 Tu pater Isacidûm nos tutelaribus armis
Cingis, & invicti munia regis obis.
19 Sedibus è superis afflatus Numine vates,
Quem tibi sacrasti, talia dicta dedit.
Donavi Solymis prestanti corpore regem,
Quem meus è populo segrege legit amor.
20 Iessiadæ famulo, succo cui dulcis olivæ
Tempora perfudi, sceptra ferenda dedi.
21.22 Huic ego sufficiam vires, dextraque tuebor,
Sive parent hostes spicula, sive dolos.
23 Quæ premet hunc odiis coram ruet hostica pubes,
Vltricesque mihi sentiet esse manus.
24 Huic mea sed bonitas & amor, non immemor icti
Fœderis, imperii frœna regenda dabit.
25 Illius Euphrates olim victricibus armis,
Totaque Sidonii serviet vnda maris.
Fœderis ille memor sacri patremque Deumque,
Omnis & autorem me celebrabit opis.
27 Illum ego primitias sobolis, regemque vocabo,
Sceptrigerique ducem præsidiumque chori.

28 Quod pepigi, nullo claudetur limite fœdus,
Nullaque promissi meta favoris erit.
29 Sera nec illustres extinguent sæcla nepôtes,
Sceptraque durabunt, dum vehet astra polus.
30,31 Sed si forte meas soboles detrectat habenas
Degener, & renuit fœdera sancta sequi,
32 Protinus ulciscar, meritas dabit improba pœnas,
Progenies plagas sentiet ista meas.
33 Hunc tamen æternum solitâ bonitate tuebor,
Perpetis & fidei pignora certa dabo.
34 Absit ut antiqui disrumpam vincula pacti,
Et rapiant voces ventus & unda meas.
35 Ipse meum jurans Numen, cum Davide sanxi
Fœdera, non dubiam quæ meruere fidem.
36 Æquævum Soli solium reget inclyta proles,
Sceptra nec excutiet, quæ geret, ulla dies.
37 Astra poli testor, citiùs Sol aureus orbem
Linquet, & extincto lumine Luna ruet.
38 Tu tamen hunc orbis fastidis rector & horres,
Bile calens, regis nec tibi cura tui est.
39 Fœdera tu violans sacrum diadema profanas,
Calcat & hæc tumido gens scelerata pede.
40 41 Oppida tu muris nudas & subruis arces,
Prædaque nunc hostis, ludibriumque sui est.
42 Hostibus interea tu munis robore dextras,
Cordaque, lætitiâ luxuriante, reples.
43 Rex tuus, ah, trepidus totis excedere castris
Cogitur, & turpi vertere terga fugæ.
44 Iamque sacræ pedibus calcatur gloria frontis,
Et jacet obsceno mersa corona luto.
45 Carpitur ante diem demesso flore juventa,
Turpat & augusti principis ora pudor.
46 Quò, Deus, usque tuos abscondent nubila vultus?
Perpes an accensi flamma furoris erit?

47 Ah

47 Ah subeat, quàm fluxa mihi sit vita, brevisque:
Cur genus Adamidûm fabrica vana sumus?
48 Quem non falce metit fera mors? Quis mole se-
Obrutus, Inferno victor ab orbe redit? [pulchri,
49 Quò se priscus amor, quò se clementia vertit
Pristina, cumque tuo Davide pacta fides?
50 Aspice quæ patimur procerum ludibria passim,
Probraque quæ tacito pectore clausa fero.
51 Asperat in Christum stolidas gens impia linguas,
Illius & lentas exprobrat usque moras.
52 Ah precor, alme parens, tuus ut super ætheris axes
Emicet, & dempto fine perennet honos.

PSAL. XC.

Domine refugium factus es, &c.

NOs, Deus, à primis tua texit dextera sæclis,
Hæc errabundis struxit ubique lares.
2 Tu constans, stabilisque manes, convallibus imis,
Montibus & summis, sideribusque prior.
3 Sed mortale genus diffingis vindice dextrâ,
Inque leves cineres durus abire jubes.
4 Sunt tibi sęcla decem, ceu lux hesterna, vel hora,
Quæ vigili, frœno non remorante, fugit.
5.6 Instar aquæ fluimus, tacitæ sic noctis imago,
Sic flos mane virens, sole cadente perit.
7.8 Nos, Deus, exscindis, meritas dum surgis in iras;
Nudaque sunt oculis crimina tecta tuis.
9 Dum tua mille modis nos vexat dextera, præpes
Vita volat, ceu vox, quam rapit aura levis.
10 Quâ fruimur lustris bis septem clauditur ætas,
Contingunt vegeto lustra bis octo seni.

Tristius

Tristius at nihil est aut ærumnosius illis,
Ah, ferimur rapidis æmula turba Notis.
11 Quis, pater alme, tuæ vires sat perspicit iræ?
Par majestati, pro dolor, illa tuæ est.
12 Metiri da posse dies, momentaque vitę
Futilis; & veri pectore luce reple.
13 Tolle moras, facilisque veni, famulosque sagittis
Tempore venturo figere parce tuis.
14 Ocyus affer opem, mens ut, dum vescimur aura,
Gestiat aucta tuis & saturata bonis.
15 Tempora temporibus compensa tristia lætis,
Noctis & abstergens nubila, redde diem.
16 Da famulis, sobolique Deum te nosse potentem,
Et tuus his posthac sit manifestus amor.
17 Nos pater illustra radiis, quibus ipse coruscas,
Et tuus æternùm facta secundet amor.

Psal. XCI.

Qui habitat in adjutorio alto, &c.

NVminis excelsi cui sunt sacraria sedes,
Illius hunc, hostis cum premit, umbra teget.
2 Autor opis certè Deus est, hunc rebus in arctis
Agnoscam vitę spem, columenque meę,
3 Ille dabit, tacitis ne te gens impia technis
Implicet, aut pestis rabida falce metat.
4 Illius imbellem te proteget ala, fidesque
Pacta semel, clypei triplicis instar erit.
5,6 Te neque terrebunt tenebræ, nec tela diurna,
Nec fera quę sęvit nocte dieque lues.
7 Mille licet dextram cingant totidemque sinistram
Funera, pernicies nulla timenda tibi est.

8.9 Te coram gens prava ruet, quia suspicis illum,
Qui spes est vitę præsidiumque meæ.
10 Sed tua te pietas tutum præstabit, ab hoste
Nec tibi vis ulla est, nec metuenda lues.
11 Te Deus aligeris coeli stipabit alumnis,
Hos tibi siderea mittet ab arce duces.
12 Te manibus per tesqua feret chorus ille, nec hirtis
Illides scopulis, hoc comitante, pedes.
13 Et draco calcandum tibi se prębebit & aspis,
Indomitusque leo, seminiumque leæ.
14 Hunc ego defendam, Deus inquit, fortibus armis,
Et quia me sequitur sceptra ferenda dabo.
15 Hic me poscit opem, sors cum premit aspera, vanas
Nec mihi quas fundit sentiet esse preces.
Hostibus ereptus mediis tolletur in altum,
Et duraturo cinget honore comas.
16 Aurea foelicis producam stamina vitæ,
Et famulo pandam molle salutis iter.

Psal. XCII.

Bonum est confiteri Domino, &c.

Est mihi jucundum tibi, rerum maxime, grates
Solvere, per laudes & juvat ire tuas.
2 Quàm bonus & constans sis, seu Sol explicat ora,
Seu jubar abscondit dicere dulce mihi est.
3 Dulce mihi est denis modulari carmina nervis,
Iungere & argutæ nablia blanda lyræ.
4 Gaudia concepi, tua quondam facta revolvens,
Hinc quoque lętitiæ surget origo meæ.
5 O vis quanta tuæ est, ô quanta potentia dextræ!
Consilium nubes quàm tenebrosa tegit!

6 Brutus

6 Brutus ad hæc populus caligat, mentis & exors
Hæc spectans, oculos nycticoracis habet.
7 Hunc modò qui læti vernabat graminis instar
Demetet immiti mors properata manu.
8 Tu tamen æternùm duras, ævique fugacis
Despicis aligeras, instabilesque rotas.
9 Impius & quisquis tua ridet jussa, peribit,
Cædet & iratis præda ferenda Notis.
10 At tua me bonitas dulci perfundet olivo,
Vinciet & serto multicolore comas.
11 His oculis cernam, quas gens luet hostica, pœnas,
Imbuet his aures nuntia fama meas.
12 Gens pia florebit victricibus æmula palmis,
Vtque cedrus, Libani quæ juga fronde tegit.
13 Altiùs in Domini radices quisquis agello
Fixerit, undantes tollet in astra comas,
14 Crescet, & effœtæ ridebit damna senectæ,
Pomaque proventu luxuriante feret.
15 Sic mihi dicetur juris Deus autor & æqui,
Et columen, vitæ turris & una meæ.

Psal. XCIII.

Dominus regnavit decorem indutus, &c.

Regnat ubique Deus, cui majestate verenda
Frons nitet, invicto robore dextra viget.
Illius imperio stabit secura ruinæ
Terra, vagas cœlum volvet & usque faces.
2 Quo sedet hic, solium nescit primordia sæcli,
Nullaque siderei regis origo fuit.
3 Flumina quantumvis conspirent murmure vasto,
Et tumidum fluctus tollat in astra fretum,

4 Ille

4 Ille tamen fluviis, pelagoque potentior ipso,
Mulcet, & indomitas Numine frœnat aquas.
5 Illius æternùm durant oracula, sacræ
Et Solymæ pietas, hospita semper erit.

Psal. XCIV.

Deus ultionum Dominus, &c.

MAgne parens dextrâ qui vindice concutis arma,
Deque reis pœnas exigis, ultor ades.
2 Legibus incinctum, judex, conscende tribunal,
Et quod promeruit turba proterva luat.
3 Quò premet usque pios furor hosticus? O bice nullo
More triumphantis, quò scelus usque ruet?
4 Impius an perget dura, & metuenda minari,
Et, quod patravit, ferre sub astra nefas.
5 Ah, tibi dilectum populum deglubit, & armis
Opprimit heredes gens scelerata tuos.
6 Prò pudor, & viduæ jugulantur & advena ferro,
Per scelus, & proles orba parente cadit.
7 Nec videt, hæc, ajunt, nec curat conditor orbis,
Quem sibi Iudæus legit apella Deum.
8 Bruta cohors, pravique tenax & perfida, tandem
Stultitiæ metam pone modumque tuæ.
9 An surdum reputas, aurem qui struxit? An illum
Lumina qui finxit, cernere posse negas?
10 Parcet an ille suis, qui gentes plectit? An omnes
Qui docet, ipse velut tyro docendus erit?
11 Rerum opifex reues serutatur, & abdita mentis,
Vanius & nihil his, futiliusque videt.
12 O ter fœlicem, rerum quem corripit autor,
Quemque docet leges, & sua jussa sequi.

13 Ille procul curis traducet mollia vitæ
Tempora, dum præceps turba profana ruit,
14 Nam Deus heredes quos scripsit proteget alis,
Nec sua dilecto subtrahet ora gregi.
15 Hic aderit vindex, armatus legibus æquis,
Et leget has vitæ sancta propago duces. [mis
16 Quis mihi mittet opem, cum cingor & impetor a
Hostibus imposito quis pede colla premet?
17 Me nisi juvisses, rerum pater optime, pridem
Texissent cineres muta sepulchra meos.
18 Te, Deus, oravi gressu titubante vacillans,
Nec mora cœlesti pes mihi fultus ope est.
19 Me mihi restituis, curis cùm mille fatigor,
Et recreas radiis pectora mœsta tuis.
20 Iudicis an socius diceris, nequiter effrons
Qui sua, nescio quâ, crimina lege tegit?
21 En coit, inque pios stringit gens impia ferrum,]
Omnis & innocuo sanguine dextra rubet.
22 At mihi præsidium Deus est, portusque salutis,
Quaque vehor fragilem sustinet ille ratem.
23 Hic scelerum vindex poscet pro crimine pœnas,
Turpis & artifici fraus nocitura suo est.

Psal. XCV.

Venite, exultemus Domino, &c.

Eia agedum, gens sancta Deum, quo nitimur omne,
Cantet, Io geminans, & pede pulset humum,
2. Quas decet hoc coram grates persolvat, & orbis
Rectorem numeris tollat in astra novis.
3 Illius excellit majestas, viribus ille
Quotquot habent gentes vincit honore Deos.

4 Ille

Ille manu forti terram sufflaminat, imis
Vallibus, & summis imperat ille jugis.
Pinxit & Oceanum, vitreis & præsidet undis,
Et terram è mediis surgere jussit aquis.
Ergò Deum flexo veneremur poplite, & omnis
Cura sit ęthereo solvere vota patri.
Ille Deus noster, nos grex sumus illius, ultrò
Si modò fert animus, quæ jubet ille, sequi.
Absit, ait, vobis durescant pectora callo,
Vt patribus, vetitæ quos sitis ussit aquæ.
Hæc mihi gens Arabum bilem succendit in oris,
Tentavit vires nec semel illa meas.
Illius hic quamvis lassatus murmure, signa
Roboris invicti, non dubitata dedi.
10 Turba proterva meo lustris bis quattuor olim
Obstitit imperio, mille molesta modis.
Futilis est illi mens & temeraria, dixi,
Stulta nec observat, quas ego monstro vias.
11 Ergò meum sanctè juravi Numen, & irâ
Non semel accensus, talia dicta dedi,
Gens odiosa mihi nec sacræ tecta Sionis,
Nec cernet famulis otia pacta meis.

PSAL. XCVI.

Cantate Domino canticum, &c.

DIcite rectori Superûm nova carmina, laudes
Perque ter illustres ultimus orbis eat.
2 Vindicis ętherei nomen tollatur in astra,
Inque dies jugi carmine crescat honos.
3 Ferte per extremas Domini miracula terras,
Hunc unum geminus prędicet orbis apex.

4 Illius est ingens & formidabile Numen,
Par nihil huic tellus, par nihil æther habet,
5 Ludicra sunt reliquę quæ jactant Numina gentes,
Finxit at hic cœlum, sidereasque faces.
6 Robur & auratis hunc cingit adorea pennis,
Quæque colit roseâ limina luce nitent.
7 Illius ignotæ gentes agnoscitè vires,
Et quàm sit reliquis altior ille Deis.
8 Et date quos meruit titulos, manibusque supinis
Debita sacratis figite dona tholis.
9 Gens pia siderei veneretur limina templi,
Omnis & hoc coram judice terra tremat,
10 Gentibus hunc reliquis autorem dicite cœli,
Et maris & vasti sceptra tenere soli.
Hunc orbem narrate manu fulcire potenti,
Queque dat hic omni jura carere dolo.
11 Gestiat exultans tellus, & lucidus ęther,
Et mare, cæruleum quidquid & ęquor habet,
12 Vernet ager Zephyris, & messibus halet odoris,
Rideat & teneris arbor amicta comis.
13 Rector adest cœli, populos ut judicet, illi
Et latus hinc æquum stipat & inde fides.

Psal. XCVII.

Dominus regnavit, exult. &c.

SCeptra gerit Dominus: ter Io dic ultima tellus,
Omnis & æquoreis insula septa vadis.
2 Cingitur hic nebulis, & opacâ conditur umbrâ,
Et comes it sceptris fas, stabilisque fides,
3 Ante ruunt volucres elisi nubibus ignes,
Vltricesque vorant hostica castra faces.

4 Fulgura

Fulgura præstringunt oculos, cœlumque remugit,
Et gelido tellus intremit icta metu.
Montibus in summis solvuntur marmora, ceræ
More novæ coram Numine terra fluit.
Iustitiam superi testantur sidera regis,
Et majestatis conscia terra sacræ est.
Qui colit, & jactat quæ finxit Numina, vultus
Huic, precor, inficiat, dedecoretque pudor,
Quidquid in orbe Deûm cudit malè credulus error,
Hunc colat, Isacidas cui dare thura vides,
8 Gestiit alma Sion, & Iudæ sancta propago,
Vidit ut ultrices Illius esse manus,
9 Illius imperium cœli supereminet axes,
Et reliquos inter præsidet ille Deos,
10 Ergò Dei quem tangit amor, fuge crimina, vindex
Hostibus è mediis eripit ille pios.
11 Ille suos recreat cœlesti lumine, justis
Ille dat optatos, & sine nocte dies,
12 Vos quibus æqua placent, læti persolvite grates,
Et subeat Domino sanctius esse nihil,

Psal. XCVIII.

Cantate Domino canticum, &c.

Carmine tolle novo Dominum, miracula pande,
Partaque cœlesti mille trophæa manu.
2 Hujus opem sensere pii, gens hostica pœnas
Cæsa luit, justum vidit & esse Deum,
3 Ille memor pacti Solymæ servavit alumnos,
Testis & his locuples ultima terra fuit,
4 Ergo Dei laudes in cœlum carmine festo
Tollat ovans gemini terra sub axe poli.

5,6 Vox canat & voci socientur plectra canoræ,
Et lituos sacræ junge tubasque lyrę.
7 Æquor, & æquoreę testentur gaudia turmæ,
Terraque, telluris quidquid & orbis habe[t],
8 Vnda loquax feriat jucundo murmure ripas,
Dentur & è summis sibila læta jugis.
9 Stat Deus ante fores, cives ut censeat orbis,
Nunc quæ promeruit præmia quisque fer[at].

Psal. XCIX.

Dominus regnavit, irasc. &c.

Regnat & aligeros coeli Deus inter alumnos
Emicat, æthereo sub pede terra treme[t],
2 Illius est Solymę majestas nota, potestas
Eminet, & reliquis præripit omne dec[us].
3 Ergò Dei celebra plenum formidine Numen,
Quo majus, quo nil sanctius orbis habet.
4 Temperat huic vires jus & fas, legibus æquis
Hic regit Isacidas, pręsidioque tegit.
5 Quisquis es, hunc effer, da sacris debita plantis
Oscula, sanctus hic est, & pietatis aman[s].
6 Blęsus ab hoc Moses, & Aron, & filius Hannæ
Dum responsa petunt, audiit ille preces.
7 Nubis & è pilâ leges indixit, & illis
Cura fuit Domini jussa verenda sequi.
8 Annuit hic votis, & texit crimina, vindex
Sæpe tamen scelerum Numinis ira fuit.
9 E sacris hunc ergo jugis ad sidera tolle,
Scilicet est sanctus qui colit illa Deus.

Iubilate Deo omnis terra, &c.

VOce Deum celebra solenni, quisquis Eoo,
Quisquis & Hesperio figis in orbe larem.
2 Illius imperium fer lætus, & impiger hymnos
Ede novos, quoties limina sancta teris.
3 Hunc agnosce Deum, cui debes luminis auras,
Autor enim nemo vel faber ipse sui est.
Hic Deus est nobis, populus nos illius, instar
Et gregis, æthereâ quem regit ille manu.
4 Laudibus hunc effer, meritas & concipe grates,
Ad sacra cùm templi limina vertis iter.
5 Illius est ingens bonitas, & limitis expers,
Sanctaque rescindet fœdera nulla dies.

PSAL. CI.

Misericordiam & judicium, &c.

TE, Deus alme, canam, cujus manus altera justos
Protegit, in sontes altera tela vibrat.
2 Te sequar, & prudens incedam tramite recto:
Ecqua tuo tandem lux dabit ore frui?
Pectore sincero posthac tua jussa facessam,
Quosque colam cernes labe vacare lares.
3 Lumina deflectam, ne spectent turpia, nullum
Et mihi non odio crimen, & error erit.
4 Et scelus, & scelerum socios procul esse jubebo,
Meque sinistrorum nulla libido trahet.
5 Et socii ficto qui lædet crimine famam,
Hunc dabit infami dextera nostra neci.

Nec mihi vel socius, vel pars censebitur aulæ,
Transversum populi quem rapit aura levis.
6 Hunc inter famulos, inter numerabo sodales,
Cui mens est pravi nescia, pura manus.
7 Nec mendax conviva mihi, nec verba popello
Qui dat, & os vulgo sublinit hospes erit.
8 Ibit in exilium, brevis est mora, talia quisquis
Suscipit, huic sacrâ ne sit in urbe locus.

Psal. CII.

Domine exaudi orationem, &c.

Ætheris excelsi rector, me desuper audi
Dum gemitus, clamor dum meus astra ferit.
2 Rebus in accisis vultum ne subtrahe, promptâ
Sed trahe, prostratus dum queror, aure preces.
3 Vita mihi fumo similis vanescit in auras,
Tristis, & in cineres dissipat ossa dolor.
4 Debile cor languet, ceu flos succisus aratro,
Nec desiderio tangor, ut ante, dapis.
5 Dum sine fine gemo macies deformat, & extant
Ossa, per exanguem dinumeranda cutem.
6 Haud aliter mœstis implet loca sola querelis
Ibis, & infausto carmine noctis avis.
7 Sic vigil, heu, dulci viduatus compare passer
Mœret, & ex alto tristia fata vocat.
8 Mille vides circum strictas in crimina linguas,
Et conjuratas in mea damna manus.
9 Fercula sunt sordes cinerum, farrisque canini
Relliquiæ, lachrymis pocula mista bibo.
10 Vis iræ secreta tuæ me sustulit olim
Sublimem, lapsu quò graviore ruam.

11 Vmbra

11 Vmbra velut fugiens, vanescit futilis ætas,
Aret & exsuccum corpus, ut ægra seges,
12 Tu pater annorum, stas nullo mobilis ævo,
Orbaque principio gloria fine caret.
13 Exurges, Solymæque tuæ miserebere; venit
Pacta dies votis sæpe petita meis.
14 Nempe tuis famulis urbs delectabilis illa est,
Et capimur saxis ruderibusque loci.
15 Sic nomen Numenque tuum venerabitur orbis,
Quisquis & hic populos sub ditione tenet.
16 Structa Deo celsæ cùm surgent tecta Sionis,
Ille sacrum sacrâ fundet ab arce jubar.
17 Agminis afflicti questus pater audiet æquus,
Nec vani gemitus, spes nec inanis erit.
18 Hęc duraturis sunt inscribenda tabellis,
Vt canat ætherei gens nova facta patris.
19 Scilicet astriferâ terras despexit ab aulâ,
Laturus miseris conditor orbis opem.
20 Captivis siccare genas, & solvere vincla,
Instantemque necem pellere cura fuit.
21.22 Iussit ut hæc Solymę celebrarent, undique regna
Dum coeunt Superûm thura datura patri.
23 Illius imperio medio mihi robur in ævo
Deficit, & clausa est limite vita brevi.
24 Spe tamen erectus, ne qui sine limite vitæ es,
Ante diem, dixi, lumina conde mihi.
25 Est tellus stabilita tibi, tu surgere coeli
Moenia jussisti, sidereasque domos,
26 His modus est ævi, præscriptaque tempora vitæ,
Nec vitæ modus est, meta nec ulla tuæ.
Læna velut teritur moles & machina mundi,
Inque dies vultus sumit, ut illa, novos.
27 Tu tibi par semper, dentes tu despicis ævi,
Annorumque leves, præcipitesque rotas.

28 Hęc servi, sobolesque tui, sobolisque nepotes
Fœlices tecum gaudia semper agent.

Psal. CIII.

Benedic anima mea Domino, &c.

Mens cane læta Deum, totas simul exere vires:
Nominis & sancti fer super astra jubar.
2 Redde suam meritis laudem, nec falce senectæ
Hanc metat, aut tenebris obruat ulla dies,
3 Scilicet & scelerum nævos obliterat omnes,
Et medicam morbis applicat ille manum.
4 Ille tuos animat cineres, redivivaque lauru
Perpete cœlestis tempora cingit amor.
5 Deliciis os mille beat, pulsisque senectæ
Exuviis, aquilę sæcula more novat.
6 Ne tenues vis ulla premat, dat jura tyrannis,
His pater æthereus, fasque nefasque regit.
7 Credidit Amramidę leges Deus arbiter æqui,
Abramidûm populo facta notanda dedit.
8 Sponte Deum nostri miseret, qui segnis ad iram
Quos sibi delegit, non patienter amat.
9 Nec litem de lite serit, flammæque fugacis
Æmula, momento deperit ira brevi.
10 Non hic fulmineum, quoties deliquimus, ensem
Accinxit, sceleri pœna nec æqua fuit.
11 Est bonitas immensa pios quá protegit, ima
Nec magis à cœli vertice distat humus.
12 Crimina depellit, quantùm Sol distat ab ortu,
Cęruleo fessas cùm lavat amne rotas.
13 Cultores fovet ille suos, & diligit unos,
Vt tenero prolis flagrat amore parens.

14 Scit genus Adamidûm quâ ſimus origine nati,
Et meminit fragili corpora ficta luto.
15 Graminis in morem ſurgens citò carpitur ætas,
Sic violæ primo purpura vere fugit.
16 Vere fugit, rapiturque Notis, de ſtirpe reciſa,
Nec manet indicium, quo fuit orta, loci.
17 Sed fovet electos ſuperi clementia patris,
Excubiaſque ſacro pro grege ſemper agit.
Tranſit & ad ſeros bonitas Divina nepotes,
Obſtrictam patribus ſervat & uſque fidem.
18 His promiſſa Dei rata ſunt, & fœdera, leges
Quos juvat æthereas, Imperiumque ſequi.
19 Ætheris in medio ſolium ſibi rector olympi
Fixit, & hinc orbem ſolus ubique regit.
20 Turma potens, volucriſque, Dei quæ juſſa faceſſis,
Huic age cœleſti pectine pange melos.
21 Qui cœli ſub rege meres, exercitus omnis
Pange tui laudes, quo decet ore, ducis.
22 Divinâ cœlata manu, tu machina mundi,
Tu mea, dum ſuperes, mens cane læta Deum.

Psal. CIV.

Benedic anima mea Domino, &c.

Dicere fert animus Superûm nova carmina regi,
Quem ſacra majeſtas cingit, & ambit honos.
2 Se radiis, ceu veſte, tegit, ceu byſſina vela
Explicat aſtriferi mœnia vaſta poli.
3 Inter aquas domus alta trabes expandit eburnas,
Dantque triumphales nubila ſumma rotas.
Terga premens Zephyris, Euriſque jugalibus actus
Pervolat Eoas, occiduaſque plagas.

4 Stant circum aligeri proceres, flammæque ministræ,
Et certant alacres, quò jubet ille, sequi.
5 Pondere nixa suo, medio stat in aëre tellus
Pendula, nullius precipitanda manu.
6 Illa priùs pelago, ceu velo, tecta latebat,
Altius & summis montibus æquor erat.
7 At simul intonuit tua vox, pater alme, marisque
Cedere jussit aquam, jussa recessit aqua.
8 Surgere cœperunt montes & sidere valles,
Collibus incinctæ nubiferisque jugis.
9 Tu mare sepsisti claustris, ne, fœdere rupto,
Terra repentinis obrueretur aquis.
10 Vallibus in mediis, & rupes inter acutas,
Flumina tu stabili currere lege jubes.
11 His pecudes, timidique simul saturantur onagri,
Quæque colunt sylvas, & loca sola feræ.
12 Hæc circum glomerantur aves, nidosque loquaces
Intexunt ramis, arboreisque comis.
13 Æthereo tu rore beas juga consita dumis,
Totaque cœlesti sub pede ridet humus.
14 Hæc pecori gramen de vectigalibus arvis,
Hæc homini vescum sponte ministrat olus.
15 Farre novas vires, & vultum pingis olivo,
Et recreas dulci tristia corda mero.
16 Sylvarumque potens Libani sacra culmina cedris
Conseris, hic volucrum pendula tecta locas.
17 Apta fretis abies se tollit in æthera, pullos
Pascit, & hic colubris nuntia veris avis.
18 Incolit imbellis latebrosa cuniculus antra,
Errat & in summis hirta capella jugis.
19 Tu Lunæ rapidis metiris tempora bigis;
Sol jubar Hesperiis, te duce, mergit aquis
20 Tu tenebris condisque diem, noctemque reducis,
Noctivagasque feras, quo lubet, ire jubes.

21 Tum

21 Tum ruit in prædam soboles animosa leonis,
Et te mugitu supplice poscit opem.
22 Ast ubi Sol oriens vitreis caput extulit undis,
Turba ferox latebras quærit, & antra subit.
23 Gens hominum interea stratis excita labori
Instat, & in noctem continuatur opus.
24 O Deus, ampla tuæ quàm sunt miracula dextræ!
O quàm solerti singula mente regis!
25 Divite tu gazâ terras & messibus imples,
Nec minus est vasti fertilis unda maris.
Squammiger hanc peragrat populus, prolesque parē-
Stipat, & ingentes turba minuta duces. [tem
26 Hîc inter, circumque rates maris incola pistrix
Ludit, & informi mole superstat aquis.
27 Quidquid humus, vel pontus alit te suspicit, uno
Te tempestivas poscit & ore dapes.
28 Cuncta legunt epulas, tu quas, pater alme, ministras,
Cuncta saginantur, te reserante manum.
29 Omnia turbantur, tu cum jubar occulis oris,
Et fiunt, animam te revocante, cinis.
30 Mox ubi vitales inspiras luminis auras,
Sæcla renascuntur, jussaque vernat humus.
31 Ætheris ergò parens omni cantabitur ævo,
Gaudebitque operis nobilitate sui.
32 Illius adspectu tellus tremit infima, fumant
Ardua cœlesti culmina tacta manu.
33 Æthere dum vesci datur, & vitalibus auris,
Hic mihi materies carminis unus erit.
34 Grata sit huic opto vox hæc, sic gaudia carpam
Dum recolam domini munera tanta mei.
35 O pereant scelerum socii de stirpe recisi,
O premat infandos fœda ruina lares.
Interea tu læta Dei mens concipe laudes,
Quisquis & hunc orbem, quē regit ille, colis.

Confitemini Domino & invoc. &c.

FVndite vota Deo, meritas & solvite grates,
Gentibus ætherei pandite facta patris.
2 Tollite grandisono Domini miracula plectro,
Sint argumentum carminis illa novi.
3 Vir pius hoc unum jactet venerabile nomen,
Gestiat & Domini quem pius urit amor.
4 Hunc colat, hunc poscat victricis pignora dextræ,
Optet & illius jugiter ore frui.
5 Quæ Deus exhibuit, subeant miracula mentes,
Quæque piis olim jura reliquit avis.
6 Alloquor Isacidas, lectum genus, alloquor Abræ
Progeniem, famulus Numinis ille fuit.
7 Rerum opifex nobis Deus est; hic præsidet orbi,
Iustitiæ terris & monimenta dedit.
8 Fœderis ille sui memor est, & verba, fidesque
Pristina tot sæclis inviolata manent.
9 Hic Abrahæ, natoque pio, magnoque nepoti
Non semel obstrinxit tempus in omne fidem.
10 Hæc eadem toti juravit fœdera genti
Abramidûm, nullo dissolüenda die.
11 Quos, ait, hic habitat Canaæ gens impia, fines
Adspice, divisos hos tibi sorte dabo.
12 Nec numero, memini, nec belli robore pollens,
Hospes in hac olim gens sacra vixit humo.
13 Nec mora, nec requies, populis, heu, præda profa-
Cessit, in exilium nec semel acta fuit. [nis
14 Vim tamen, & noxam Deus omnem depulit, ipsos
Fulmineis reges terruit ille minis.
15 Quem mihi sacravi populum ne tangite, dixit,
Ne viola vates, turba profana, meos.

16 Intulit hic olim miseris jejunia terris,
Aruit & lævo si dete racta seges.
17 Tum gregis electi meminit, famulumque Iosephũ,
Qui jam vænierat, misit in arva Phari.
17 Ille diu latuit tenebrosi carceris antro
Clausus, & arctarunt ferrea vincla pedes.
19 Ast ubi missa polo discussit somnia, vatis
Et patuit pietas, mille probata modis,
20 Vincula rex dempsit, libertatemque priorem
Reddidit, hunc populi jussit & esse ducem.
21 Principis ornatus titulo, præfectus & aulæ,
Memphi, tuas idem rexit & auxit opes.
22 Fas erat huic regni proceres compescere vinclis,
Inque Senatorum jura docere choro,
23 Mox pater Isacides Pharias descendit in oras,
Inque peregrinâ substitit hospes humo.
24 Illius & sobolem rerum pater auxit, opesque,
Et novus indigenis advena major erat.
25 Tum Pelusiacus mutatâ mente tyrannus
Æstuat, & populum tollere fraude parat.
26 Ergò Deus Mosen lecto cum fratre ministrum
Mittit in invisi barbara regna Soli.
27 Numinis attonitus vidit miracula Nilus,
Sensit & ultrici spicula missa manu.
98 Illius Heroes alacres dum jussa facessunt,
Tristibus est tenebris undique septa Pharos.
29 Indigenûm tepido manarunt sanguine rivi,
Sqammigerosque putris sustulit unda greges.
30 Fudit humus turpes, frugum pro munere, ranas,
Et thorus his regis tectus, & aula fuit.
31 Regia pestiferæ fœdarunt pocula muscæ,
Et nusquam vacuus cimice lectus erat.
32 Ante dabat cœlum pluvias, tum grandinis imber
Desuper, & crepitans fulmine flamma ruit.

33 Ficus & eversis periit cum vitibus uva,
Et memora excussis procubuere comis.
34.35 Agmine mox denso vastarunt arva locustæ,
Bruchus & herbosos est populatus agros.
36 Nec mora primitias sobolis floremque juventæ
Abstulit atroci mors inopina manu.
37 Aucta Phari spoliis, fines gens sacra nefandos
Liquit,& imbelli corpore nemo fuit.
38 Vidit ut hanc abitum moliri terra Canopi,
Gestiit, excusso quo fuit icta metu.
39 Nube Deus populum Solis defendit ab æstu,
Flammaque per tenebras prævia rexit iter.
40 Mox pater æthereus volucres in castra cupitas
Misit,& ignotas cœligenasque dapes.
41 Limpida de silicum manarunt flumina venis,
Et dulces Arabum tesqua rigastis aquæ
42 Nempe Deus pacti meminit fideique, ministro
Quæ data Thariadæ,nec violata fuit.
43 Sic bonus Isacidas cœlesti vindice lætos
Finibus eduxit, maxime Nile, tuis.
44 Expulit & gentes, & quæ coluere tot annis
Indigenæ,populo contulit arva suo.
45 Legis in obsequium sic flexit pectora, laudes
Illius altisonis ferte sub astra modis.

Psal. CVI.

Confitemini Domino quoniam, &c

Eia agedum,laudate Deum,facilemque bonumque,
Illius excluso limite durat amor.
2 Facta quis illius numero comprendere? Laudes
Quæ queat,& titulos æquiparare chelys?

3 O fœlix nimium populus, cui candida mens est,
Labe vacans pectus, justitiæque tenax.
4 Respice me placido, Superum rex inclyte, vultu,
Lenis & optatæ sterne salutis iter.
5 Da bona, selectæ da gaudia carpere gentis,
Inter & heredes posse nitere tuos.
6 Æmula progenies proavûm deliquimus, insons
Nec scelerum mens est, nec sine labe manus.
7 Hos latuit Phariis cœli quæ rector in oris
Præstitit, & toties, hoc duce, parta salus.
Nec semel hunc patres irritavere rebelles,
Hic ubi purpurei panditur unda maris.
8 Sed memor hic pacti populum servavit, & orbi
Roboris immensi pignora certa dedit.
9 Æquor ut increpuit, campi maris alveus instar
Aruit, & tutum per vada fecit iter.
10 Hâc ope traducens populum, vim depulit hostis,
Cui furor accendit, tristis & ira jecur.
11 Gentis at invisæ reflui maris unda phalanges
Obruit, & cladi nemo superstes erat.
12 Tum Domino fidens populus cœlestibus hymnis
Invicti cecinit clara trophæa ducis.
13 Mox tamen hæc partæ gens est oblita salutis,
Abnuit & Domini jussa sacrata sequi.
14 Illius arentes Arabum dum calcat arenas,
Mota libidinibus Numinis ira fuit.
15 Annuit optatis, missâ dape, rector Olympi,
Sed fuit huic macies perniciosa comes.
16 Obstitit hæc Mosi, fratrique rebellibus ausis,
Sparsit, & in sacros impia probra duces.
17 Dathanem tum sorpsit humus reclusa, peristi
Tu quoque cum sociis, dux Abirame, tuis.
18 Flamma vorax reliquos involvit, & impite vasto
Cum dominis ipsos est populata lares.

19 Crevit

19 Crevit & impietas: sculpto gens impia tauro
Supplicat, hirsutos ante voluta pedes.
20 Iudice pro Superûm, cœli pro Numine culta est
Fronde saginati turpis imago bovis.
21.22 Mentibus exciderat favor, & miracula tanti
Vindicis, & Phariis unda refusa vadis.
23 Ergò soli, cœlique parens, extrema minatus
Corripit ultrici tela tremenda manu.
Hunc nisi flexisset, fusâ prece, legifer Heros
Stravisset scelerum mors violenta duces.
24 Pergit adhuc, & ridet opes gens impia terræ
Quam petit, & Domino derogat usque fidem,
25 Illius imperium detrectans castra tumultu
Distrahit, & querulâ sidera voce ferit.
26 Talibus accensus, tandem se conditor orbis
Vlturum jurat perpete morte nefas.
27 Destinat exitio populum, gentesque per omnes
Spargere cum totâ posteritate parat.
28 Gens tamen hæc amens Beli dare munera templis,
Inferiasque nigris Manibus ausa fuit.
29 Sic rursum calidâ rerum pater æstuat irâ,
Obruit & plagis perfida castra novis.
30 Vltor adest Phineas, armatus vindice ferro,
Hac ope cœlestis substitit ira patris.
31 Vindicis hunc justi titulis insigniet orbis,
Tollet & in cœlum nescia fama mori.
32 Et Meribam propter meritas Deus induit iras,
Sumptaque de populi principe pœna fuit.
33 Turba ducem secum rapuit, dubiumque coëgit
Vana Deo coram, nec satis apta loqui.
34 Sed neque cura fuit gentes delere nefandas,
Quas Deus è sacrâ pellere jussit humo,
35 His junxit gens sancta lares, populique profani
Mox didicit mores, ingeniumque sequi.

36 Numine

36 Numine posthabito peregrinis munera Divis
Obtulit, indignis ludificata modis.
37 Nec sat id est, furiis agitur sine fine modoque,
Mactat & infernis pignora chara Deis.
38 Cæde suæ sobolis Cananæas imbuit aras,
Insontique sacram sanguine tinxit humum.
39 Sic sibi quos sculpsit, supplex dedit oscula truncis,
Inventis & se polluit ipsa suis.
40 Ergò suum contra populum Deus arsit in iras,
Nec fuit Isacidis gens odiosa magis.
41 Nec mora, sanguineis hunc inservire tyrannis
Cogit, & hostili subdere colla jugo.
42 Oppressę, fractęque malis, & cladibus haustę,
Isacidûm quot erant ingemuere tribus.
43 Sæpe Deus populum defendit, sæpe rebelles
Traxit in exitium, qui fuit autor opis.
44 Aure tamen facili gemitus excepit, amoris
Scilicet, & prisci fœderis usque memor.
45.46 Ipse suas iras, & pectora molliit hostis,
Gens sacra cùm durâ compede vincta foret.
47 Assere nos vindex, sparsosque recollige, rerum
Conditor, Isacidę quo tua facta canant.
48 Sic te præsidium lecti gregis efferet orbis
Vltimus, & laudes postera sæcla tuas.

Psal. CVII.

Confitemini Domino, quoniam, &c.

REdde Deo grates, bonitas cui passibus ęquis
It comes, & nullo limite septus amor.
2 Hunc canat, huic vitam se qui debere fatetur,
Quisquis & hoc olim vindice sensit opem.

 3 Hunc

3 Hunc populi celebrent Eois quotquot ab undis,
Et quot ab Hesperiis ille reduxit aquis.
Et quos à gelido collegit cardine mundi,
Et quos nimbiferi traxit ab axe Noti.
4 Errabant queruli per inhospita tesqua, nec urbes,
Nec domus his, profugi qua tegerentur, erat,
5 Omnibus ora fames, ægras sitis arida fauces
Clauserat, & priscus liquerat ossa vigor.
6 Rebus in adversis fuderunt vota Tonanti,
Nec mora, de mediis eruit ille malis.
7 Prævius optatas palantes duxit in urbes,
Et bonus afflictis tecta colenda dedit.
8 O precor, illius celebret miracula tellus,
Et largam miseris munificamque manum.
9 Ille suos epulis olim saturavit opimis,
Invalidis vires præbuit ille novas.
10 Adspice captivos lethi caligine mersos,
Cura quibus torquet pectora, vincla pedes.
11 Hi prius ætherei monitus risere parentis,
Iussaque supremi consiliumque ducis.
12 Ergo Deus sontes curis oppressit amaris,
Nec tamen auxilio qui foret, ullus erat.
13 Rebus in adversis fuderunt vota Tonanti,
Nec mora, de mediis eruit ille malis.
14 Extulit è lethi tenebris, & carceris umbrâ,
Duraque cœlesti vincula rupit ope.
15 O precor illius celebret miracula tellus,
Et largam miseris minificamque manum.
16 Illius imperio vectes & ahenea claustra,
Et ferro rigidæ dissiliere fores.
17 Dum ruit in præceps, & legum spernit habenas,
Quas meruit pœnas stulta caterva luit.
18 Respuit illa dapes, & nauseat, arida febris
Dum coquit, & pulsat mors inopina fores.

19 Rebus in adversis fundit pia Tonanti,
Nec mora de mediis eruit ille malis.
20 Voce suâ mœstum recreat, membrisq́ue vigorem
Inspirat, tetricam pellit & inde luem.
21 O precor illius celebret miracula tellus,
Et largam miseris munificamque manum.
22 Quas decet, huic libet curvato poplite grates,
Et canat ætherei clara trophæa patris.
23 Adspice velivolis populum qui puppibus æquor
Sulcat, & ignotâ merce fatigat aquas.
24 Huic Deus omnipotens mediis affulget in undis,
Scilicet hic vires exerit ille suas.
25,26 Imperat ille Notis, & nunc mare tollit in altum,
Nunc premit, huic pectus liquitur omne metu.
27 Curritur huc illuc, & ceu malè sobrius, alnum
Qui regit, ah, titubat, spes neque restat opis.
28 Rebus in adversis fundit pia vota Tonanti,
Nec mora, de mediis eruit ille malis.
29,30 Sternit aquas, frœnatq́ue Notos; portumq́; pe- [titum
Illius auspiciis læta carina subit.
31 O precor illius celebret miracula tellus,
Et largam miseris munificamq́ue manum.
32 Cætibus in sacris vox illum prædicet omnis,
Numinis & referant fortia facta senes.
33 Illius arescunt fontes & flumina nutu,
Et loca sicca priùs, luxuriantur aquis.
34 Dumque reos plectit dominos, proditibus arvis
Exhibet hirsutis horrida tesqua rubis.
35 Dulcibus & scatebris steriles fœcundat arenas,
Siccaq́ue flumineos ducit in arva lacus.
36 Hîc epulas inopi, peregrinis sufficit urbes,
Vertit & in nitidos horrida tesqua lares.
37 Hîc lætas segetes, gravidas hîc surgere vites
Imperat, & domino ferre tributa suo.

38 Prole beat multâ populum, gregibusq́ue pecultis,
Vinsq́ue suas numeret vespere pastor oves.
39 Mox carpit, tumidumq́ue gradu deturbat ab al
Lancinat & vindex pectora mille modis.
40 Qui modò fulgebant, foedâti pulvere reges
Carpere coguntur per loca senta fugam.
41 Sed pater omnipotens humiles attollit in altum,
Auget & afflictas prole virente domos.
42 Hęc olim spectabit ovans, qui diligit æquum,
Ora sed impietas tacta pudore premet.
43 Qui sapit, & memori mea condit pectore dicta,
Discet ab his, quanto flagret amore Deus.

Psal. CVIII.

Paratum cor meum Deus, &c.

PRompta mihi mens est & te Deus adspicit unum,
Te mea vox dominum, te celebrabit ebur,
2 Excute segnitiem, numeris cane lingua decoris,
Psallite vocali nablia juncta lyrę.
3 Mane novo super astra, Deus, te carmine tollam,
Et tua per populos fortia facta feram.
4 Magne parens, æquat tua te clementia coelo,
Transvolat & nubes intemerata fides.
5 Quâ Deus effulges effer super æthera lucem,
Terraq́ue sit radiis tota corusca tuis.
6 Tu tibi dilectum superis de sedibus audi,
Dumq́ue vibrant hostes spicula, tende manum.
7 Vox hilarat me sacra Dei, quo vate Sucothi
Metiar, & Sichemę partiar urbis agros.
8 Cum Giliadęis subdam mihi rura Manassę,
Iuda dabit leges, gens Ephraima viros.

9 Iuncta Moabæis populis juga dives Idume
Induet, imperiis obsequiosa meis.
Quæque Palæstinæ pingues gens incolit oras,
Victa gravi bello nostra trophæa canet.
10 Quo duce munitæ succedam mœnibus urbis?
Gentis Idumeæ quo duce regna petam?
11 Qui priùs exosas acies educere bello
Iure recusasti, tu Deus arma reges.
12 Fer bonus auxilium, nos dum ferus obsidet hostis,
Te Deus excluso nemo ministret opem.
13 Numinis auspiciis pugnabitur, hostica pubes
Concidet, & pedibus colla premenda dabit.

Psal. CIX.

Deus laudem meam ne tacueris, &c.

QVi mihi regali cingis diademate frontem,
Dum premor adversis ne, pater alme, sile.
2 Hostis atrox famam mihi rodit dente maligno,
Armat & occultis ora nefanda dolis.
3 Frœnaque dans odiis insultat, & impete facto,
In caput insontis spicula mille vibrat.
4 Pensat amicitiam plusquàm capitalibus iris,
Ast ego te supplex, dum premor, usque voco.
5 Vtilis obsequii gravis est injuria merces,
Tristis & est odii causa fidelis amor.
6 Hunc, precor, autori scelerum, pater, objice prædam,
Cingatur Geniis impia dextra feris.
7 Iudicis ante pedes huic calculus exeat ater,
Dumque rogat veniam se probet ipse reum.
8 Occidat ante diem fato præreptus, & alter
Occupet illustrem quem tenet ille locum.

9.10 Exulet orba viro conjunx, ſobole ſque parente;
Et quærant inopes per loca lenta dapem.
11 Inſtitor uſuris loculos emungat, & hoſtis
Bellipotens reliquas depopuletur opes.
12.13 Nemo patrē miſerans, vel prolem ſublevet or-
Sed cadat hęc nullo cōmemoranda die. [bā,
14 Tu delicta patrum, Deus, alta mente recondo,
Impia nec matris crimina merge freto.
15 Iugiter hæc ſpecta, ſceleratāque nomina dele,
Nemo parens Illi, nemo vocetur avus.
16 Scilicet hic inopum miſereri neſcius, olim
Geſtiit innocuā tingere cęde manus.
Ille pios olim letho devovit, & Vmbris;
Sit potior voti pars precor ipſe ſui.
17 Attulit hic hominum nulli, dixitvé ſalutem,
Huic quoque nec dicat nec ferat ullus ave.
18 Hunc tegat opprobrium ceu veſtis, & inſtar olivi
Oſſa, jecur penetret fluxilis inſtar aquę.
19 Hoc humeros velet, toti ſpectabilis orbi,
Suppleat hoc zonæ tempus in omne vicem,
20 Sic Deus effrœnis penſet convitia linguæ,
Hoſtibus, ô utinam, pœna ſit iſta meis.
21 Aſſere me vindex, ſic te canet ultimus orbis,
Tu pater es vitæ, ſolus & autor opis.
22 Me mala pauperies & ſors nimis aſpera vexat,
Cernis & ærumnis pectora mille premi,
23 Sol ubi declinat, nemorum ſic deficit umbra,
Sic fugit iratis acta locuſta Notis.
24 Longa fames genuum juncturas luxat & artus,
Et tenuem macies aſperat atra cutem.
25 Fabula ſic fio, caput & plebs impia quaſſans,
Me quoties ſpectat, dente minante petit.
26 Tu fer opem miſero, Deus, & de ſede ſupremā,
Signa patrocinii da manifeſta tui,
27 Impius

27 Impius hinc discat quam sit tibi dextera fortis,
Omnis & autorem te fateatur opis.
28 Me petat ille probris, sed tu bonus adspice, meque
Dum recreas, illi tinge pudore genas.
29 Hunc pudor involvat, ceu læna bis ebria cocco,
Et quæ Sidonio murice palla rubet.
30 Tunc ego te Dominum sublimi carmine tollam,
Audiet & numeros læta corona meos.
31 Nempe tuis tu dexter ades, tenuesque tueris,
Hostilis stricto dum furor ense petit.

Psal. CX.

Dixit Dominus Domino meo, &c.

ILle opifex rerum, dominusque decemplicis aulæ
Sic Domino superâ dixit in arce meo.
A dextris tu, Nate, mihi conside coruscus,
Dum subdam pedibus colla inimica tuis.
2 Sceptra Sionæâ mittet de rupe, rebelles
His olim domitos sub tua jura trahes.
3 Sponte triumphantē populus, dominumq; sequetur
Gens sacra, quæ niveâ sindone tota nitet.
Roscida quot gemmas in pratis parturit Eos,
Tot lecti juvenes ad tua signa ruent.
4 Nempe Deus, cui certa manet sententia mentis,
Iuravit solvens talibus ora modis.
Regia dum stabit Superûm, tu, Nate, sacerdos
Regis ad exemplum Melchisedecis eris.
5 Ille tibi dextrum stipans latus, induet iras,
Et regum subito transiget ense jecur.
6 Strage virûm campos cumulabit vindice ferro,
Illius & populi proteret ira duces.

9 Hauriet in terris acidi nigra pocula fellis,
His quoque libatis carpet in astra viam.

Psal. CXI.

Confitebor tibi Domine, &c.

IVdicis ætherei laudes attollite, totâ
Cœtibus in sacris hunc ego mente canam.
2 Armatur valido cœlestis robore dextra,
Nec latet hoc Domini quos pius urit amor,
3 Hanc honor, auratis hanc stipat adorea pennis,
Omnibus & sæclis inviolata fides.
4 Tradidit hæc seris memoranda nepotibus olim
Ille sequestrati spesque salusque chori.
5 Ille pios epulis recreat cœlestibus, icti
Fœderis æternum pollicitique memor.
6 Ille suas populo vires patefecit ab alto,
Gentis & exosæ prædia sorte dedit.
7 Estque pium dextrâ quidquid molitur & æquum,
Et stabili terras lege polumque regit,
Iussa dedit, quæ nulla potest delere vetustas,
Hac ope se justum veridicumque probat.
9 Ille suum asseruit populum, fœdusque perenne
Sanxit, & æternum comparat inde decus.
10 Hunc purâ si mente colis, prudentia summa est,
Et sapis, hunc quisquis supplice mente times.
Illius elogium durabit, sidera cœlum
Dum vehet, & Solis lucidus axis erit.

Psal.

PSAL. CXII.

Beatus vir qui timet Dominum, &c.

PAnge Dei laudes, O terque quaterque beatum
Qui timet hunc, & quod lex jubet, instat iter.
2 Sceptra geret soboles Solis contermina metis,
Pandet & in placido candida vela salo,
3 Quæ colet Eois splendebunt atria gemmis,
Iustitiam pariter postera sæcla canent.
4 E tenebris lux orta pios reget; arbiter orbis
Scilicet electi flagrat amore gregis.
5 Vir pius afflictum miserans ope sublevat ultrò,
Dumque juvat, servant mensq; manusq; modū.
6 Non illum vis ulla loco, vel techna movebit
Hostica, nec famam deteret ulla dies.
7 Nec vulgi rumore vago terrebitur, unam
Sed Domini supplex poscit, & ambit opem.
8 Spem fovet afflictus, ridetque pericula, certus
Vindicis ultrices non procul esse manus.
9 Quas habet incertas nimiùm, semperque fugaces
Erogat in tenues officiosus opes.
Illius hinc pietas omni cantabitur ævo,
Claraque victurus tempora cinget honos.
10 Impius hæc spectans fremet, & tabescet, & Euris
Sentiet iratis vota nefanda rapi.

PSAL. CXIII.

Laudate pueri Dominum, &c.

EIa age, sacra cohors, Domini quæ jussa facessis
Hunc celebra toto pectore, voce, lyrâ.

2.3 Illius elogium venturum transfer in ævum,
Audiat & titulos orbis utrumque latus.
4 Quò sedet hic, solium terras supereminet, astra
Gloria transcendit, cœliolumque domos.
5 Isacidûm domino, superos qui temperat axes,
Par nihil, immensus quà patet, orbis habet.
6 Despicit hic cœli, cœlo sublimior, arces,
Regnaque cæruleis quot mare cingit aquis.
7 Hujus & imperio vili de pulvere pauper
Surgit, & è medio turba misella luto.
8 Dat Deus his ipsos inter considere reges,
Inter & Abramidûm sceptra tenere duces.
9 Stirpe beat steriles & læta prole penates;
Illius, ergò pii dicite, vivat honos.

Psal. CXIV.

In exitu Israel ex Ægypto, &c.

Cum domus Isacidûm Nili septemplicis undas
Linqueret, & turres, barbara Memphi, tuas,
2 Rerum opifex sacro sibi junxit fœdere Iudam,
Ille comes, dubiæ dux erat ille viæ.
3 Vidit, & obstupuit mare, diffugientibus undis,
Et sacra Iordanis versa cucurrit aqua.
4 Subsiliere simul montes cum collibus imis,
Non secus ac nivei dux sobolesque gregis.
5 Cur mare fugisti? Quis te sacra fluminis unda,
In caput antiquum vertere jussit iter?
6 Cur montes, collesque simul saliistis, ut hirti
Dux gregis, hirsutæ matris & agna comes?
7 Scilicet Isacidûm conspecto Numine tellus
Intremuit, sacro fugit & unda metu.

8 Cantibus

8 Cautibus è siccis latices fluxere salubres,
Largaque devolvit flumina fissa silex.

Psal. CXV.

Non nobis Domine, non nobis, &c.

ALme parens, ne nos titulis illustribus orna,
Debita sunt armis nostra trophæa tuis.
Vindicias, vitamque tuo debemus amori,
Et fidei, quam lux solvere nulla potest.
2 Cur roget insano turgens gens impia fastu,
Nunc Deus Isacidę quem venerantur, ubi est?
3 Noster in astriferâ solium Deus obtinet aulâ,
Et populos nutu flectit ubique suo.
4 Cætera turba Deûm nil est nisi fusilis auri
Massa, vel argenti pondus, & artis opus.
5.6 Ora quidem, sed muta gerit, sunt lumina cęca,
Nare nec olfactat, nec trahit aure sonos.
7 Nec palpare manu datur, aut incedere plantis,
Mutua nec ficto gutture verba loqui.
8 Ipse suo par est operi, qui Numina coelo
Fingit, & argentum sculptile poscit opem.
9 At vos Isacidę rectori fidite rerum;
Hic clypeus vitam qui tueatur erit.
10 Seque Deo credat, patrem qui jactat Aronem,
Hic clypeus vitam qui tueatur erit.
11 Tu fac idem coeli quisquis venerare parentem,
Hic clypeus vitam qui tueatur erit.
12 Ille memor nostri, patrio nos fovit amore,
Mox dabit & vitâ prosperiore frui.
13 Hoc duce progenies florebit læta Iacobi,
Quisquis & à sancto ducit Arone genus.

14 Eriget

14 Eriget ille ſui cultores Numinis, ætas
Seu viret his, canâ ſeu nive tecta coma eſt.
15 Ille ſimul patres, & qui naſcentur ab illis,
Dotibus augebit, deliciiſque ſuis.
16 Vota ſecundabit Dominus, palatia cœli
Qui ſibi, mortali pro grege finxit humum.
17 Illius obſcuri nequeunt præconia manes
Pandere, perpetuo mors quibus ora premit.
18 At nobis cœli liquidâ dum veſcimur aura,
Ille, polus dum fert ſidera, carmen erit.

Psal. CXVI.

Dilexi quoniam exaudiet, &c.

VRor amore Dei, me qui proſpexit ab alto,
Et facili gemitus non ſemel aure bibit.
2 Aure bibit facili gemitus, huic ergò ſupinas,
L[illegible] fruar æthereâ luce, levabo manus.
3 Me dolor [illegible] ſedit lethi, mihi terror abyſſi
Ante oculos, mæror pectoris hoſpes erat.
4.5 Sidera tum ſpectans, fer opem, pater optime dixi,
Cui latus hinc bonitas claudit, & inde fides.
6 Sublevat ille humiles, & me propè fluctibus hauſtū
Suſtulit, innumeris eripuitque malis.
7 Eia age pone metum mens jam tranquilla, quod op-
Quodque juvat, larga ſufficit ille manu. [tas,
8 Eripit exitio vitam, lachrymantia ſiccat
Lumina, lapſantes [illegible] firmat & ille pedos.
9 Illius auſpiciis incedam tramite recto,
Hic ubi ſelecto cum grege luce fruar.
10 Vindice ſum nixus Domino, qui rebus in arctis
Me recreans, docuit libera verba loqui.

11 Vim fugiens dixi, video jam vota virorum
Pondere destitui, verba carere fide.
12 His ego pro donis, regi qui præsidet orbi
Dicere quas grates, quasve referre parem.
13 Huic dape festivâ lætus libabo, meroque,
Et pia pro partâ vota salute feram.
14.15 Vota palam Domino persolvam, sanguine gentis
Qui sibi dilectæ tingere tela vetat.
16 Verna, Deus, famulæque tuæ sum sanguine cretus,
Vindice solvisti tu mihi vincla manu.
17 Mille tibi referam tanto pro munere grates,
Teque patrem jugi sollicitabo prece.
18.19 Vota redux solvam, populi spectante coronâ,
Testis & his rupes sacra Sionis erit.

Psal. CXVII.

Laudate Dominum omnes, &c.

PAndite facta Dei populi, domus utraque Solis
Quos videt, & geminus despicit orbis apex.
2 Quâ fovet ille pios, brevibus clementia metis,
Temporis & claudi limite nescit amor.
Ergò Dei laudes, coeli tollantur in arces,
Æternumque volet fama per ora virûm.

Confitemini Domino; &c.

QVas decet autori rerum depromite grates,
Illius est nullo limite clausus amor.
2 Iam domus Isacidûm dicat simul ore rotundo,
Illius est nullo limite clausus amor.
3 Dicat Aron vates, & sacri sanguinis autor,
Illius est nullo limite clausus amor.
4 Dic dominum quicunque colis cœlique solique,
Illius est nullo limite clausus amor.
5 Hunc ego, cùm premerer, flexi prece, vincula sol-
Ille dedit coelo liberiore frui. [vens
6 Rerum opifex mihi dexter adest, jam nulla pericla,
Nullius incutient tela vel ira metum.
7 Ille meas partes juvat auxiliaribus armis,
Victaque me coram gens inimica ruet.
8.9 Tutius est Domino, populi quàm fidere dextris,
Poscere vel regum, cum premit hostis, opem.
10 Me simul hostiles circum fremuere phalanges,
Has mea, sed Domino vindice, dextra metet.
11 Me petiere simul nimiùm crudelibus armis,
Has mea, sed Domino vindice, dextra metet.
12 Me numerosa cohors circundedit, atria circum
Cerea mellificæ sic glomerantur apes.
Ignis ut arentes populat violentia sepes,
Hanc mea, sic Domino vindicè, dextra metet,
13 Me dare precipitem gens invidiosa parabas,
Sed tamen illius sustinuere manus.
14 Ille mihi rupes simul est, portusque salutis,
Vnica materies carminis ille mei est.
15 Numinis elogiis resonant pia tecta, potentem
Illius & celebrant, belligeramque manum.

16 Laudibus

16 Laudibus attollunt dextram, quæ robore pollens,
Hostica se cogit subdere colla jugo.
17 Mortis ego tetricæ contemnens spicula, vivam
Sospes, & invicti Numinis acta canam.
18 Me Deus afflixit, fateor, nec simplice damno,
Sed jugulo gladios depulit ille meo.
19 Iam mihi, jam, mystæ, sacratas pandite valvas,
Huc ego vota Deo, nec sine thure, feram.
20 Sacra cohors templi resera pia limina, justos
Hic decet auratis figere dona tholis.
21 Te, pater alme, canam, facilem tu questibus aurem
Indulgens, vitæ, quâ fruor, autor ades.
22 Hic lapis, artificum stolidus quem spreverat error,
Marmora combinans nobile fulcit opus.
23 Hoc Deus arcanum terris patefecit, & omnes
Hic, & quod stupeant, & venerentur habent.
24 Lux fuit hæc fœlix Divini conscia partûs,
Omnibus & secum gaudia mille tulit.
25 Nunc, Deus, affer opem cœli de culmine, nostris
Nunc, precor ô, cæptis, consiliisque fave.
26 O ter fœlicem, qui missus ab æthere summo,
Fert secum domini jussa sacrata sui,
Nos, quibus incumbit dilecti cura peculi,
Huic simul optamus tempora læta choro.
27 Desuper affulsit lux aurea, vinctus ad aras
Stet caper, & nitido de grege lecta bidens.
28 Tu Deus es, mea te vox laudibus evehet unum,
Tu Dominus, festâ te celebrabo lyrâ.
29 Quas decet, autori rerum depromite grates
Illius est nullo limite clausus amor.

1. *Aleph.* א.

O Te beatum purus & integer,
Legum sacrarum qui teris orbitam,
Qui mente totâ sempiterni
Iussa sequi satagis parentis.
3.4 Qui liber omni flagitio, viam
Insistis illam, quam pede fervido
Calcare jussit, qui supremo
Imperio moderatur orbem.
5.6 Præcepta legis fac, Deus, impleam,
Vitæ benignus dirige semitam,
Non erubescam, te secutus,
Æthereæ dominator aulæ.
7.8 His eruditus, pectore candido
Te prædicabo, legibus obsequens,
Ne te sequentem derelinque,
Rerum opifex, ope destitutum.

2. *Beth.* ב.

9.10 Quâ regant mores juvenes, habenam
Lex dabit. Te rex Superûm, rogavi
Mente sincerâ; mihi, ne vacillem,
Dirige gressus.
11.12 Pectus offensam metuens recondit
Quæ jubes, omni memorande sæclo,
Tu fac incedam, modererque passus
Tramite recto.
13.14 Voce sublimi populos per omnes
Iura, ceu præco, tua publicavi,
Has ego fulvis Ophyræ caminis
Præfero gazas,
15.16 Quam doces legem meditabor, una
Hæc meam fulcit Cynosura puppem,
Hæc mihi pectus recreat, nec ullo
Excidet ævo.

17.18 Vt vivam, monitis promptus & obſequar,
Sis ô, ſis famulo propitius tuo,
Pandens lumina, legis
Fac oracula conſpicer.
19.20 Hunc inter populum ſum novus incola,
Legis ſidereum ne jubar occule,
Hanc dum deperit unam,
Senſim mens mihi liquitur.
21.22 Tu plectis tumidos vindice dexterâ,
Sacris dum monitis nequiter obſtrepunt;
Me, qui juſſa capeſſo,
Probris ocyus eripe.
23.24 Ah me de ſolio, dum tibi pareo
Allatrant proceres, aſt ego geſtio
Sectari tua juſſa,
Vitæ perpetuos duces.

4. Daleth. ד.

25 Curarum nebulis mens jacet obruta,
Promiſſo reſidem lumine recrea.
26 Te coram explicui pectoris abdita,
Tu me reſpiciens deſuper erudi.
27 Tu me quæ fugiam, quæ ſequar edoce,
Vt miracla tui roboris eloquar.
28 Mens languet tetricis cincta moleſtiis,
Tu fer lenis opem, polliciti memor.
Fac ut mente procul ſit dolus impius,
Lex vitæ, precor ô, ſit mihi regula.
30 Hanc legi dubiis in tenebris ducem,
Per fluctus Helicen hanc ſequar unicam,
31 Hæſi, nil dubitans, illius orbitæ,
Tu fac ora mihi ne pudor inquinet,
32 Hanc unam intrepidè pes teret impiger,
Tu deterge modò nubila pectoris.

33 Iussa me doce sacra,
Hæc, luce cœli dum fruar, facessam.
34 Pectus erudi, tua
Vt pro virili sectet instituta.
35 Quę jubes fac exequar,
Hoc optat, hoc & mens anhelat unum.
36 Fac amem quod imperas,
Nec cæca mentem fascinet libido.
37 Vana fac abominer,
Et recreentur spiritus remissi.
38 Pacta sint precor rata,
Favorque fido debitus ministro.
39 Probra pelle plurimùm
Timenda, judex & parens benigne,
40 Iussa mens sitit tua;
Largire vires autor æquitatis.

6. Vau. ו.

41 Fœderis & favoris
Tu memor serva famulum præsidio paterno.
42 Nitor ego, regorque
Legis ęternæ placitis, his reprimā obloquen-
43 Hæc quia pectus ęgrum [tes.
Fulciunt, rerum genitor, ne mihi durus aufer.
44 Sic tua jussa promptus
Exequar, Solem celeres dum rapiunt quadri-
45 Hæc quia mente totā [gæ.
Semper amplector, gladios despiciā minaces,
46 Nec pudor ora pinget,
Cùm tuas leges proceres purpureos docebo.
47 Has ego dum revolvo,
Gaudium pectus subit, imas penetrans me-
48 Numinis imperata, [dullas,
Sensibus condēs penitis, intrepidus facessam.

49 Sis pacti veteris memor,
Pacti, quod famuli spem renovat tui.
50 Hoc me, cùm premor, erigit
Et mentem recreat rebus in asperis,
51 Non me legis ab orbitâ
Divertit petulans lingua potentium;
52 Hanc olim meditans puer,
Concepi tacito gaudia pectore,
53 Me totum stupor occupat,
Hanc fastus quoties proterit insolens.
54 Hanc unam super omnia,
Dum vixi, meritis laudibus extuli.
55 Te, Sol cum jubar occulit,
Adspecto in tenebris & tibi pareo.
56 Quàm, rerum genitor, mei
Merces ampla fuit, fructus & obsequi!

8. *Heth.* ח.

57 Tu pater omnipotens sors es mea, legis æviternæ
Parebo, dixi, semper institutis
58 Te, Deus, oravi prece supplice, lenis ut faveres,
Promissa servans sublevа precantem.
59 Mente catâ repi vestigia, legis & pependi
Bilance justâ cogitationes.
60 Me tenuit mora nulla, sed impiger imperata feci,
Quæ, rector orbis, fulminans dedisti.
61 Compede me vinxit gens impia, sedulò sed inter
Tormenta mens est obsequuta legi.
62 Concubiâ te nocte canam, memor æquitatis, unus
Qua tu refulges & benignitatis.
63 Si quis in hoc populo est te qui colit, inter hunc so-
Inter reponam candidos amicos. [dales,
64 Irradiat terras bonitas tua, tu resolve luce
Legum tuarum pectoris tenebras.

65 Tu rerum genitor, polliciti perpetuò memor,
Iuvisti famulum propitio subsidio tuum.
66 Tu mentis tenebras luce tuâ discute, nam tuis
Constanter placitis & monitis credo fidelibus.
67 Erravi priùs, & vita fuit septa molestiis,
At nunc æthereis, nil dubitans, vocibus obsequor.
68 Nil est te melius, te famulis nemo benignior,
Leges ergo tuas, & monitus, me bonus edoce.
69 Me quâvis laceret dente truci gens nimis arrogans,
Te quocunque jubes ponè sequar, legibus audiens.
70 Est illi populo mens hebes abdomine pinguior,
Sed lex mille mihi deliciis pectus inebriat.
71 Me pungi stimulis desuper ô quam fuit utile!
Hinc patris didici coelicolûm jussa facessere.
72 Argentum sitiat vulgus iners, & miseras opes,
Legis luce tuę sidereâ plus ego recreor.

10. *Iod.* י.

73 Dextera me finxit tua, leges, nube remotâ,
Da mihi nosse tuas.
74 Cum cernet gens sancta tuis me fidere jussis,
Ingeminabit Io.
75 Ah miser agnosco, quibus hinc, quibus inde lacessor,
Me mala jure pati.
76 Me tua soletur bonitas & foedera, nullo
Dissoluenda die.
77 Me tua restituat vitę clementia, namque
Lex tua grata mihi est.
78 Qui premit insontem fastu sit dedecus orbis,
Nam tua jussa sequor.
79 Quisquis & observans legem tibi supplicat, opto
Flagret amore mei.
80 Cor tibi morigerum tu dona, nè mihi turpis
Inquinet ora pudor.

81 Mens

81 Mens spe salutis languet, & vires labant,
Dum legis insto semitæ.
82 Visus hebescunt, dum queror pactam tuis
Abesse promissis fidem.
83 Aresco curis, uter ut fumo solet,
Sed voce delector tuâ;
84 Lux ecqua tantis afferet finem malis,
Pœnasque dignas hostibus?
85 Gens plena fastu fodit insonti scrobem,
Dum frœna legum respuit.
86 Lex æqua certè est, innocens quamvis premor,
Tu me potenter libera.
87 Me cum superbus mille plagis obruit,
Legum statutis parui.
88 Tu redde vitam, spiritus & pristinos,
Et quæ jubes mox exequar.

12. Lamed. ל.

89.90 Cœli siderei vox tua vinculis
Suspendit fabricam plusquam adamantinis,
Idem perpetuo stare loco jubes
Terram fallere nescius.
91.92 Iussis & placitis obsequium tuis
Præbent, & stabilis machina permanet,
Busto jam tegerer, me nisi languidum
Fulcissent tua fœdera.
93.94 Leges usque memor mens recolet, quibus
Et vivo & valeo, viribus integer.
Illarum cupidè dum tero semitam,
Cassum viribus assere.
95.96 Eheu, mille dolis opprimor undique,
Leges continuò dum veneror tuas;
Pennâ dum celeri cætera transvolant,
Hæ semper stabiles manent.

13. *Mem.* ם.

97 Quàm legum studio levor sacrarum,
Quas noctes meditor vigil diesque!
98 Has dum ruminor, eruditionis
Palmam præripio hostibus malignis,
99 Inter & caput effero magistros,
Has dum cogito pertinax, sequorque.
100 Dum legum placitis regor tuarum,
Ipsos exupero senes peritos.
101 Vt te pone sequar ducem viarum,
Pes declinat iter tenebrionum,
102 Tu præcepta mihi parens dedisti,
His passus moderor, procul ruinâ.
103 O quàm sermo tibi fluit venustus!
Quàm mellis superat meri liquorem!
104 Hic mentem tenebris levat, viasque
Hoc fretus fugio catus sinistras.

14. *Nun.* נ.

105 Instar lucernæ legis aureum jubar
Me regit, & tenebras potenter omnes dissipat,
106 Sanctè spopondi nutibus pater tuis
Me fore morigerum, datamq; præstabo fidem.
107 Quot cingor, eheu, quot premor molestiis?
Me mihi redde, tui favoris & pacti memor.
108 Quas ore libo, spirituque victimas
Accipe, sed facilis, doceque rectam semitam.
109 Me mille quamvis obruant pericula,
Te tamen usque sequor, tuo dicatus Numini.
110 Dum me dolosis implicare cassibus
Gens scelerata parat, tuis statutis hæreo.
111 Nunc sunt, & olim mentis hæc erant meæ,
Gaudia, deliciæ, lucerna, spes, hæreditas.
112 Præcepta legis mente candidâ sequar,
Dum mihi mens superest, & ossa velātur cute.

113 Odi

113 Odi ego quæ pectus sibi fingit futile, legis
Nempe tuæ dulcedine captus.
114 Tu rupes, clypeusque mihi es, cinctusque periclis
Fido tuis, pater optime, dictis.
115 Sit procul impietas omnis, scelerumque ministri,
Semper ego tua jussa capessam.
116 Me, pater, ut vivam, verbi firmamine fulci,
Nec spes sit comitata pudore.
117 Da vitam, viresque mihi, sic passibus æquis
Te sequar, & quò jusseris ibo.
118 Hos pede calcasti, quos devius abripit error,
Hos sua fraus dimittit inanes.
119 Pulveris in morem sceleratos spargis in auras,
Ergò sequi tua diligo jussa.
120 Tela tuæ quoties & fulmina conspicor iræ,
Stat coma, cor stupet, horreo totus.

16. Ain. ע.

121 Me juvit ęquum semper & bonum sequi,
De me fac, oro, ne triumphet impius,
122 Tu sed benignus me tuere servulum,
Fac arrogantûm ne molester spiculis.
123 Ah, dum salutem prestolor diu nimis.
Fidemque pactam, victa torpent lumina.
124 Favoris alâ me paterni protege,
Et pande vitæ purioris semitam.
125 Devotus uni Numini cùm serviam,
Pulsis tenebris, scire da quod imperas.
126 Nunc ultioni tempus instat debitum,
Hos perde sacris qui statutis obstrepunt.
127 Legum tuarum suavitatem præferam
Auro, quod ignis jam probavit septimus.
128 Amussis hæ sunt æquitatis aurea;
Has sector, & tortas abominor vias.

17. Pe. פ.

129 Quàm tua mortalem superant oracula captum!
Hæc eruditus perpete Prosequar obsequio.
130 Prima tuæ legis pellunt elementa tenebras,
Et cæcitatem pectoris, Instituuntque rudes.
131 Attraxi tua verba, velut cùm gutture toto
Invitas auras ætheris Æger agens animam.
132 Quâ tibi dilectos nimiùm dignaris amicos,
Rerum creator maxime, Da mihi luce frui.
133 Legis ad arbitrium titubantem dirige gressum,
Nec pectus in prędam sine Cedere flagitiis.
134 Eripe me furiis hostilibus, eripe telis,
Da, rector orbis maxime, Te duce recta sequi.
135 Me radiis perfunde tuis, pectusque serena,
Et da facessam, tu mihi Quod pater imperas.
136 Dum reliqui tua jussa sequi monitusque recusant,
Ah lachrymarum protinus Obruor Oceano.

18. Tsaddi. צ.

137 Res hominum, rector Superûm, tu legibus æquis
Et lance dispensas pari,
138 Est rectum quodcunque jubes, nil sanctius illo
Tuo vel æquius foro.
139 Tabesco, dum jura ferus tua proterit hostis,
Et pectus omne liquitur.
140 Candidus est sermo tuus, hunc exosculor unum,
Et corde toto diligo.
141 Est mihi sors tenuis, gens & me sibilat exlex,
Verbis sed obsequor tuis.
142 Æternùm durant tu quæ pręscribis, & una
Sunt veritatis regula,
143 His ego delector, me quamvis mille malorum
Molesta cingant agmina,
144 Nulla dies illis metam præfigit; ut ergò
Vivam, doce quod imperas.

145 Te,

19. Koph. ק.

145 Te, Deus, oravi supplex, da questibus aurem,
Vt imperata promptus exequar tua.
146 Æthera lassavi gemitu, succurre precanti,
Tibique, rector orbis, obsequar lubens.
147 Dum gemo, dum clamo, quos Eos explicat ignes
Querela tristis antevertit aureos.
148 Anticipo vigiles ipsos, tua nocte dieque
Statuta mente dum revolvo sedulâ.
149 Me bonus exaudi, vires & redde, favoris
Et æquitatis usque pristinæ memor.
150 Me premit à tergo scelerum qui laxat habenas,
Fugitque legis, despicitque semitam.
151 Tu tamen es præsto, leges discrimine nullo
Tuas coronat æviterna veritas.
152 Includi brevibus renuunt tua foedera metis,
Vicesque temporum subire lex nequit.

20. Resch. ר.

153 Sis memor servi pereuntis, altâ
Qui mente legem condidi.
154 Me, tenax pacti, famulum tuere,
Et luce pectus recrea.
155 Nulla spes illi superest salutis,
Qui froena legum respuit.
156 Tu mihi vires repara, paterno
Amore qui me protegis.
157 Me licet cingant tumidæ procellæ,
Tuis statutis dirigor.
158 Hostium spectans animos rebelles,
Moerore percellor gravi.
159 Me refocilla radio favoris,
Testis perennis obsequi.
160 Terminos nescit tua lex prioris,
Sed nec futuri temporis.

161 Insons potentum spiculis
Legisque custos obruor.
162 Vt præda dives militem,
Sic una lex me recreat.
163 Hanc mente totâ diligo,
Sed fraudis odi retia.
164 Hanc me canentem sedulò
Lux una cernet septies.
165 Hanc quisquis unam deperit,
Quieto gaudet perpete.
166 Me spes salutis erigit,
Dum jussa sector Numinis.
167 Dum legibus vaco sacris,
Delector his & recreor.
168 His obsequutum me vides,
Notasque vitæ semitas.

22. Tau. ת.

169 Exaudi gemitus, tuis
Et me legibus instrue.
170 Auscultans famulum, Deus,
Serva polliciti memor.
171 Leges me bonus edoce,
Laudes & referam tuas.
172 Te vox tollet ad æthera,
Leges qui stabilis pias,
173 Illas eum sequar, assere
Servum vindice dexterâ
174 His lætor, fer opem, diu
Quæsitam prece supplice.
175 Vt te laudibus eveham,
Vitam vox tua sospitet.
176 Me quære pecudem ut vagam,
Leges & recolam tuas,

PSAL. CXX.

Ad Dominum cum tribul. &c.

TE, Deus, oravi mediis in fluctibus, aures
Et sensi faciles in mea vota tuas.
2 Me, quibus infestor, fallacibus eripe linguis,
Fraudis & artifices me procul esse jube.
3 Quā dolus armat atrox, nimis & penetrabile virus,
Quid tibi non optem, perfida lingua, mali?
4 Ignea Juniperi minùs urit pruna, nec ensis,
Par huic, aut jaculi cuspis acumen habet.
5.6 Cur, Nomadas inter, deserta mapalia sector?
Inter inhumanos cur ego vivo Getas?
7 Me juvat alma quies; gens hæc fera bella minatur,
Et, quoties pacem poscimus, arma crepat.

PSAL. CXXI.

Levavi oculos meos in montes, &c.

AD sacra devotos attollam culmina vultus,
In quibus antiquæ spes mihi restat opis.
2 Me juvat hic, cœli volucres qui texuit orbes,
Et terram vitreis undique cinxit aquis.
3 Sic ego me solor; gressus moderabitur ille,
Ne tibi pes usquam cespitet, ille dabit.
4 Usque vigil, seu Sol rutilat, seu conditur undis,
Ille tuas custos excubat ante fores.
Adde fidem dictis, Solymam qui servat, aperta,
Dum stertunt alii, lumina semper habet.
5 Te regit & prestò est, & læta nubilat umbrā,
Invia si quando per loca carpis iter.

6 Solis,

6 Solis, ubi lux est, radios arcebit & ęstum,
Nocte tuum pellet, roscida Luna gelu.
7.8 Te Deus ęternùm cœlesti proteget alâ,
Sive domi malis vivere, sive foris.

Psal. CXXII.

Lætatus sum in his quæ, &c.

GAudia tum cœpi, vox cùm mihi perculit aures,
Ad pia quæ jussit limina ferre gradum.
2 Ibimus in sacri reduces penetralia templi,
Nobilis urbs hilari nunc adeunda pede est.
3 Vrbibus hanc confer reliquis, concinnius illâ,
Nil & splendidius maximus orbis habet.
4 Huc domus Isacidûm properat, stata tempora ser-
Et supplex Domini sternitur ante pedes. [vâs,
5 Davidis hîc solium spectas, quod præsidet orbi,
Legibus & sanctis fasque nefasque regit.
6 Numinis auspiciis urbs hæc ut floreat, opta;
Qui favet huic illi prospera vita fluet.
7 Vrbs sacra, sidereis te pax circumvolet alis,
Quasque tenes arces incolat alma quies.
8 Civibus opto meis, charisque tribulibus alta
Otia, perpetuis concomitata bonis.
9 Cùm tua prętulerit reliquis moderator Olympi
Atria, prę reliquis hæc tibi fausta precor.

Psal.

Psal. CXXIII.

Ad te levavi oculos, &c.

ALme parens, in te defigo lumina, cœli
Qui procul à nobis dissita tecta colis,
2 Sedulus ut famulus gestus observat heriles,
Et nutus dominæ fida ministra suæ,
Sic, Deus, intentis oculis te specto, salutem
Dum populo cœli lenis ab arce feras.
3 Affer opem miseris, tot qui fastidia passi,
Fabula jam vulgi ludibriumque sumus.
4 Otia dum ducit, sannis nos excipit hostis,
Calcat & audaci turba proterva pede.

Psal. CXXIV.

Nisi quia Dominus, &c.

GEns sacra jam dicat, Nobis nisi Numinis olim
Auxiliatricem dextra tulisset opem,
2,3 Hosticus insurgens furor implacabilis, arces
Hausisset Solymas, Isacidumque domos.
4.5 Vnda vorax tesluo sorpsisset gurgite vivos,
Et sacræ gens tumidis tota perisset aquis.
6 Ergò Deum celebra, corvos qui ludit hiantes,
Et Solymas prædam non sinit esse lupis.
7 Fugimus insidias, volucres sic, compede ruptá,
Aucupis evadunt, quas metuere, manus.
8 Nitimur Isacidæ Domino, sublimis Olympi
Qui simul & terræ, quam premis, autor erat.

PSAL. CXXV.

Qui confidunt in Domino, &c.

GEns pia subsistet, rupes velut alta Sionis,
Quæ ridet rapidi flabra proterva Noti.
2 Vt Solymam montes, sacrum sic undique cœtum
Æternùm Domini munit & ambit amor.
3 Ne plus exemplo peccet, sine fine modoque,
Non sinet hunc cœli rector ab hoste premi.
4 Alme parens, lenem cultor te sentiat æqui,
Et quisquis vacuum crimine pectus habet.
5 Si quis at à recto deflectit tramite, pœnas
Fac luat has, scelerum quas meruere duces.
Pax tamen huc niveis labatur ab æthere pennis,
Et Solymæ sanctâ figat in urbe larem.

PSAL. CXXVI.

In convertendo Dominus captivit, &c.

ISacidûm captiva cohors, Babylone relictâ,
Cùm peteret patrii dulcia tecta soli,
Mens stetit in dubio, veluti qui mane revolvit
Somnia, quæ certam non meruere fidem.
2 Libera mox hilares in risum solvimus ora,
Sustulit & cantus lingua soluta novos.
Tristibus hæc spectans oculis gens accola, Quanto
Isacidûm vindex robore pollet, ait?
3 Viribus invictis nos juvit, & obruit hostes,
Quaque gradum tulimus, nil nisi plausus erat,
4 Collige relliquias lectę, pater optime, gentis,
Fluminis ut cumulat nubilus auster aquas.
5 Qui

5 Qui gemit illachrymans dum mandat semina sulcis,
Ridebit quoties est resecanda seges.
6 Horrea dum cernit vacuari ditia, lugens
Exit, ovans idem, cùm metit arva, redit.

Psal. CXXVII.

Nisi dominus ædificaverit domum, &c.

Nisi Deus adspiret, nequicquam substruis ædes,
Nequicquam partes excubitoris agis.
2 Incassum monitrix operum te suscitat Eos,
Incassum serâ nocte cubile premis.
Nec dape te satiat labor erumnosus, at ista
Satque superque piis sufficit ipsa quies.
3 Nascitur his soboles Domino quæ scribitur hæres,
Hanc ea mercedem gens pietatis habet.
4 Pignora quæ gignunt primævo in flore juventę,
Sunt veluti forti spicula missa manu.
5 O foelix pharetram jaculis qui talibus imples,
Scilicet his nullus polluet ora pudor.
Et tibi si coram contingant júdice lites,
Lætus ab his cernes hostibus ora premi.

Psal. CXXVIII.

Beati omnes, qui timent Dominum, &c.

O Te foelicem, Dominum quicunque vereris,
Et satagis leges, quas dedit ille, sequi.
2 Quem colis optatas epulas tibi fundet agellus,
Lenibus & Zephyris vela secunda dabis.

3 Instar erit vitis conjunx foecunda tenellę,
Quæ domini cingit fronde virente larem.
Læta coronabunt genialem pignora mensam,
Vt truncum nitidis vestit oliva comis.
4 Sic tibi læta fluent & candida tempora vitæ,
Mente Deum quisquis non dubitante times,
5 Has tibi delicias Dominus de rupe Sionis
Mittet, & è cornu divite fundet opes.
Dumque trahes lucem Solymam florescere, cives,
Omnibus & cernes luxuriare bonis.
6 Auctibus immodicis spectabis surgere prolem,
Et genus Isacidûm perpete pace frui.

PSAL. CXXIX.

Sæpe expugnaverunt, &c.

GEns fera mille malis, primis me pressit ab annis,
Iam Solymæ populus dicere jure potest.
2 Gens fera mille malis primis me pressit ab annis,
Non tamen hostiles prævaluere manus.
3 Terga mihi fodit non uno vulnere, duro
Rusticus haud aliter vomere sulcat humum.
4 At pater omnipotens, qui servantissimus æqui est,
Hostica disrupit vincula, largus opis.
5 Sacra Sion, odiis te qui premit impius hostis
Terga det infami sanguinolenta fugæ.
6 Sit velut herba recens, quæ tecti in culmine summo
Sponte suâ surgens vix bene nata perit,
7 Falce metit nemo, maturis implet aristis
Nemo manum, nulli degravat illa sinum.
8 Nemo viatorum, fœlici sidere messis
Vber, ait, dextro Numine cresce seges.

Psal. CXXX.

De profundis clamavi, &c.

INgemui, vocemque trahens de pectoris imo,
Te, Deus, oravit mens stupefacta malis.
2 Supplicis exaudi gemitus, aurem que querelis
Inclinans, famuli fac rata vota tui.
3 Si quoties peccant mortales, mente recondas,
Pars quota quæ mittes fulmina ferre queat?
4 Sed tua te niveis cingit clementia pennis,
Vt pius hinc subeat pectora sancta timor.
5 Fluctibus in mediis Dominum spes omnis in unum
Incubuit, pactis certa subesse fidem.
6 Hoc spectat mens læta jubar, nocturnus Eoâ
Parcius excubitor luce refectus ovat.
7 Erigat Abramidas Domino spes nixa fideli,
Cui comes est bonitas & cumulata salus.
8 Hic gregis electi vitali flumine noxas
Abluet, & quidquid pectora fœcis habent.

Psal. CXXXI.

Domine non est exaltatio, &c.

NOn ego, magne parens, cristas attollo comantes,
Nec tumet inflatum pectus amore sui.
Fronte nec elatâ specto sublimia, captum
Quidquid & exuperat mens procul esse jubet.
2 Rebus in adversis, infantis, lacte recenter
Provida quem mater depulit, instar eram:
3 Sic ego conticui: sic discat semper Abrami
Posteritas uni credere vota Deo.

Psal. CXXXII.

Memento, Domine, David, &c.

RESpice Iessiaden, pater & regnator Olympi,
Quasque tulit memori mente revolve cruces.
2 Ille Deum jurans Solymam qui protegit, ora
Solvit & hæc voti summa caputque fuit.
3 Non mihi regali priùs aut succedere tecto
Fas erit, aut molli credere membra thoro.
4.5 Nec priùs obrepet somnus, quam limina signem
Quæ colat Isacidûm tempus in omne Deus.
6 Rumor erat Bethlæ deberi Numinis ædem,
Debita sed Solymæ laus fuit illa jugis.
7 Huc carpamus iter, patris hic sternamur ad aras;
Scamnaque, sidereo quæ premit ille pede.
8 Surge, parens rerum, stabiles hic fige penates,
Sitque tibi constans fœderis arca comes.
9 Huc properent purâ velati sindone mystæ,
Plenaque lætitiæ gens sacra cantet Io.
10 Quod tibi sacrasti, tu Iessæ respice germen,
Nec tetricus CHRISTI respue vota tui.
11 Iessiadę, memini, jurasti, vertere mentem
Nescius, obstrictam vel temerare fidem.
Davide prognatus, dixisti, sceptra tenebit,
Conscendet solium mox patris ille sui.
12 Et mea si seri servarint jussa nepotes,
Hęc illis pariter sceptra regenda dabo.
13 Ipse mihi sanctæ delegi tecta Sionis,
Illa placent, stabiles hic ego figo lares.
14 Hæc domus est, & certa quies, ædesque perennis,
Deliciumque animæ dimidiumque meæ.
15 Hic bona de pleno fundetur copia cornu,
Nec deerit tenui messis opima gregi.

16 Casta sacerdotes pietas decorabit, & hymnis
Æthera mulcebit sancta caterva novis.
17 Davidis excrescet soboles, & robore pollens
Hic nitidum roseo fundet ab ore jubar.
18 Illius æternùm florebunt sceptra, notabit
Sed pudor hostiles, inficietque genas.

Psal. CXXXIII.

Ecce quàm bonum jucundum, &c.

O Quibus illecebris pax & concordia fratrum
Me trahit, & pia qui pectora jungit amor!
2 Qui caput & barbam, limbum qui vestis Aroni
Perluit, haud alio fragrat odore liquor.
3 Sic gestit, plauditque Sion & nubifer Hermon,
Florea cœlesti cùm juga rore tepent.
His quibus arridet pax aurea, conditor orbis
Prospicit & vitâ dat sine fine frui.

Psal. CXXXIV.

Ecce nunc benedicite, &c.

EIa agedum, templi custos nocturne, minister
Quisquis & es, Superûm fer super astra patrē.
2 Tolle supinatas supplex ad sidera palmas,
Cantibus & templum personet omne sacris.
3 Hic tibi succurret celsâ de rupe Sionis,
Qui dominâ terras finxit & astra manu.

Psal. CXXXV.

Laudate nomen Domini, &c.

Eia agedum, facri Dominum laudare ministri,
Dicite cœlesti carmina læta patri.
2 Vos templi vigiles, laudes celebrate Tonantis,
Quo melius, quo nil pulchrius orbis habet.
3 Aurea solenni resonent sacraria cantu,
Elogiis Domini convenit ille locus.
4 Legit hic Isacidas multis de millibus unos,
Gens ea thesauri divitis instar erat.
5 Non ignota loquor, præstanti robore dextræ
Eminet & reliquis imperat ille Deis.
6 Illius ad nutum tellus versatur & æther,
Et mare, sub pedibus quidquid & abdit humus,
7 Sedibus ex imis tolluntur in ardua nubes,
Imbribus & subitis prævia flamma ruit.
Ille, suos reserans thesauros, evocat auras,
Et quatit hybernis culmina summa Notis.
8 Illius est dextrâ tellus orbata Canopi
Flore juventutis, primitiisque gregis.
9 Numinis attonitus sensit miracula Nilus,
Haustus & irato dux populusque freto.
10 Mille simul ferro domiti periere tyranni,
Duraque pro sceptris vincla tulere duces.
11 Gentis Amorrhææ princeps, dominusque Bazanis
Concidit & proceres, gens Cananæa, tui.
12 Regibus extinctis fœlicia prædia rerum
Conditor Isacidis, imperiumque dedit.
13 Ergo, Deus, sacri spes & tutela peculi,
Nulla tuas laudes est acitura dies,
14 Est populi tibi cura tui, tibi flexilis ira est,
Et tua tela tuus sæpe retundit amor.

15 Impius

15 Impius argentum pro Dîs veneratur & aurum,
Et colit artificis Numina ficta manu.
16.17 Luce carent oculi, nec verba, nec halitus ori
Suppetit, est pelagi surdior auris aquâ,
18 Talia qui cudit vel adorat Numina demens,
Numinibus par est sculptilibusque suis.
19.20 Isacidę Dominū celebrent, & quisquis Aronem,
Et Levi quisquis prædicat inter avos.
21 Hunc canat & Solymę regem quicunque veretur,
Grandibus hunc titulis ornet & alma Sion.

Psal. CXXXVI.

Confitemini Domino, &c.

QVas decet autori rerum depromite grates;
Illius est nullo limite clausus amor.
2 Solvite jam grates, Regi dominoque Deorum;
Illius est nullo limite clausus amor.
3 Ferte Deo grates, cui paret purpura regum,
Illius est nullo limite clausus amor.
4 Dextera cui fortis, cui sunt miracula soli;
Illius est nullo limite clausus amor.
5 Ardua qui solers suspendit mœnia mundi,
Illius est nullo limite clausus amor.
6 Fluctibus è mediis qui jussit surgere terras,
Illius est nullo limite clausus amor.
7 Aurea qui rutilis accendit sidera flammis,
Illius est nullo limite clausus amor,
8 Tempora qui lucis moderatur tramite Solis,
Illius est nullo limite clausus amor.
9 Astrorum, Lunæque rotis qui temperat umbras,
Illius est nullo limite clausus amor.

10 Robora qui Phariæ stravit, floremque juventæ,
Illius est nullo limite clausus amor.
11 Qui bonus Isacidas Nili revocavit ab undis,
Illius est nullo limite clausus amor.
12 Qui sibi devotos defendit vindice dextrâ,
Illius est nullo limite clausus amor.
13 Qui mare dissecuit medium, spectante Canopo,
Illius est nullo limite clausus amor.
14 Quo duce sacra cohors evasit sospes ab undis,
Illius est nullo limite clausus amor.
15 Gurgite qui Pharium mersit cum milite regem,
Illius est nullo limite clausus amor.
16 Pervia qui populo fecit, priùs invia tesqua,
Illius est nullo limite clausus amor.
17.18 Cujus & illustres obtrivit dextera reges,
Illius est nullo limite clausus amor.
19.20 Gentis Amorrææ dominū qui stravit & Ogum,
Illius est nullo limite clausus amor.
21.22 Qui populo dedit arva suo, quibus exuit hostes,
Illius est nullo limite clausus amor.
23 Vindice qui ferro rebus nos juvit in arctis,
Illius est nullo limite clausus amor.
24 Qui jugulo toties hostiles depulit enses,
Illius est nullo limite clausus amor.
25 Qui dape mortales saturat de sedibus altis,
Illius est nullo limite clausus amor.
26 Solvite Cœlicolûm regi pia pectora grates;
Illius est nullo limite clausus amor.

Super flumina Babylonis, &c.

VRbe procul Solymę, fusi Babylonis ad undas
Flevimus, & lachrymæ fluminis instar erant.
Sacra Sion toties animo totiesq́ue recursans,
Materiem lachrymis præbuit usque novis.
2 Desuetas salicetа lyras & muta ferebant
Nablia, servili non temeranda manu.
3 Qui patriâ exegit, patriam qui subruit hostis
Pendula captivos sumere plectra jubet.
Imperat & lætos mediis in fletibus hymnos,
Quosq́; Sion cecinit, nunc taciturna, modos.
4 Ergonè pacta Deo peregrinæ barbita genti
Fas erit & sacras prostituisse lyras?
5 Ante meo Solyme quàm tu de pectore cedas,
Nesciat Hebræam tangere dextra chelyn.
6 Te nisi tollat ovans unam super omnia, lingua
Faucibus hærescat sidere tacta meis.
7 Ne tibi noxa recens, scelerum Deus ultor, Idumes
Excidat, & Solymis perniciosa dies.
Vertite clamabant, fundo jam vertite templum,
Tectaque montanis mox habitanda feris.
8 Te quoq; pœna manet Babylon; quibus astra lacessis
Culmina mox fient, quod premis, æqua solo.
Fœlicem, qui clade pari data damna rependet,
Et feret ultrices in tua tecta faces.
9 Fœlicem, quisquis scopulis illidet acutis
Dulcia materno pignora rapta sinu.

Confitebor tibi Domine, &c.

PEctore te toto celebrabo, maxime rerum,
Aligeros inter sceptrigerosque choros,
2 Ad sacra siderei prosternar limina templi,
Devotus Solymis & dabo thura focis.
Hic nomen Numenque tuum super æthera tollam,
Nec favor est priscus, nec reticenda fides,
Tu tua qui sanctè servasti fœdera, metis
Orbis in extremi nobile nomen habes,
3 Supplicis audisti gemitus in vota vocatus,
Et memini vires te reparasse meas,
4 Ore tuo moniti reges, proceresque frequentes
Vndique concurrent, & tua facta canent.
5 Facta canent regis, qui majestate coruscâ
Exuperat rerum machina quidquid habet,
6 Tu licet emineas, humiles tamen ore benigno
Respicis, elatos & procul esse jubes.
7 Me licet infestent fluctus & Lerna malorum,
Vita salusque tuâ restituentur ope.
Tu, Deus, invictis prosternes viribus hostes,
Dextra sed incolumem me tua tollet humo.
8 Perge, precor, nec te pigeat tua facta tueri,
Namque tuus dempto fine perennat amor,

PSAL. CXXXIX.

Domine probasti me, &c.

TV, Deus, exactâ lustras indagine mores,
Tu rigidus vitæ censor es ipse meę.

2 Seu

2 Seu sedeo seu surgo, mihi tu semper adhæres,
Et pectus nil te quod latet intus habet.
3 Tu, quacunque feror, sequeris vestigia, præsto
Tu, Deus, es, quoties membra quiete levo.
4 Auribus attentis tu quæ loquor, arbiter orbis,
Accipis & præsens singula verba notas.
5 Vndique dum cingis, fibras dum pectoris omnes
Excutis, obsidio me nimis arcta premit.
6 Dum reputo, quàm sint tibi lyncea lumina, miror,
Omnis & ingenii vis & acumen hebet.
7 Quo fugiens oculos fallam, quibus omnia cernis ?
Quæ latebræ, profugi quæ caput antra tegent?
8 Si miser astra petam, solium tibi cingitur illis,
Tartara si subeam, tu, Deus, illa tenes.
9 Me licet exoriens aurora volucribus alis
Vectet ad Hesperii littora nigra freti,
10 Te tamen Hesperiis cernam novus hospes in oris,
Et metuam dextræ fulmina certa tuę.
11 Me licet involvam tenebris & noctis amictu,
Non tamen, heu, tenebris, non ego nocte te-
12 Te præsente nigrę vanescunt nubila noctis, [gar.
Et sunt te coram lux tenebræque pares.
13 Quod cute texisti tenui, genitricis in alvo,
Nil tua quod fugiat lumina pectus habet.
14 Te, pater alme, canam mirandæ conscius artis,
Quâ tua me struxit, composuitque manus,
15 Ossa mihi solers finxisti clausa latebris,
Nec pars ulla mei tum tibi tecta fuit.
16 Molle rudimentum vidisti & stamina prima
Corporis & miris ossa ligata modis.
Membraque victuris tibi sunt inscripta tabellis,
Ante mihi facies quàm foret ulla viri.
17 Quàm tibi mens solers ! Tua quis secreta bilance
Pendere vel numero claudere facta queat ?

18 Hæc ego si metis complecti coner, arenas
Promptiùs expediam quot lavet unda maris,
Hæc experrectus mecum dum mane revolvo,
Mens stupet & nimium cura laboris habet.
19 Tu, Deus, extingues sceleratos fulmine dextræ,
Sit procul à nobis tincta cruore manus.
20 Hostis atrox in te genuinum stringit, & iras
Nil profecturo provocat ore tuas.
21 Hunc ego non odi, te qui, Pater, odit? & illum
Non ego detestor, qui tibi bella parat?
22 Hunc ego, ne dubites, odi cane pejus & angue,
Et mihi te quisquis non amat hostis erit.
23 Tu qui cuncta vides, famuli, Deus, excute pectus,
Si quid & in tacito fortè recludo sinu
24 Si scelus hic latitat, noxam si machinor ullam,
Me quoque sacrilego cum grege dede neci.

Psal. CXL.

Eripe me, Domine, ab homine, &c.

ASsere me, rerum genitor, violenta retunde
Tela, quibus, nullo vim prohibente, petor.
2 Impia progenies in me ruit agmine denso,
Audet & indignum volvere mente nefas.
3 Omnibus armatur lethali lingua veneno,
Quale gerit Libycis vipera tecta rubis.
4 Hostis ab infensi famulum me protege dextris,
Illius & clypeo spicula pelle tuo.
5 Ille tumens fastu gressus mihi fraude paratis
Retibus implicuit, dispositisque plagis.
6 Tunc ego, tu Deus es mihi, rerum maxime, dixi,
Tu dominus, votis annue, quæso, meis.

7 Tu Deus

7 Tu Deus es dominusque mihi, columenque salutis,
Tu clypeus, quoties ingruit hostis, eras.
8 Absit ut huic faveas aut impia vota secundes,
Materiem fastûs hac ope tolle novi.
9 Factio dira suo pereat cum principe, virus
Et precor infestum, quod vomit, ipsa bibat.
10 Hauriat hanc superâ dejectum fulmen ab aulâ,
Quidquid & indomiti Tartarus ignis habet.
11 Exulat hic terris, cui sunt lita labra veneno,
Et cui cęde madet sanguinolenta manus.
12 Credo equidem, nec vana fides, pater orbis egenos
Proteget, & si quos sors minùs æqua premit.
13 Mens pia mille tibi solvet, Pater optime, grates,
Gaudebitque tuo cominus ore frui.

Psal. CXLI.

Domine, clamavi ad te, &c.

TE, DEVS, imploro, fer opem festinus, & aurem
Tende mihi, dum te supplice voce rogo.
2 Sint pro thure preces, sublatæ ad sidera palmæ
Sint tibi ceu primo vespere cæsa bidens.
3 Os mihi ne peccem servet custodia, linguæ,
Ne violem leges, injice frœna meæ.
4 Da ne prava mihi vitient consortia pectus,
Da gregis impuri posse cavere dapes.
5 Mille modis potiùs me cædat & increpet æqui
Cultor, & hic cui mens candida labe vacat,
Hoc mihi dulce putem, ceu sint lita tempora nardo,
Tristia quod medicâ vulnera sanat ope.
Non tamen his renuam, quos odi, fausta precari,
Cumque luent pœnas tangar amore pio.

6 Cùm

6 Cùm ruet in præceps judex & censor iniquus,
Verba mihi discent plena fuisse favis.
7 Per scelus hi nobis sparserunt ossa per agros,
Et tumuli juxta cespes inanis erat,
Sic cadit æratis percussa bipennibus ornus,
Et circum latè fragmina fissa jacent.
8 Te tamen adspecto, te nitor, maxime rerum,
Ne, precor, ah timidæ desere vela ratis.
9 Erue me laqueis, quibus implicor eripe nodis,
Et quibus hæerescit pes mihi, solve plagas.
10 Sospite me, tectis se cassibus induat hostis,
Et pereat technis, ô precor, ipse suis.

Psal. CXLII.

Voce meâ ad Dominum clamavi, &c.

VOta Deo, Superûm suspectans atria, fudi,
Et petii supplex omnipotentis opem.
2 Tristibus, hoc coram, lachrymis & mille querelis
Sum mala testatus quæ fero, quæque tuli.
3 Cum gemerem nimio curarum pondere pressus,
Alme parens, testis tu pietatis eras.
Impius interea me cassibus induit hostis,
Et pedicæ dubios implicuere pedes.
4 Dum miser huc illuc oculos circumfero, nemo
Auxilium misero qui mihi ferret erat
5 In Dominum tandem conjecto lumine, dixi,
Tu mihi, dum vivo, spes es & autor opis.
6 Me bonus exaudi, pedibus dum calcor, & hostis
Robore dum superor, tu mihi tende manum
7 Eripe captivum cæci de carceris antro,
Sic ego te liber, quo decet, ore canam.
Hac

Hâc ope procedam, sanctâ comitante catervâ,
Divitiisque tuis, lautitiisque fruar.

Psal. CXLIII.

Domine exaudi orationem meam, &c.

AVribus arrectis famuli Deus accipe questus,
Fœderis, & fidei, justitięque memor.
2 Ne trutinâ me pende tuâ, ne durus amussi
Quęsitor vitæ subjice facta meę.
Adspice mortali prognatos semine, toto
De grege te coram crimine nemo vacat.
3 Me stravit pressitque ferox, me carcere mersit
Hostis, & in tenebris vita trahenda fuit.
Delitui, ceu luce carens & voce Silentum
Turba solet, quam nox semper opaca tegit.
4 Obstupuit mens fracta malis, ceu sidere lævo
Tacta, nec in toto pectore pectus erat.
5 Sed memor, annales recolens, tua facta revolvo,
Hęc referunt animo noxque diesque meo.
6 Cùm premor adversis, supplex tibi brachia tendo,
Et desiderio maceror usque tui.
Sic ager apricus nimio languescit ab ęstu,
Sic pluviam succo deficiente sitit.
7 Ocyus exaudi, dum pondere victa fatiscit
Mens mihi, ne dextram te retrahente ruam,
Ne vultus jubar abde tui, quo cuncta serenas,
Quo sine me lethi squallor & horror habet.
8 Lumine me placido pater adspice; Phosphor⁹ umbras
Cum fugat, auxilio spes mea nixa tuo est.
Luce præi, signaque viam; Te suspicit unum
Æquoris undosi mens propè mersa vadis.

9 Eripe

9 Eripe me vindex furiis hostilibus; umbo
Tu mihi, tu vitæ portus & aura meæ es.
10 Da famulo tua jussa sequi Dominusque, Deusque,
In tua, rerum opifex, atria pande viam.
11 Iustitiæ laudisque tuæ memor, eripe servum
Fluctibus & vires, ne premar, adde novas.
12 Vtque tuus clarescat honos, disperde catervam
Quâ premor & famuli jura tuere tui.

Psal. CXLIV.

Benedictus Dominus Deus meus, &c.

GLoria sit cœli Domino; mea temperat arma,
Et bellatrices erudit ille manus.
2 Firma mihi rupes & murus aheneus ille est,
Et clypeus vitæ præsidiumque meæ.
Hic vitam, sceptrumque dedit; spes omnis in illo
Est mihi, qui populos sub mea jura trahit.
3 Magne parens, quantillus homo est, quem respicis?
Pignora quid te quo demereantur habet? [Adę
4 Vanius his nihil est; his ætas futilis umbræ
More vagæ levibus transvolat acta rotis.
5 Ætheris inclinans axes, jam labere cœlo,
Tange manu montes & juga nube tege.
6 Funde meos cœli flammis ultricibus hostes,
Obrue missilibus castra profana tuis.
7 Desuper exerta dextram, fluctusque coerce,
Quos ciet, ah, studiis gens inimica piis.
8 Eripe me linguis mendacibus, eripe dextris,
Fallere non veritis quam pepigere fidem.
9 Tum, pater alme, novo te tollam carmine, denis
Te referam nervis, altisonâque lyrâ.

10 Iure patrocinii tu regum sceptra tueris,
Iessiaden clypei tu tegis ęre tui.
11 Eripe me linguis mendacibus, eripe dextris,
Fallere non veritis, quam pepigere fidem.
12 Vernet & assurgat soboles, precor, æmula cedro,
Quæ viret in Libani luxuriosa jugis,
Qualis & in lævi spectatur marmore, talis
Pectora virginibus pingat & ora nitor.
13.14 Ampla penus, foetura gregis numerosa, segesq;
Fertilis & fortes sint ad aratra boves.
Sint procul hostiles acies & bella, nec unquam
Funestis resonent compita mœsta tubis.
15 O ter fœlicem, cui sic traducitur ætas,
Cui Deus est, hominum Cœlicolûmq; parēs.

PSAL. CXLV.

Exaltabo te Deus, &c.

TE regem, pater alme, canam, tua facta per orbem
Diffundam plectro non metuente mori.
2 Nulla dies non te recolet, rex inclyte, metis
Includent titulos sęcula nulla tuos.
3 Est immensa tibi, nec sat laudata potestas,
Et tua sat nescit gloria mente capi.
4 Instruet ætatem priscis annalibus ætas,
Mille tuâ memorans parta trophæa manu.
5 Inclyta cœlestis referam miracula dextræ,
Et majestatis præco perennis ero.
6 Robur ego, dicent alii monimenta furoris,
Et recolent iræ fulmina sæva tuæ.
7 Omnibus & populis narrabunt voce canorâ,
Quanta, parens, bonitas sit tua, quanta fides.

8 O tibi quàm comis mens est & segnis ad iras,
Rebus in afflictis quàm tibi prompta manus.
9 Omnibus illustrem tua se clementia terris
Monstrat, & in toto, quem regis, orbe nitet.
10 Te, Deus, artificem canit ingens machina mundi,
Et populus tibi qui, cum prece, thura litat.
11 Imperii sceptrique decus vox efferet omnis,
Laudibus & vires tollet in astra tuas.
12 Sic regni sacra fama tui, sic gloria dextræ
Crescet & implebit Solis utramque domum,
13 Quos geris æterni sunt & sine limite fasces
Imperii, nil hic tempora juris habent.
14 Sustinet infirmos coelestis dextera, terræ
Hæc eadem afflictos dextera tollit humo.
15 Te mare, te tellus, totus te suspicit orbis,
Pabula tu præbes tempore cuique suo.
16 Expandis tu sponte manum, quę sustinet omnes,
Omnibus optatas porrigit illa dapes.
17 Arbiter æthereus recti sectator & ęqui est,
Et superá quidquid prodit ab arce pium.
18 Hunc animo si promptus adis, nec fallere tentas,
Ibit in amplexus protinus ille tuos.
19 Audiet & questus facilis, votisque suorum
Annuet & vitæ præmia certa dabit.
20 Gens pia perstabit coelesti Numine tuta,
Impia coelesti corruet icta manu.
21 Voce Deum referam, cujus nomenque, decusque
Natio nulla finet, sæcla nec ulla mori.

Psal. CXLVI.

Lauda anima mea Dominum, &c.

1, 2
TV Patris ætherei laudes mens concipe, vitâ
Dum fruar, hæc studii summa futura mei est.
3 Quisquis es, ah, regum sceptris ne crede salutem,
Aut homini; nil rex, nil homo præstet opis.
4 His ubi corpus humum repetit, mens avolat, omnes
Excutit & curas, nec memor inde tui est.
5 O fœlix nimiùm, Domino qui fidit amico,
Quisquis & Isacidûm, pro duce, Numen habet.
6 Astra, fretum, terras & quidquid cernitur usquam,
Hic dedit, & stabilem servat ubique fidem.
7 Protegit afflictos, inopes dape sublevat, arctâ
Compede constrictos liberat ille pedes.
8 Lumina dat cæcis, humiles attollit in altum,
Diligit & populum, quem juvat æqua sequi.
9 Cum viduis illi puer orbus & advena curæ est,
Sed scelerum socios fœda ruina manet.
10 Sceptra geret Solymæ dominus, dum lucidus astra
Sol reget: Ergo Deo laus sit & omnis honos.

Psal. CXLVII.

Laudate DOMINVM quoniam bonum est, &c.

LAudibus in Cœlum cœlestem tollite regem,
Hoc juvat, hæc nimium cura decoris habet.

Ille suę Solymæ reparavit mœnia, vindex
Exulibus patrios reddidit ille lares.
3 Luce suâ mœstæ depellit nubila mentis,
Et fera coelesti vulnera lenit ope.
4 Supputat astrorum numerum, currusque volucres,
Nomenclaturis & vocat illa suis.
5 Illius omnipotens vis est & dextera solers,
Non hæc comprendi mente nec illa potest.
6,7 Erigit ille humiles, tumidos deturbat ab alto;
Hunc canat argutæ vox tua juncta lyræ.
8,9 Hunc cane, qui coelum nebulis involvit opacis,
Siccaque foecundis imbribus arva rigat.
Gramine qui montes operit, pecorique ministrat
Pabula, quæsitas & tibi, corve, dapes.
10,11 Nec capit hunc bellator equus, nec militis ensis.
Candida sed pietas & sine labe fides,
12 Illius urbs Solymæ celebra præconia, laudes
Illius in coelum tolle Sionis apex.
13 Ille tibi valido munivit robore portas,
Civibus ille tuis favit & auxit opes.
14 Illius auspiciis pax incolit aurea terras,
Messibus & lætis luxuriantur agri.
15 Ille jubet, jussis tellus obtemperat ultrò,
Principis imperiis obsequiosa sui.
16 Nunc nive velantur, ceu molli vellere, colles,
Pascua nunc cinerum more pruina tegit.
17 Densantur liquidæ crustis glacialibus undæ,
Pręque gelu nimio vix toleratur hyems.
18 Mox ubi rerum opifex aspirat lenibus auris,
Bruma fugit, glacies liquitur, unda fluit.
19 Dat Deus Isacidis leges & jura, Sionis
Et populum placitis erudit ille suis.
20 Non ita propitium reliquis se præbuit oris,
Sole quibus fas est, sideribusque frui.

His nec

Hiis nec jura dedit, nec sacri foederis arram,
Obtulit. Ergo Deo laus sit & omnis honos.

Psal. CXLVIII.

Laudate Dominum de cælis, &c.

EIa Deum celebra, Domini de sede supernâ
Facta ferax, coeli qui juga summa tenes.
2 Eia Deum celebra rutilans sine corpore cætus,
Siderei proprius qui patris ora vides.
Eia Deum celebra rapidus exercitus alis
Concite, cum jubet quæ facienda fieri.
3 Eia Deum celebra Sol, Solis & æmula Luna,
Et coeli levibus sidera vecta rotis.
4 Hunc pariter celebret supremi machina coeli,
Quotquot & ex alto præcipitantur aquæ.
5.6 Hunc celebrate simul: verbo vos ille potenti
Condidit & stabili nunc quoque lege regit.
7 Ætheris & dominum laudet tellure sub ima
Trux draco, vasta maris quidquid & unda tegit.
8 Et cava quæ coeli subtexunt moenia flammæ,
Et quæ frugiferos grando flagellat agros,
Et nix cum nebulis, & tempestate sonora
Illius ad nutum qui quatis, Eure, rates.
9 Et terice rupes, & ovantes palmite colles,
Et cedrus & pomis arbor onusta novis.
10 Cumque feris pecudes, & quæ secat æthera pennis
Natio, vel prono pectore verrit humum,
11 Gemmiferoque comam cincti diademate reges,
Vosque quibus fas est dicere jura Patres.
12 Fervidus & juvenum chorus, innuptæque puellæ,
Et puer imbellis, decrepitusque senex.

 13 Cuncta

13 Cuncta DEVM celebrent, qui præstans omnibus unus,
Altior est terris, sidereisque rotis.
14 Hic sibi devotum populum, gentemque Sionis
Evehit: Ergò DEO laus sit & omnis honos,

Psal. CXLIX.

Cantate Domino canticum novum, &c.

DIcite rectori Superûm nova carmina, sacros
Audiat & populi tota corona modos.
2.3 Rex suus oblectet Solymam, suus autor Abrami
Progeniem, citharis gens sacra junge choros.
4 Ille suo populo favet, oblectatur & illo,
Mitibus & vindex cinget honore comas.
5.6 Gens pia solenni testetur gaudia pompâ,
Gestiat & quoties nocte cubile premit.
Ore sui laudes celebret dominique Deique,
Sed simul ancipiti fulminet ense manus.
7 Demetet hoc scelerum socios, gentesque rebelles,
Et quos impuros, quos sciet esse reos.
8 Ponè trahat reges, manibus post terga revinctis,
Servili procerum stringat & ære pedes.
9 Laus gregis est sacri præscriptas poscere pœnas,
Hoc decet: Ergò Deo laus sit & omnis honos.

Psal.

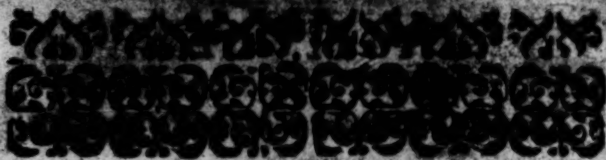
Psal. CL.

Laudate Dominum in sanctis ejus, &c.

Fer super astra DEVM, Solymæ qui protegit aras,
Aurea pollenti qui regit astra manu.
2 Fer super astra DEVM, qui pollet robore dextræ,
Et majestatis pandit ubique jubar.
3 Fer super astra DEVM lituis, buxoque sonoro,
Et socia blandæ nablia festa lyræ,
4 Fer super astra DEVM, pulsa cava tympana palmis,
Sit citharæ & fidibus tibia blanda comes.
5 Fer super astra DEVM, jungantur cymbala plectris,
Dulcibus & resonent terraq; polusque modis.
6 Fer super astra DEVM, quisquis vitalibus auris
Vesceris: Ergò Deo laus sit & omnis honos.

FINIS.

CANTICA EVANGELICA.

Salutatio Angelica.

AVE MARIA.

SAlve, Coelicolûm Virgo charissima regi,
Et coeli cumulata bonis. Tu Numine plena
Iam frueris pręsente Deo. Tanto hospite foelix,
Virginibus reliquis & matre beatior omni es.
Ne trepida; placido te vidit lumine rerum
Conditor. Ecce tuo conceptam semine prolem
Virgo feres utero, natumque puerpera faustis
Nixibus in dias emittes luminis auras.
Qui tibi, nec vano titulo, dicetur IESVS.
Viribus immensis & Majestate coruscâ
Instruet hunc mundi genitor, prolemque supremi
Numinis agnoscent Superum domus, æquora, tellus.
Davidis huic solium patris & regalia Iudæ
Sceptra dabit Dominus; quę nec dolus auferet ullus,
Nec furor hostilis, nec quod terit omnia tempus.
Virginis in gremium labetur ab æthere summo
Spiritus, & sacrâ dum lambet viscera flammâ,

Te pat

Te [illegible] cui subjacet æther,
Et duratura [illegible] de virgine matrem.
Ergo tuo sacrum [illegible] de semine germen
Audiet ætherei [illegible] germana parentis.
Ecce tui consors [illegible], nunc obsita canis,
Nec foecunda [illegible], praegnans sibi sentit Elisa
Intumuisse sinus: [illegible] allo plena nitoris
Bis ter Luna fuit, bis ter jubar abstulit orbi.
Scilicet autori rerum suprema potestas,
Et manus omnipotens est, & sine limite vires.

CANTICVM ELIZABETHÆ.

Benedicta tu.

VIrginei regina chori, collata puellis
Quę reliquis, quas Sol oriens, quas adspicit undis
Cum subit Hesperias, foelicior omnibus una es:
Scilicet hic utero quem fers, quoscunque beatos
Vel coelum vel terra vocat supereminet omnes,
Vnde mihi tam rarus honos? Me visere mater
Cur Domini totus mecum cui supplicat orbis
Sustinet, exiguos non dedignata penates?
Ecce salutantis simul ac mihi perculit aures
Enthea vox, nondum conspecto lumine, foetus,
Quo mihi nunc uterus turget, mirabile dictu,
Subsiliit, tacito testatus gaudia plausu.
O foelix nimiùm sacris quæ vocibus ultrò
Credidit, Eventus Domini promissa sequetur.

CANTIC

CANTICVM B. MARIÆ SEMPER VIRGINIS.

Magnificat.

HVnc ego, cui domino paret domus ardua coeli,
Et coelo quodcunque subest, de pectoris imo
Grandibus attollo titulis, & spiritus intus
Exultat nascente Deo, quo pendet ab uno
Nostra salus, humilem placido qui lumine servam
Millibus è multis superâ despexit ab aulâ.
En me cuncta dehinc foelicem terque quaterque
Sæcla canent, siquidem cui pollens robore dextra est,
Et sacra majestas, genitor me desuper umbrans,
Perfecit, quæ terra simul miratur & æther.
Hunc amor, auratis perpes clementia pennis
Hunc sequitur, gremioque fovet pietatis alumnos.
Inclyta fulmineæ nemo miracula dextræ
Non stupet. Elato spirantes grandia fastu
Ille manu forti latè dispersit, & auris
Vota rapi jussit, volucri ludibria coelo.
Ille paludatos & ovantes murice reges
Viribus invictis solio detrusit avito,
Fascibus exutos; humiles è pulvere vili
Sustulit & solidis velavit tempora gemmis.
Ille bonis saturans inopis jejunia plebis
Divitis elusit spes, & dimisit inanes
Hos quibus Eois undabant atria gazis.
Isaciden famulum præstanti robore dextræ
Extulit & fulcit, pacti testatus amoris
Se memorem, liquido dum cingitur æthere tellus.
Hęc proavis, Abrahæque patri, sobolique supremo
Qui regit imperio terras promissa reliquit.

CANTICUM ZACHARIÆ.

Benedictus.

LAudibus Isacidûm celebra dominumq; Deumque;
Ille suum populum, delapsus ab ætheris aulâ,
Visit, & infesti medio de gurgite lethi
Traxit ovans, pretio pro libertate soluto.
Davidis ille domum nati miseratus in altum
Extulit & populis hinc jussit surgere vitæ
Perpetis autorem, validæ qui robore dextræ
Erigit afflictos, tumidos & dejicit hostes.
Hæc vatum numerosa cohors, præsaga futuri
Scilicet, à primâ prędixit origine mundi.
Affore tempus ait, quo nos hostilibus armis
Eriperet qui cuncta potest, quo patribus arrham
Traderet & patrii monumentum insigne favoris.
Quoque palam faceret memorem se vivere sancti
Fœderis & fidei, jurato Numine, patri
Quam dedit Abramo: Venturi pręscius ævi
Se pater æthereus facturum dixit, ut olim,
Hostibus edomitis, cultor pietatis & æqui
Quisque foret, Superumque patri, dominoq; litaret
Intrepidus, liquidâ lucis dum vescitur aurâ.
Tu quoque, parve puer, Vates dicere supremi
Numinis; autori vitæ tu prævius ibis,
Et sternes quod carpet iter, populumque docebis,
Desuper afflatus, nullam sperare salutem,
Crimina ni tollat superi clementia regis.
Illa salutiferum demittet ab æthere sidus,
Vnde diem, lucemque trahet quicunque tenebris
Mergitur & vitam lethi traducit in umbrâ.
Hoc jubar erranti gressus reget; otia terris
Vt ferat, hoc niveis sequitur pax aurea pennis.

CANTIC

CANTICUM SIMEONIS.

Nunc dimittis.

NVnc famulum, Pater alme, tuum dimittis, & altâ
Pace beas capulo vicinum, foederis icti,
Pollicitique memor. Iam cernunt lumina vitæ
Præsidium columenque meæ, fontemque salutis,
Quem mecum populis spectandum mille dedisti.
Visa mihi lux est, roseo quæ Solis ab ortu,
Solis ad occasum rutilat; caligine pulsâ,
His oculis conspecta mihi est nova gloria lectæ
Gentis & immotæ decus immortale Sionis.

Hymnus S. S. Ambrosii & Augustini.

TE DEUM.

TE super astra Deum vehimus, dominumq; fatemur.
Te Solis quæcunque jubar sub fornice coeli
Adspicit, æternum veneratur terra parentem.
Grex sacer, auratis qui pervolat æthera pennis,
Imperio nutuque tuo, supremaque mundi
Templa tuâ cælata manu, coelique potestas
Omnis, & igne micans acies, & lucidus ordo,
Agminis aligeri princeps tibi, maxime rerum,
Iugiter acclamant, ter sanctum voce canorâ
Ingeminant, unumque Deum, Dominumque salutant,
Qui regis imperio terras, belloque triumphas.
Se tua majestas latè diffundit, & orbem
Occupat immensum, radiisque micantibus implet.
Te chorus illustris procerum, quos omnibus oris,
Omnibus & populis bifidis nova foedera linguis

Pandere

Pandere jussisti, Divinis inclyta vatum
Agmina te celebrant titulis; exercitus ingens
Te canit Heroum, pro te qui sanguine fuso
Clara triumphalis meruerunt præmia palmæ,
Sancta cohors totum latè diffusa per orbem
Te patrem agnoscit, majestatemque supremam,
Tempore quæ nullo, nullisque coercita septis
Telluris coelique plagas supereminet omnes.
Illa simul CHRISTUM te natum patre fatetur,
Qui soboles cùm vera DEI sit & unica proles,
Nec genitore minor, toti venerabilis orbi est.
Hunc quoque quem pariter spirant Natúsque Paterque,
Esse DEUM credit, sacris præcordia flammis
Qui ciet, & dubiis affert solatia rebus.
Christe manu qui sceptra tenes & luce coruscâ
Cingeris, æterno proles æquæva parenti,
Tu Deus ora viri pro libertate tuorum
Sumpturus, famulæ subiisti viscera matris,
Non dedignatus luteâ te claudere testâ:
Lurida tu lethi fregisti spicula, coeli
Tu quoque fecisti patulas credentibus arces;
Tu patris ad dextram, magni genitoris amictus
Luce sedes, judex hinc & venturus in orbem
Crederis, angelis coeli stipatus alumnis,
Ergò tuis fer opem famulis, è carcere sanguis
Quos tuus exemit, puro pretiosior auro,
Æternâ da luce frui, coelique beatis
Civibus adscribi, vitæ qui puriter actæ
Præmia ceperunt: populum tibi foedere junctum
Assere, Coelicolûm rex, & foelicibus auris
Floreat æternùm gens quæ tibi dicitur hæres,
Hanc tua securam duc per vestigia, dumque
Tecta manent Superûm, titulis & honoribus auge.
Nostra cohors jugi te tollit carmine, sacris.

Nec numerum numeris, nec tempora ponimus hymnis.
Dexter ades, custosque gregis, da ducere læti,
Quâ fruimur, sine labe diem, miserere tuorum.
Spem gregis electi bonitas tua passibus æquis
Scipet; humum linquens, spes te mea respicit unum.
Dum rota Solis erit, dum Luna perambulat orbem,
Non ego te Domino, non te confundar amico.

SYMBOLUM APOSTOLORUM.

Fido DEO Patri, rerum cui summa potestas,
Qui terram è nihilo finxit & astra poli,
Fido DEI Nato, populum qui servat, olivæ
Tempora cui sacro rore peruncta nitent;
Vnica qui patris est proles; quem poplite flexo,
Pectore devoto quem veneramur herum;
Quem gravis arcanâ Divini Flaminis aurâ
Enixa est socii nescia virgo thori;
Iudice sub Latio qui passus in arbore vitam
Exuit, & tractus de cruce mersus humo est;
Tartara mox subiit; lux tertia reddidit orbi;
Morte triumphat à carpsit in astra viam,
Assidet hic dextrę magni patris; inde redibit,
Iudicet ut vivos, quosque recondit humus.
Fido DEO, cum prole pater quem spirat; Vbique
Esse pios credo, quos regit una fides.
Et fore delictis veniam, redivivaque credo
Corpora perpetuis perfruitura bonis.

ORATIO

ORATIO DOMINICA.

MAgne Pater, cœli qui cingis & incolis arces,
Te sanctum geminus prædicet Orbis apex.
Sceptra manu gestans, solium conscende, tuisque
Pareat imperiis æmula terra poli.
Da bona, quæ recreent hodie, dextraque benignâ
Alme parens, omni suffice luce dapes.
Da veniam nobis, aliis quos parcere cernis,
Nec tenta nimiùm, sed mala pelle bonus.
Te penes imperium est, nullisque potentia metis,
Temporis & nullo limite clausus honos.

DECALOGVS.

ME solum venerare Deum, nec sculpe quod oras,
Impia nec vox sit, luce quiesce sacrâ:
Majores reverenter habe, nec sanguine dextram
Infice, nec sancti pollue jura thori.
Pura manus furti, sit falsi nescia lingua:
Nullius optetur verna, marita, pecus.

FINIS.

